REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE
I.H. RĂDULESCU
BUCUREȘTI

03
2024

Vis de copil

„Fără școală să nu aștepte nimeni nici părinți buni, nici fii buni, și prin urmare nici stat bine organizat și bine cârmuit și păstorit.”
Ion Heliade Rădulescu

3033	41	5	65	925	87
Suprafață școală	Clase	Grupe preșcolari	Cadre didactice	Elevi	Preșcolari

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
"ION HELIADE RĂDULESCU"

ECHIPA DE REDACȚIE

DRAGOMIR DANIELA
MOCANU ANA
DUMITRU ANCA
NEDELCU ALINA

e-mail: revistaihr@gmail.com | revista@ihr-online.ro

Mulțumim profesorilor și elevilor care au realizat materialele din acest număr, precum și celor care au contribuit cu sugestii și soluții pentru tipărirea în bune condiții a revistei.

CUVÂNT ÎNAINTE

Director, Prof. Dr. Dragomir Daniela

Școala Gimnazială ”Ion Heliade Rădulescu” oferă un mediu prietenos de învățare, unde prioritatea pentru educația modernă reprezintă un deziderat al corpului profesoral.

Într-o lume în continuă schimbare, educația este esențială pentru succesul și durabilitatea societății. În acest context, conceptul de „școală prietenoasă” a devenit din ce în ce mai relevant și necesar. O școală prietenoasă nu este doar un loc unde se oferă instruire și educație, ci și un mediu care încurajează dezvoltarea holistică a fiecărui elev, promovând experințe pozitive, învățare activă și o cultură a respectului reciproc.

Un aspect esențial al ”școlii prietenoase” este crearea unui climat de încredere și siguranță pentru toți copiii. Acest lucru implică adoptarea unor politici și proceduri prin care se promovează egalitatea, nondiscriminarea, incluziunea tuturor elevilor, și comunicarea constructivă între elevi, profesori și părinți. Comunicarea deschisă și transparentă este fundamentală pentru a ne asigura că toți cei implicați în comunitatea școlară se simt ascultați și susținuți.

Într-un mdiu prietenos se pune accentul pe diversitate și incluziune. Programele și proiectele educaționale implementate în școala noastră, vin să celebreze diversitatea și să ofere oportunități noi de învățare pentru elevi, prin promovarea activităților care asigură transferul și aplicabilitatea cunoștințelor, a abilităților și a competențelor dobândite. Astfel de activități oferă un spațiu de educație nonformală pentru elevi și le oferă acestora pârghia de a fi deschiși spre schimbare prin valorificarea potențialului creativ și artistic.

De asemenea, o școală prietenoasă nu se limitează doar la transmiterea de cunoștințe, ci încurajează și cultivă abilități sociale și emoționale. Pentru dezvoltarea competențelor cheie la elevi, sunt necesare abordări din perspective inter și transdisciplinare, care să le asigure învățarea în vederea adaptării în diverse situații din viața reală și pentru a deveni adulți echilibrați și încrezători.

Educația modernă se îndreaptă tot mai mult către o abordare holistică a dezvoltării elevilor, iar o școală prietenoasă este fundamentul acestei transformări. Prin crearea unui mediu sigur, incluziv și susținător, școala are un rol important în pregătirea elevilor pentru viață într-o societate diversă și în continuă schimbare. Astfel, prioritizarea conceptului de școală prietenoasă ar trebui să fie pe agenda fiecărei instituții de învățământ care aspiră să ofere o educație de calitate și să contribuie la formarea viitoarelor generații de cetățeni responsabili și empatici.

PROIECTE CREATIVE, IDEI PENTRU SCHIMBARE

CAMPIONATUL DE ȘAH
CUPA I.H.R.

La nivelul unității noastre școlare a fost organizat– Campionatul de șah – Cupa IHR, activitate desfășurată la nivel primar și gimnazial.

Elevul nostru, Miron Oprescu, un pasionat al șahului din clasa a VI-a C, a arătat o concentrare și o pregătire remarcabilă. În timpul partidelor, a abordat fiecare mișcare cu grijă și strategie, demonstrând o înțelegere profundă a jocului. Elevul nostru a reușit să se claseze pe o poziție onorabilă, aducând mândrie școlii și demonstrând că pasiunea și dedicarea pot aduce rezultate remarcabile. Concursul a fost nu doar o competiție, ci și o oportunitate de creștere personală și de consolidare a abilităților șahiste, evidențiind talentul și determinarea elevului în lumea fascinantă a șahului.

PRIN OCHII COPIILOR:
CULORILE RECICLĂRII

În cadrul programului "Culorile Reciclării", desfășurat la Școala I. H. Rădulescu, copiii au avut oportunitatea de a învăța și de a se implica activ în procesul de reciclare. Scopul principal al programului a fost educarea și conștientizarea elevilor cu privire la importanța protejării mediului înconjurător prin practici de reciclare adecvate.

Prin activități interactive și lecții adaptate vârstei lor, copiii au fost inițiați în universul reciclării, descoperind diferite tipuri de materiale reciclabile și învățând cum să le colecteze corect. Programul a promovat culorile specifice reciclării, învățându-i pe copii să asocieze fiecare culoare cu un anumit tip de material (de exemplu, galben pentru plastic, verde pentru sticlă etc.).

Prin intermediul acestui program, s-a încurajat gândirea responsabilă și implicarea activă a copiilor în protejarea mediului, oferindu-le cunoștințe practice și abilități esențiale pentru a deveni cetățeni conștienți și responsabili. Programul "Culorile Reciclării" nu numai că a transmis informații utile, dar a și cultivat un spirit de responsabilitate și grija față de mediul înconjurător în rândul elevilor.

Clubul de Lectură – Micii exploratori ai școlii I.Heliade Rădulescu-

În inima școlii "Ion Heliade Rădulescu", exista un loc special plin de magie - Clubul de Lectură ", acolo unde elevii școlii au posibilitatea să exploreze universul fascinant al cărților și să împărtășească bucuria lecturii cu ceilalți. Acest club nu este doar un grup de tineri cititori, ci o comunitate entuziastă și însetată de aventuri literare ce se bucura de sprijinul neobosit al profesorilor dedicati. Cu fiecare pagină întoarsă și cu fiecare aventură literară explorată, profesorii de la școala "Ion Heliade Rădulescu" au fost alături de tinerii cititori, ghidându-i și inspirându-i să descopere lumea minunată a cărților. Ei au fost arhitecții acestei călătorii literare.

În cadrul clubului , fiecare elev a descoperit că o carte poate fi o fereastră către lumi neexplorate și că, prin lectură, își poate dezvolta imaginația și înțelegerea lumii înconjurătoare. Clubul de Lectură a devenit, astfel, un loc în care elevii nu doar că citesc cărți, ci și creațiuni literare proprii, împărtășindu-și astfel, gândurile și visele prin cuvinte frumos alese. Sub îndrumarea profesorilor, grupurile s-au constituit în mici echipe de exploratori literari, fiecare dedicată unui anumit gen de carte sau autor preferat. Clubul nu este doar despre citit, ci și despre a împărtăși și a crea, iar proiectele realizate în grupuri au fost stelele ce au încununat eforturile membrilor săi.

Doamna director, Dragomir Daniela ,învățătoare a clasei a III-a B, este un stâlp esențial al clubului. Cu pasiunea și devotamentul său pentru literatură, dânsa a creat o atmosferă prietenoasă în care elevii se simt încurajați să împărtășească gânduri și impresii despre cărțile citite. Cu zâmbetul său călduros, doamna Dragomir este o prezență inspirațională, încurajându-i pe elevi să exploreze genuri literare diverse și să-și dezvolte propria voce literară. Doamna Dragomir a inițiat proiecte artistice care au completat cărțile citite și au adăugat o dimensiune vizuală bogată experienței literare. Aceste proiecte realizate în grupuri, au devenit un laborator al ideilor, un spațiu unde cărțile prind viață prin ochii entuziaștilor cititori și unde imaginația zburdă liberă în universul captivant al literaturii.

Dintr un colț al sălii de lectură a **clasei a III-a C, doamna învățătoare Neacșu Ramona**, privește cu mândrie către elevii dânsei. Cu o abordare inovatoare, a transformat clubul de lectură în călătorii captivante prin timp, implicând copiii în proiecte interactive și evenimente tematice. Prin aceste experiențe, a creat amintiri ce au rămas vii în mintea elevilor, alimentându-le setea de cunoaștere. Cu fiecare lecție, își inspira elevii să viseze la explorări viitoare, să își dezvolte imaginația și să-și îmbogățească perspectiva asupra lumii. Aceste proiecte au devenit nu doar instrumente de învățare, ci și modalități de a îmbogăți experiența lecturii, stimulând imaginația și gândirea creativă.

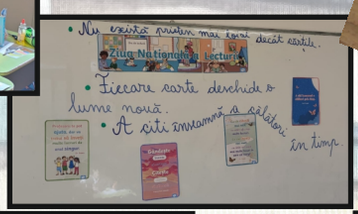

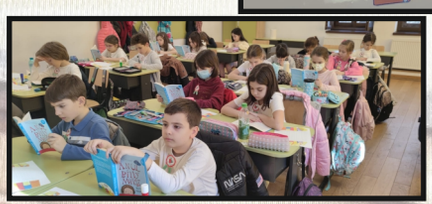

Cu un colaj de proiecte pe catedră și un zâmbet plin de entuziasm, **doamna Dumitru Anca, învățătoare in clasa a II-a E**, a transformat clubul de lectură într-o poartă către lumi neexplorate. Elevii dânsei nu doar că citesc cărți, ci călătoresc în imaginație și învață despre culturi diverse și personaje fascinante. Îi încurajează să descopere frumusețea lumii dincolo de paginile cărților și să își imagineze propria călătorie în lumea literaturii. Prin prezentările dânsei și activitățile interactive, a reușit să construiască o conexiune specială între cărți și călătorii, inspirând elevii să exploreze nu doar paginile cărților, ci și lumea înconjurătoare cu ochi curioși și inimi pline de dorința de aventură.

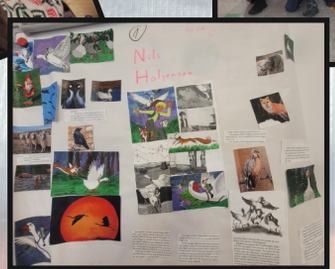

Împreună, profesorii au fost susținerea și ghidul pentru membrii Clubului de Lectură, care nu doar predau, ci și împărtășesc cu elevii acea pasiune ce alimenteaza proiectele speciale ale școlii "Ion Heliade Rădulescu". Prin dedicație și inspirație, au transformat orele de școală în călătorii pline de descoperiri și au lăsat amprente durabile în inimile micilor cititori și artiști.

THINK GREEN 2023-2025
PROGRAMUL ERASMUS+ ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Prof.
Georgiana Florența Onișoru

Erasmus+

În perioada 2023-2025, Școala Gimnazială Ion Heliade Rădulescu va avea privilegiul de a implementa proiectul Think Green prin programul Erasmus+, o inițiativă educațională europeană la inițiativa doamnei profesor Onișoru Georgiana Florența, menită să promoveze schimbul cultural și să dezvolte competențe și abilități în rândul elevilor noștri. Proiectul nostru, intitulat Think Green, se concentrează asupra temelor de mediu și sustenabilitate, abordând problemele cheie ale secolului nostru. Prin activități inovatoare și educaționale, ne propunem să cultivăm în rândul elevilor noștri conștientizarea și responsabilitatea față de mediu.

În cadrul acestui proiect, suntem mândri să colaborăm cu următoarele instituții educaționale partenere:

- Colegio Escuelas Pías Santa Engracia, Spania
- Szkoła Podstawowa im. Stanisława Konarskiego w Jabłonnie, Polonia
- Osnovna Sola Franca Lesnika- Vuka Slivnica Pri Mariboru, Slovenia
- Agrupamento de Escolas de Canedo, Portugalia

Activități propuse în proiect:

1. "Let´s get green": Sub deviza "Think Green", în perioada 15 – 19 ianuarie 2024, echipa noastră, formată din doamna profesor Lazăr Ramona și domnul profesor Grosu Ciprian împreună cu elevele CIURARU ALICE CĂTĂLINA – clasa a VI-a A și DONA CLARA ALEXANDRA clasa a VII-a B, au participat la prima mobilitate în Spania, Zaragoza. Aceștia au aflat informații despre resursele verzi de energie în mobilitate, centrale electrice verzi și vor promova abilitățile ecologice și atitudinile pentru o dezvoltare durabilă viitoare. Alice și Clara au participat la ateliere practice, au descoperit tehnologii inovatoare și au învățat să aprecieze importanța adoptării unui stil de viață sustenabil. Mai multe vom afla direct de la ele în sesiunea de diseminare a activității.

2. "Recycle your life"- activitatea va fi coordonată de partenerii noștri din Portugalia. Prin proiectul "Reciclează-ți viața", vom transmite elevilor noștri importanța celor trei "R": reciclare, reducere și reutilizare. Vom desfășura campanii de colectare a deșeurilor reciclabile în școală și vom promova practici responsabile de gestionare a deșeurilor, contribuind astfel la protejarea mediului și la reducerea amprentei noastre ecologice.

3. "Be water" corespunde partenerului din Polonia. Proiectul "Fii apă" va evidenția importanța apei în viața noastră și ne va îndemna să o folosim într-un mod responsabil. Elevii vor învăța despre sursele de apă, conservarea acesteia și protecția resurselor naturale. Elevii participanți la această mobilitate vor avea ateliere practice și excursii pentru o experiență practică și concretă asupra temei.

4. "Biodiversity ambassadors" revine partenerului nostru din Slovenia. Sub deviza "Ambasadori ai biodiversității", vom explora legătura dintre albine, insecte și schimbările climatice. Elevii noștri vor deveni conștienți de importanța conservării biodiversității și vor fi implicați în proiecte de plantare a florilor pentru a susține habitatul insectelor polenizatoare.

5. "Ride your life" reprezintă activitatea proiectată pentru a fi implementată de școala noastră. Proiectul "Ride your life" va încuraja transportul durabil și promovarea obiceiurilor sănătoase. Vom organiza campanii de promovare a mersului pe jos, a bicicletei și transportului public, contribuind astfel la reducerea poluării și la îmbunătățirea sănătății comunității școlare.

Activitățile noastre:

Ziua 1 Bucharest city tour by bike
Bicicletele vor fi achiziționate sau închiriate. Elevii și profesorii vor porni să viziteze orașul purtând tricouri cu titlul proiectului, steaguri cu țările partenere și bannere cu mesaje pentru comunitate. Astfel vom promova ciclismul în comunitate și ne vom bucura de clădirile orașului pline de istorie.

Ziua 2 Benefits of cycling- workshop
Prin această activitate dorim să subliniem impactul ciclismului asupra corpului uman și asupra mediului. Vom avea invitați speciali precum medici, nutriționiști, bicicliști care vor îndruma gândirea și activitățile elevilor spre identificarea beneficiilor mersului pe bicicletă precum: sănătatea cardiovasculară, puterea și rezistența, pierderea și gestionarea greutății, reducerea amprentei de carbon, economisirea resurselor financiare, îmbunătățirea calității vieții.

Ziua 3 "Be green, ride your life!"
Elevii implicați în proiect vor pregăti un concurs despre ecologizare, având posibilitatea de a împărtăși cu elevii școlii experiența acumulată pe parcursul proiectului. La nivelul școlii, elevul care are cele mai multe răspunsuri corecte va fi premiat cu o bicicletă.

Ziua 4 Ride your life - concurs de ciclism
La finalul mobilității, elevii vor participa la o competiție de ciclism în Parcul Herăstrău, având ocazia să observe biodiversitatea și să se bucure de timpul petrecut împreună. Toți elevii participanți vor primi tricouri și șepci imprimate cu sigla proiectului.

Ziua 5 Green day
Ziua dedicată bicicletei va lansa o provocare pentru toți elevii și profesorii școlii. Aceștia vor fi invitați să vină la școală folosind orice mijloc de transport verde (bicicletă, trotinetă, trotinetă electrică). Alături de elevi vor fi implicați și părinții dornici. Împreună cu partenerii de proiect, elevii vor parcurge o distanță scurtă, promovând astfel ciclismul în comunitate. De asemenea, comunitatea locală va fi implicată pentru a asigura siguranța tuturor participanților.

În concluzie, proiectul Erasmus+ "Think Green" reprezintă o oportunitate inestimabilă de a învăța și de a contribui la construirea unui viitor sustenabil, iar colaborarea strânsă cu partenerii noștri din Spania, Polonia, Slovenia și Portugalia adaugă o dimensiune internațională și culturală valoroasă acestei experiențe educaționale. Prin implicarea activă în activitățile planificate, ne propunem să formăm elevi responsabili, conștienți de impactul lor asupra mediului și pregătiți să devină cetățeni activi și implicați în crearea unei lumi mai bune.

Școala Gimnazială Ion Heliade Rădulescu București

THINK GREEN!

nr. ref. 2023-1-ES01-KA210-SCH-000158604

În cadrul săptămânii au avut loc următoarele activități:

- Prezentări ale proiectelor sustenabile ale școlii „Colegio Escolapias Santa Engracia”

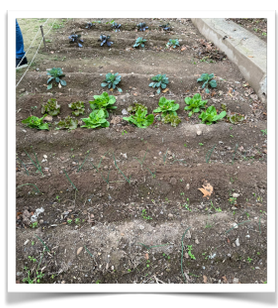

- Vizite la „EXPO 2008: orașe și proiecte sustenabile”, unde prin ochelarii Virtual Reality am putut vedea cum va arăta lumea în viitor și ce mijloace de transport ecologice va avea

- Vizite în zonele cu parcuri verzi pentru a conștientiza mai bine patrimoniul natural al orașului Zaragoza

- Vizită la „Hydrogen Foundation”, unde am învățat faptul că hidrogenul este o resursă durabilă semnificativă, care poate fi stocată sub formă de lichid sau gaz și apoi ars sau transformat în electricitate prin intermediul unei celule de combustibil - toate acestea fără a emite gaze cu efect de seră.

- Vizită în munții Pirinei, o zonă importantă din perspectiva durabilității și a schimbărilor climatice. Am învățat despre cum abordează ei aceste provocări prin dezvoltarea Strategiei pentru Schimbările Climatice în Pirinei (SSCP), care pune accent pe colaborarea transfrontalieră și ia în considerare specificul zonei montane. SSCP vizează o regiune rezistentă în fața schimbărilor climatice până în 2050.

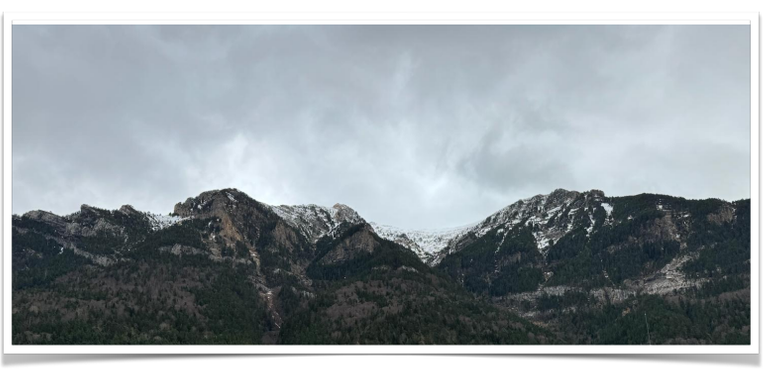

DESPRE PROIECTELE CU TRADIȚIE
ALE ȘCOLII GIMNAZIALE ION HELIADE RĂDULESCU

Profesor de istorie
Steluța Vlad

Unele dintre cele mai valoroase și inspiraționale proiecte educaționale sunt cele cu tematică istorică, și aceasta pentru că aceste proiecte reunesc atât elevii cât și profesorii unității școlare pentru a da dovada cunoștințelor cu conținut istoric, exprimate în diferite contexte.

În cadrul acestor proiecte se implică elevii de la toate nivelurile de școlarizare ale unității de învățământ, respectiv preșcolar-primar-gimnazial, în raport cu particularitățile de vârstă ale acestora, într-un proces de sinteză și comunicare, stimulând interesul tuturor grupelor de vârstă pentru realizarea unor activități educative, creative, ocazie cu care pot fi dezvoltate cât mai multe competențe și inteligențe.

Mă voi opri asupra a două dintre ele, și anume Proiectul educațional- „ Unirea, națiunea a făcut-o !”, dedicat zilei de 24 ianuarie și Proiectul educațional- „România Mare, un vis împlinit”, dedicat zilei de 1 decembrie.

Așa cum am afirmat, ambele proiecte oferă oportunitatea profesorilor și elevilor să lucreze în echipă, să-și dezvolte competențele de comunicare, fiind o sursă suplimentară de motivație cu accent pe învățarea activă. Proiectele au un impact profund pentru școală, contribuind la un mediu de învățare mai captivant, interactiv și centrat pe elevi, pornind de la obiective care vizează : valori, atitudini, abilități,cunoștințe și înțelegere critică, respectiv:

- Aprofundarea cunoștințelor și capacităților elevilor referitoare la evenimentele și personalitățile care au contribuit la realizarea celor două evenimente marcante din istoria românilor;
- Dezvoltarea competențelor digitale prin utilizarea diverselor instrumente web;
- Realizarea unor produse, prin valorificarea a diverse tipuri de inteligențe;
- Educarea dragostei de neam și țară, prin valorizarea unei comunicări persuasive și a unei colaborări constructive.

În cadrul acestor proiecte profesorii și elevii, au desfășurat activități în care au abordat rolul celor mai importante personalități istorice care s-au implicat în realizarea idealului de unitate națională, au realizat prezentări PPT cu subiect istoric, axe cronologice, hărți ale evenimentelor istorice, proiecte cu privire la contribuția românilor în cele mai diverse domenii.Corul școlii are un repertoriu divers și atractiv cu melodii din cântecele unirii care la evenimentele artistice animă și face să tresalte inimile copiilor, profesorilor, părinților deopotrivă, asemenea și poeziilor cu conținut patriotic pregătite de catedra de limba și literatura română.Concursurile cu tematică istorică vin în completarea unui tablou de învățare interactivă și stimulativă care aprofundează cunoștințele despre evenimentele de la 24 ianuarie 1859 și 1918.

Cadrele didactice implicate în aceste proiecte au obținut o experiență autentică de a valoriza conținuturile curriculare „altfel'', un loc deosebit avându-l proiectul, ca metodă de evaluare, iar elevii au avut oportunitatea de a-și dezvolta competențele specifice printr-o valorificare mai eficientă a conținuturilor istorice ce se regăsesc la diverse discipline de studiu, prilej cu care și-au dezvoltat nu doar competențele de comunicare, dar și competențele artistice, digitale, de cetățenie democratică.

CUVINTELE CARE ÎNCÂNTĂ

AMURG ÎN CIȘMIGIU

Adam Anisia,
clasa a VIII-a

Într-o vară nesfârșită,
Lângă parcul Cișmigiu
Fără nicio suferință
Într-un cântec veșnic viu,
Îmi răsuni în timp ce scriu.

Tot ce am simțit, tot ce am crezut
Mă bântuie gândul durerii ce n-am vrut
Ce ți-am zis în noaptea aia,
Ce tu ai perceput
Sentimentul meu este real, mă ține vie,
Nu e doar un cuvânt prost-scris pe o hârtie.

Of, Cișmigiule, adu-mi înapoi
Iubirea, sufletul și viața împărțite de noi doi
Printre flori, nori și buchetul de fiori,
Cu mult dor și orori prin viață mă dobori
Of, Cișmigiule, adu-mi înapoi,
Obrajii aceia din petale de bujori!

Dulci iluzii. Amintiri
Fără număr, fără rost,
În această dulce pace
Tu astrul meu ai fost.

De la sclipirea ochilor tăi nu mă pot abate,
Florile din vis îmi amintesc încet de toate
,,Je ne t'aime pas'' e tot ce ai putut rosti,
Dar țipetele mele nu le-ai putut auzi.

34 AUGUST

Anghelache Anastasia Elena,
clasa a VI-a D

Încă îmi e greu să trec peste,
Că vara nu mi-a dat de veste,
Că nu o să mai fie.
Abia la anul,
Reapare,
Ca o stafie.

Și vreau să cred că vara asta o vom lua de a început,
Că soarele va face cale întoarsă,
Chiar dacă știm amândoi,
Că e un făcut.

Ca el să își ia tălpășița,
Cu tot cu căldură,
Sper că nu o să i se topească razele de soare,
În marea cea rece.

Iar cu ocazia asta totul e dat peste cap.
Ora, clima, dezastru capital..
Speram să mai pot trage de ceas,
Dar nici el nu mai are glas.

Și când credeam că timpul îmi putea face o favoare,
Să mai stea și el cu mine,
Cu fața la soare.
În schimb mi-a dat o rafală de vânt în față,
Care m-a trimis direct în casă..

Și acum am senzația, că vara nu e pe sfârșite,
Că mai sunt câteva,
Rămășițe,
De zile în care,
Puteam simți adierea,
Ultimei cărți,
Cu literele răsfirate peste tot,
Prin camera mea,
Unde tocmai ce a dispărut acel hoț.
Hoțul verii.

Vreau să cred ca azi este 34 august,
Că mai sunt zile până când își va strânge bagajele,
Prietena mea,
Vara.

ASTA ESTE

Anghelache Anastasia Elena,
clasa a VI-a D

Uneori seara,
Mă întreb:
,,Care e menirea mea?”
Și unde pot să îmi găsesc liniștea.

Și seara când mă uit la lună,
Parcă îmi vorbește întruna,
Sfaturi care mă fac să încep furtuna.

Și uneori când gândesc prea mult,
Încep să dau în plâns,
Pentru că mă simt pierdută,
În Marea cea ursuză…

Pentru că oamenii sunt ca păienjenii,
Se prind unii pe alții în plasă.
Pentru că foamea nu îi lasă,
Să stea toți la aceeași masă.

Și nu sunt toți chiar peștișori,
Unii au și colți,
Iar rechinii nu sunt chiar ceea ce arată,
Se chinuie să trăiască,
Într-o mare așa deasă.

Dar uneori încerc să mă conving,
Că tot ce gândesc nu merge chiar așa lin,
Că nu poți avea un cactus,
Fără țepi.

Dar după cum ziceam,
Cred că se trage de la neam,
Ca cea mai mare,
Să fie oaia neagră.

Dar asta e,
E cum e,
Nu trebuie să ne oprim din drum,
Numai pentru tutun.

AVENTURILE NEAȘTEPTATE
ALE LUI MATEI ȘI EDUARD LA AFTERSCHOOL

Florea Darius Nicholas,
clasa a III-a B

Într-un orășel mare și plin de culoare, doi prieteni buni, Matei și Eduard, își începeau zilnic călătoria plină de aventuri la afterschool. Era un loc magic unde învățarea se transforma în jocuri amuzante și descoperiri neașteptate. In fiecare zi a săptămânii, Matei și Eduard învățau prin distracție nenumărate lucruri noi. Creația mea literară începe prin a vă povesti cum își petrec cei doi o săptămâna la minunatul lor afterschool. Toata această aventură începe cu prima zi a săptămânii.

Luni: "Laboratorul Experimentelor Științifice"

Prima zi de afterschool i-a adus pe Matei și Eduard într-un laborator plin de echipamente științifice. Cu mănușile și ochelarii de protecție puse, cei doi prieteni au început să creeze experimente magice. Sub îndrumarea veselă a doamnei Profesoare Științifică, au făcut erupții vulcanice din bicarbonat de sodiu și oțet, au creat nori într-o sticlă și au învățat cum să facă baloane de săpun cu efecte colorate.

Marți: "Călătorie în Timp cu ajutorul Cărților"

A doua zi, biblioteca afterschool-ului a devenit poarta către trecut și viitor. Cu ajutorul cărților magice, Matei și Eduard au călătorit într-o lume cu cavaleri curajoși și dragoni fermecători. Apoi au sărit în viitor, descoperind orașe plutitoare și roboți prietenoși. Lectura cărților a fost atât de captivantă încât timpul a zburat neobservat.

Miercuri: "Atelierul de Artă cu Pensule Jucăușe"

A treia zi a fost dedicată creativității. În atelierul de artă, Matei și Eduard și-au pus imaginația la treabă. Cu pensulele zglobii în mâini, au pictat pe pânzele albe povești despre aventuri fantastice și prietenie. La finalul zilei, au organizat o mică expoziție în care toți copiii și-au prezentat creațiile unice.

Joi: "Bucătăria Afterschool cu Chef Gourmet"

A patra zi i-a găsit pe cei doi prieteni în bucătăria afterschool-ului, unde Chef Gourmet i-a învățat să gătească prăjituri și prăjiturele delicioase. Matei și Eduard s-au distrat să amestece, să toarne ingrediente și să decoreze deserturile cu multă ciocolată și bomboane colorate. Gustul reușitelor lor a fost mai dulce decât orice prăjitură cumpărată.

Vineri: "Teatru de Păpuși cu Personaje Haioase"

Ultima zi la afterschool a fost dedicată spectacolului. Matei și Eduard au creat propriile lor păpuși și au pus în scenă o piesă de teatru plină de haz și fantezie. Au interpretat personaje nebunești și au făcut totul sub râsetele încântate ale celorlalți copii și a doamnei Profesoare de Teatru.
La finalul săptămânii pline de aventuri, Matei și Eduard și-au dat seama că afterschool-ul nu este doar un loc unde înveți, ci și o sursă nesfârșită de bucurie, prietenie și experiențe magice. Cei doi prieteni își luau la revedere cu zâmbete mari, știind că vor purta amintirile acestor zile minunate pentru totdeauna.

CARTEA VRAJITĂ

Ilinca Maria Butoi,
clasa a VII-a C

Ușa bibliotecii prăfuite din castelul contelui nu mai fusese deschisă de mulți ani. Încăperea se afla situată în podul castelului, unde se putea ajunge pe o scară în formă de melc, la capătul a 57 de trepte vorbitoare. Un scârțâit sinistru se auzi și, odată cu el, ușa se opinti și se deschise cu o smucitură bruscă. În fața ochilor Ilincăi se deschise un univers încremenit în timp, rafturi pline de cărți cu coperți din piele, două fotolii de catifea greoaie și – în capătul sălii – un uriaș și posomorât șemineu, acoperit de falduri de cenușă adunată de ani și ani.

Pătrunzând cu grijă și teamă în încăperea obscură, Ilinca se îndreptă către raftul apropiat ferestrei, pentru a putea să se bucure de puțina lumină care se filtra prin geamurile opace. Către mijlocul raftului privirea îi fu atrasă de o carte : nici foarte groasă, nici foarte subțire, îmbrăcată în niște coperți și mai vechi decât restul cărților, care parcă emana o lumină difuză. Ilinca se gândi, însă, că lumina se datorează ultimelor raze plăpânde de soare, care se strecurau timid în camera întunecată. Se aplecă și o luă cu grijă, ca pe un obiect de mare preț, încercând să dea la o parte stratul gros de praf care o acoperea. Puse mâna pe ea și o răsfoi cu plăcere, scuturând-o de praf. De-odată, rândurile cărții începură să se lumineze și să se imprime pe mâna fetiței, lăsând-o pe aceasta fără cuvinte. În tot acest timp, un sunet indescifrabil se auzea ieșind din filele cărții. Cartea parcă vroia să îi vorbească ! Fetița se sperie și încercă să o închidă la loc, dar încercarea ei rămase fără sorți de izbândă : cartea se încapățâna să rămână deschisă, parcă avidă de noi povești, parcă trezită la viață după atâta timp. Înăuntrul ei se aflau cele mai mari secrete ale vrăjitoriei, magii uitate și istorii ale vrăjitoarelor celebre.

Speriată, Ilinca o aruncă înapoi în raftul de unde încercase să o scoată de prima dată – de data aceasta, raftul era neașteptat de gol, parcă tuturor celorlalte cărți fiindu-le frică să îi mai stea alături, din momentul în care aceasta fusese readusă la viață. Momentul în care Ilinca reuși să se descotorosească de carte și să o așeze înapoi pe raft, fu momentul în care cartea scoase un oftat prelung și toate rândurile scrise și imprimate pe mânuțele fetiței trecură la loc, în ea. Uimirea fetiței se înteți când realiză că acele cuvinte proveneau dintr-o limbă pe care nu o cunoștea propriu-zis, dar al căror înțeles îl pricepea fără să facă eforturi. Cu alte cuvinte, copila înțelegea foarte bine ce dorea să îi comunice cartea. Acest lucru o îngrozi de-a dreptul!

Dar curiozitatea copilăriei nu are margini, așa că Ilinca se hotărî să revină în fiecare zi de joi, după ce termina de băut ceaiul de la ora cinci alături de bunul conte. Ea spera să descopere, rând pe rând, toate poveștile dinăuntrul cărții, să le înțeleagă și să încerce să copieze vrăjile din ea.

Astfel, în săptămânile ce urmară, Ilinca vizită podul castelului foarte des, mânată de dorința de a petrece timp în alte lumi, lumi de mult uitate, dar vrăjite. Vacanța de vară din anul acela fu una dintre cele mai pline de aventură, de necunoscut și mister de care avusese parte până acum fetița. Iar, la finalul ei, Ilinca deja știa să mânuiască vrăji de ceva vreme uitate și să se bucure de povești nescrise.

DESCRIEREA UNEI FEMEI BIZARE

Daria Gherasim,
clasa a VI-a C

Bizară mai este femeia asta! Este atât de bizara, încât are chiar și un nume bizar – Florida. Da, știu, un stat din America. Ce bizar!

Când Florida zâmbeste- încearcă, adică – buzele ei doar schițează o linie dreaptă, un unghi de 180 de grade, aș putea zice! Ochii ei devin mici si misterioși.

Ca să vă imaginați mai bine, Florida este roșcată, dar, mai nou, își vopsește părul verde (bizar). Are ochi căprui și o față rotunjoară. Când te uiți la ea, primele lucruri pe care le vezi sunt, cu siguranță, sprâncenele ei. Nu mai au mult și formează una mare și groasă. Și nu ne putem lipsi, nici în cazul acesta, de culoarea foarte palidă.

Probabil că vă puteți da seama că o persoană ca ea nu are prea mulți prieteni (părinții ei s-au mutat în Africa, iar bunicii – care au crescut-o – acum nu mai sunt). Cu toate acestea, Florida are în jurul ei șapte pisici, doi iepuri și un papagal – bizar!

Când plânge (nu se întâmplă prea des – este prea dură), buzele ei se dau încet în jos, iar din ochi îi curge o substanță inedită… bizară, ce să zic! Iar când e furioasă, sprâncenele ei coboară ușor spre ochi și buzele ei adoptă o formă stranie – ups! Am vrut să zic bizară! Da, bine, spune ce vrei, dar am crezut că o să treacă neobservat…

Florida are 50 de ani și locuiește într-un bloc vechi. Apartamentul ei se află la al treilea etaj, arată însă ca o pesteră. Cu atât de multe animale este foarte murdar, iar Florida nici nu se obosește sa cumpere o mătură. Baia este mică, iar cada ocupă tot spațiul… De celelalte camere, nici nu mai vorbesc- la fel de murdare…

Femeia bizară nu lucrează, dar a lucrat, iar acum trăiește din pensie (singurul lucru normal).

V-ați dat seama cât de bizară este această femeie. O puteți vizita la adresa: Strada Bizară, Blocul Straniu – ah! Am făcut-o din nou! Blocul Bizar, pardon!

DESPRE
TOȚI OAMENII DIN MITOLOGIE

Mara Gherasim,
clasa a VI-a C

A doua parte va fi publicată în următorul număr al Revistei Școlii.
Această creație literară este originală.

Bun venit la rubrica ,,Despre toți oamenii din mitologie". Aceasta face referire, în mare parte, din mitologia greacă, dar se va întâmpla să călătorim-poate- și până în cealaltă parte a lumii.

Primul capitol
Partea I. Formarea atotputernicilor

Acum mult timp, erau doi titani ce stăpâneau Universul, Uranus si Geea. Geea vedea peste tot ce înseamnă pământ, iar marele Uranus, peste cer și Univers. Într-o zi, primul copil al celor doi titani a venit pe lume. Uranus a fost furios, devastat. Cum se poate ? Să îi ia un prunc locul? Deci, evident, a făcut singurul lucru posibil: și-a aruncat toți copiii în Tartar*. Pe toți. Absolut toți. Când sărmana Geea a aflat, a căzut la pământ, neputând să mai zică nimic.

Totuși, într-o zi blestemată, Geea s-a dus, pe furiș, în Tartar. Acolo și-a văzut toate odraslele. Copiii au strigat fericiți și încântați.
-Nu vă mai bucurați, copiii mei scumpi!
Brusc, în mână i-a apărut o secure mare și strălucitoare, fermecată, pe care numai titanii și zeii puteau s-o mânuiască. A continuat:
-Unul dintre voi va trebui să-l injunghie pe tatăl vostru cu această secure. Tăcere. A mai zis, dezamagită:
-Cine va lua această povară? Tăcere, din nou. Dar, după o vreme, o voce se aude:
-Mamă dragă, nu mai jeli, eu îl voi omorî pe crudul tata. La auzul acestor cuvinte, Geea spuse:
-Cronos, copilul meu, mulțumesc! Și i-a dat securea în mână. Cronos a cercetat securea și apoi a întrebat-o pe regină ce are de făcut. Geea i-a răspuns scurt:
-Mâine, eu îl voi aduce aici pe Uranus, iar tu să sari și să îl înjunghii, ai înțeles?
-Da, mamă!
Si Geea, împăcată, se duse înapoi în templu.

În următoarea zi, Geea îl conduse pe puternicul Uranus chiar în locul unde i-a spus regina să vina Cronos pentru a-l ucide pe titan. Deci, când curajosul Cronos l-a văzut pe Uranus, a sărit pe el cu securea în mână și l-a rănit pe loc. Titanul, în chinuri, i-a prevestit lui Cronos:
-O, tu, fiu trădător ce ești, vei plăti pentru fapta ta nelegiuită! Da! Propriul tău fiu te va trăda chiar așa cum m-ai trădat tu! Fiu nesăbuit ce mi-ai fost!
Apoi își întoarse capul spre frumoasa Geea și îi spuse și ei:
-Și, tu, femeie care mi-ai fost soție și pe care te-am tratat cum ai vrut, cu asta mă răsplătești? Așa ma tratezi tu?! Și tu, preazisa mea sotie, vei suferi. Eu sunt tatăl tuturor taților, eu sunt titanul clarvăzator, iar tu crezi că vei scăpa așa ușor, doar luându-mi viața? Tu, regină, tu vei suferi de răul nepoților tăi, la fel de mult cum sufăr eu acum.

După cele spuse, Uranus își dă ultima suflare. Mare bucurie a fost când toate odraslele au aflat.
- Mamă dragă, îmi trebuie și mie o soție credincioasă!
- Cum poftești, dragul meu. Alege-ți sora cea mai potrivită pentru tine, iar eu îți voi îngădui căsătoria.

Cronos se uită prin sală. Căuta cu ochii pe o anumită femeie, cea pe care o îndrăgea cel mai mult. Și-a dat cu ochii de frumoasa Rheea, o femeie puternică și curajoasă, dar gingașă, bună și credincioasă. Atunci, Cronos merse imediat la ea și-i spuse:
- Rheea, sora mea dragă, îmi vei fi soție? Să domnim împreună peste lume!
Atunci, Rheea răspunse că da.

Un festin și mai mare a avut loc, iar titanii au uitat de profeție, ci acum îl sărbătoreau pe Marele Cronos.

Dar și Geea, Cronos și Rheea se temeau de profeția lui Uranus, care, într-o zi, după spusele lui, îi va aduce lui Cronos moarte.

* = (În mitologia antică) Loc situat în fundul infernului, în care se presupune că erau chinuiți cei care păcătuiau față de zei.(DEX)

DOR DE VARĂ

Anghelache Anastasia Elena,
clasa a VI-a D

Ce frumos era pe câmpii,
Vara, cu ceilalți copii.
Când stăteam cu toții în fâneață,
Și când ne aruncam pene de găină în față.
A trecut vara cea frumoasă!

Și chiar dacă mai vine,
Tot e dureros pentru mine,
Să știu că trebuie să zic la revedere,
Soarelui meu.

Dar și când stăteam la plajă,
Ce fain era cu soarele în față.
Și nimeni nu te deranja,
Ba de la școală,
Ba de la plajă.

Și ce mai înghețam la gârlă,
Când ne udam până la gât,
Și râdeam de domnul de la magazin,
Domnul Ionuț.

Fain era să ne uită la stele,
Și părinții să se uite la ele,
Să vadă lumea cu ochii noștri,
Să ne vadă și pe noi.

Să nu mai spun cum era cu căruța lui Gigel,
Ne băteam toți pe miel,
Care îl duce o tură cu căruța,
Arunca olița.

Fain era la țară vara,
Și la oraș,
Pe stradă, cu a mea vară,
Să ne luăm pâine pe vatră.

Frumoasă este vara mea,
Dar din fericire e și a ta,
Pot să zic că e cel mai frumos anotimp,
Anotimpul vara!

ESENȚA BUCURIEI

Clara Alexandra Dona,
clasa a VII-a B

O, ce frumoasă este viața! Străzile pline de viață și copii fericiți. Soarele maiestuos ne mângâie cu razele sale blânde. Bucuria este un sentiment atât de simplu, dar atât de important, ca dansul păsărilor în zbor liber, ca o melodie subtilă care aduce armonie în suflet, pictând viața în culori vibrante și accentuând dorința de a trăi. Iar un zâmbet adevărat... nu se uită niciodată. Este momentul în care esența vieții, bucuria, umple un suflet oarecare, împodobindu-l cu cele mai alese ornamente, amintirile frumoase.

Este, într-adevăr, greu să găsești pe cineva care te poate face să zâmbești cu adevărat și îți poate împodobi sufletul, dar este esențial. Oricine poate fi acea persoană: un membru al familiei, un prieten, un coleg, un dascăl, chiar și tu însuți. De ce este esențial, vă întrebați? Ei bine, speranța și credința că bucuria va veni și totul va fi bine sunt singurele trăiri mai puternice decât tristețea– o forță diabolică, pot să spun- oferind lumina și optimismul necesare pentru a depăși toate provocările.

Cu toate acestea, unii oameni preferă să fie atrași în adâncul acestei forțe, adoptând o atitudine pesimistă caracterizată de așteptări și viziuni negative asupra celui mai mare mister, viitorul. Indivizi care se enervează la cântecul păsărilor dimineața, care aruncă cafeaua pentru că e prea dulce pentru ei, oameni care nu apreciază frumusețea cerului pentru că le obosește ochii și cărora nu le pasă de bucuria altora, pentru că ei nu au niciun beneficiu.

Pe de altă parte, sunt oameni care apreciază lucrurile simple în viață, bucurându-se de simfoniile păsărilor, fascinați fiind de ele. Persoane care oferă cafeaua cuiva căruia îi place, care se uită cu bucurie la văzduhul nesfârșit, la paleta de nuanțe pastelate ce ascunde atâtea mistere cu atâta grație. Oameni care profită de orice oportunitate pentru a face pe cineva fericit, chiar și un necunoscut. Eu îi numesc oameni cu adevărat fericiți. Poate că persoana aceea nu mai băuse o cafea bună de atâta timp, încât uitase și gustul. Poate că străinul acela trecea printr-o perioadă grea și poate, doar poate, că momentul acela fericit chiar i-a salvat viața.

Acum vedeți? Bucuria este un lucru relativ, dar niciodată imposibil de creat, așa că, în final, încearcă să faci pe cineva fericit. Măcar acum, de dragul Crăciunului!

FLOAREA VIEȚII

Alesia Burtan,
clasa a VI-a C

Poate există și un alt univers umplut numai și numai de flori , însă una dintre ele se destingea, într-un mod deosebit, de altele. Era mică, diafană, parcă nemuritoare.

Aura ei gălbuie încă îmi aleargă prin minte, captându-mi atenția cu farmecul său inedit. Era mlădioasă, parcă mișcându-și trupul în bătaia vântului, dansând în ritm de vals. Era o frumoasă păpădie, îndrăgită de toate florile primăverii. Le saluta pe toate, motiv pentru care până și arborii bătrâni o apreciau.

De câteva săptămâni, o vedeam din ce în ce mai slăbită. De când îi apăruse puful, îi simțeam oboseala... nu a mai zâmbit de ceva timp. Ofta ori de câte ori mai bătea vântul, iar razele gloriosului soare nu o mai bucurau. Aș fi vrut să o îmbrățișez, să-i spun că totul va fi bine, să o asigur că nu este singură, să o ajut în a-și recăpăta bucuria de a trăi. Era dureros să o văd astfel, aș fi dat orice să fie din nou cea care a fost acum câteva luni. Aș fi dus-o acasă, i-aș fi pregătit un culcuș numai și numai pentru ea, i-aș fi făcut cunoștință cu celelalte flori…

Ori de câte ori lacrimile lui septembrie se așterneau pe Pământ, plângea neobservat, împreună cu toamna. Parcă îi vedeam ochișorii, pregătiți să se închidă pe veșnicie. Deja știam că nu mai are mult.

Timpul zboară. Viața unei flori este un exemplu inedit pentru acest fapt. Trece cât ai clipi. Trece la fel de repede ca un avion, o rachetă.. cu viteza luminii. Noi suntem la fel că o floare. Înflorim în anii tinereții și ușor-ușor ne ofilim la bătrânețe.

De aceea, floricica mea m-a învățat să prețuiesc natura și miracolul- viața ce ne-a fost dată în dar...

FULGUL DE ZĂPADĂ

Anastasia RADU, clasa IV-a A
Prof. îndrumător Bonca Mihaela

Sunt jucăuș, învârtecuș,
Cad de sus acuș-acuș
Peste brazi, peste câmpii,
Bucurând mii de copii,

Peste nasuri înghețate
De fetițe alintate,
Obraji rumeni și pufoși
De băieți gălăgioși.

Într-o horă amețitoare
De steluțe sclipitoare
Așternem covor pe stradă.
Hei! Sunt eu,fulgul de zăpadă!

VISUL

Bogdana Răileanu Voica,
clasa a VIII-a C

Pe la 1800 de m-aș fi născut
Pe Heliade Rădulescu l-aș fi cunoscut,
Și ,,Elegiile”,cu admirație, le-aș fi ascultat,
Și rimele din ,,Cântarea dimineții” m-ar fi îmbătat.

Când la ,,Curierul Românesc” fondator ați fost
Mulți scriitori, aici, și-au găsit un rost.
Sau când ,, Tipografia lui Eliad” ați avut
Multe cărți, traduceri ați țesut.

Dar cum pe lume în 2008 am venit,
La școala ce vă poartă numele am poposit.
Și din cărți despre dumneavoastră am aflat
Și cum, în ,,Epigonii”, Eminescu v-a cântat.

Și mi-aș dori să las în urma mea
Un vers, o rimă, o parte din inima mea
Precum și dumneavoastră ați făcut cândva
Și acest lucru, promit, mă va motiva!

LA BUNICI

Sara Bălulescu,
clasa a VII-a A

De cum am ajuns, am alergat pe aleea pietruită pentru a da buzna în casa copilăriei mele. Am trecut pe lângă arborii ruginiți, grămada deosebită de frunze, gardul viu ce părea tuns perfect și poarta albă fără urme.

Când am pătruns pe ușa mare din mahon și am simțit mirosul de casă veche, o casă atât de familiară, inima a început să-mi bată din ce în ce mai tare. Bunicii mei se aflau în grădina din spate, udau florile și nu mi-au auzit sosirea. Cu grijă, m-am descălțat și am mers în biroul bunicului, un loc special în casa aceasta. Mobila prăfuită se îmbina minunat cu draperiile grele, fotoliile plușate și tablourile renascentiste. Am mers la dulapul vișiniu, lucios, l-am deschis, apoi am pășit in biblioteca uriașă. Rafturile erau împovărate cu felurite volume, dar nu părea să le pese. Lecturile copilăriei mele, scrieri istorice, aventură, ficțiune...toate se aflau acolo. Mirosul de cărti vechi mi-a inundat nările și mă simțeam copleșită de nostalgia acelei camere.

Biblioteca aceasta era ca o capsulă a timpului. Când erai acolo, timpul părea să stea în loc. Mi-am ales o carte și m-am întors în biroul vechi, lăsându-mă purtată de mrejele lecturii, într-un fotoliu plușat.

LA ȘCOALĂ

Barbu Sabina Raisa,
clasa a VI-a D

În zorii zilei, sub cerul senin,
Școala „Ion Heliade Rădulescu” ne îndeamnă să venim.
Coridoare vibrante, cu pași repezi străbătute,
Adolescența dansează aici, pe nuanțele cunoașterii ascunse.

Profesorii devin călăuze în lumea cuvintelor,
În „Ion Heliade Rădulescu”, dăm culoare textelor.
Prietenii ca povești nespuse,
Descoperim tainele ascunse.

Prin sălile luminate de farmecul ideilor,
Sufletele noastre zboară spre lumea viselor.
La „Ion Heliade Rădulescu”, sperăm la viitoruri înfloritoare,
Adolescența devenind o bijuterie strălucitoare.

În curtea școlii, amintiri multe se ivesc,
Râsete, emoții, parcă încă le trăiesc!
La „Ion Heliade Rădulescu”, școala noastră dragă,
Adolescența e o poveste, iar fiecare zi, o pagină de viață.

POVESTEA LUI PI
ŞI A LITERELOR DIN ALFABET

Alexandra Maria Rădună, clasa a II-a C
Profesor coordonator: Lucia Cotor

Pi nu mai putea de emoție. Peste câteva zile va cânta la primul ei concert, dar trebuia să aştepte 41 de zile. Asta pentru că regele literelor de mână furase toate literele din alfabet, iar Pi era singura din satul literelor care putea să-i salveze. Pi trebuia să găsească tot alfabetul, ceea ce părea foarte greu. Ea şi-a făcut repede bagajul şi a pornit la drum.

Pi a străbătut munți şi mări până când a ajuns în Italia. Acolo l-a găsit pe A. Era foarte fericită ca l-a găsit. Pi si A s-au distrat de minune pe drum spre B. Dintr-o dată a apărut soarele. Iar el le spuse:
-Pi, A, aveți grijă pe drum spre B!
-Dar de ce? întrebă A.
-Pentru că vrăjitorul negru ştie că ați pornit să găsiți literele celelalte, iar el este prieten cu regele literelor de mână.
-Dar cine este vrăjitorul negru?
-Vrăjitorul negru este un bărbat îmbrăcat în negru care are sufletul negru şi trăieşte într-o peşteră mare şi întunecată.

După ce soarele i-a avertizat, acesta şi-a luat rămas bun şi a zburat spre cer. Pi şi A se gândeau unde să se ducă: în Laponia, în China, în Germania sau în Japonia? Atunci din cer a căzut un bilet pe care scria “Dacă îl vreți pe B trebuie să aduceți cristalul de gheață la castelul infractorilor. De la vrăjitorul negru şi de la regele literelor de mână”. Pi şi A nu ştiau dacă să-l creadă sau nu pe vrăjitorul negru. După o lungă discuție s-au hotărât să se ducă la castelul infractorilor.

LA ȚARĂ

Luca Mareș,
clasa a VIII-a B

La o săptămână după sosirea mea, am plecat alături de moș Valer cu trăsura. Am ieșit din sat în zorii acelei zile încântătoare.

Drumul pe care am mers era plăcut. Caii, bine struniți de bagheta de dirijor a lui moș Valer, călcau greu pământul. Treceam peste lanuri pline de verdeață. Pădurea din depărtare se înălța falnică, iar mândrii arbori o străjuiau necontenit. O vulpe cutreiera in goană frumosul peisaj. Coada ei zburda în aer precum o scânteie înroșită, desprinsă dintr-un foc năpraznic.

Razele astrului spintecau pătura albastră a cerului senin. Zăream imense spade aurii. Flori dalbe se iveau firave. Silueta unui pom răzleț își făcea loc printre vastele câmpii.

Caii au continuat să meargă. Am ajuns la câțiva pruni. Ramurile lor erau incărcate cu poame vineții. Am rupt o prună. Era coaptă. Moș Valer mi-a zambit. I-am urmărit ochii limpezi si blajini surâzându-mi. A rupt și el o prună. Un stol de rândunele străbătea văzduhul.

Mă simțeam atât de liber. Vedeam cum aripile mi se întind, dezmorțite de boemul peisaj. Un ciripit vesel se auzea împrejur. Prunii îi răspunseră cu un foșnet.

Câțiva stejari făceau umbră unui mic zăvoi. Și deodată, din pădurice răsări un cerb. Își aținti privirea către noi. Coroana lui se arăta bogată. Trupul îi era impunător. Ce făptura minunată se înfățișase nouă! Ca un adevărat prinț al codrilor, el ne ieșise in cale.

Mai zăbovi câteva clipe, apoi ne părăsi în goană. Moș Valer amuțise de uimire. Eu cugetam la acea splendoare. O, ce frumoasă era natura!

PAGINA DE JURNAL

Eva Hrișcă,
clasa a VII-a C

Dragi cititori ai revistei, știați că pentru Evaluarea Națională de la finalul clasei a VIII-a avem de pregătit mai multe tipuri de compuneri? Da, da... compunerea narativă, textul argumentativ, compunerea descriptivă, rezumatul, pagina/nota de jurnal, dar și altele. În acest sens, m-am gândit să las aici un model de pagină de jurnal și, dacă vă place, voi suplimenta cu alte compuneri.

27 august 2023

Dragul meu jurnal,

Așa cum te-am anunțat zilele trecute, mă aflu la Gura Portiței, împreună cu familia mea, prietena cea mai bună și alte câteva cunoștințe. După cum bine știi, ador marea și deja de două zile savurez fiecare secundă petrecută aici.

Azi, însă, am trait ceva cu adevărat fantastic. De la prima oră a dimineții, am venit la plajă pentru a ne bucura de razele minunate ale soarelui, dar și de valurile spumegânde. Atât eu, cât și prietena mea, văzuserăm steagul galben arborat, dar nu am reușit să anticipăm ceea ce urma să se întâmple din cauza valurilor deloc nevinovate. Dat fiind faptul că începusem să mă plictisesc, am îndrăznit să intru în apă. Încet, încet, valurile au început să capete forță, iar adrenalina- să-mi cuprindă întregul corp. Repeziciunea cu care veneau și modul în care se spărgeau în fața sau în urma mea părea o scenă dintr-un film. Era spectacol ! Un amestec de emoții contradictorii mă învăluiau : de la fascinația mărimii lor, la frica ce mă paraliza preț de câteva secunde și, nu în ultimul rând, la satisfacția infinită că reușisem să le domin.

Ziua s-a terminat într-o notă amuzantă, deoarece, odată ajunsă în cameră, mi-am dat seama că aveam două kilograme de alge în păr. Glumesc, desigur ! Doar ai început să mă cunoști, nu ? Ce să-ți mai spun de cantitatea de nisip ? Totuși, vreau să-și mărturisesc că mi-am dat seama de faptul că suntem atât de mici și neputicioși în fața naturii !

Revin și cu alte detalii despre SUPERvacanța noastră. Promit!

Pe mâine!

NĂMEȚI DE BUCURIE

Olivia Ionescu,
clasa a VII-a C

Iarna rece se așterne
Fulgii sclipitori vor cerne.
Pe pământ loc vor avea
Crizantemele de nea.

Sclipesc steluțe mii și mii
În ochii noștri de copii.
În sufletul de veselie-nconjurat
Anotimpul frumos s-a așezat.

Sub a soarelui palidă lumină
Natura-i o comoară divină.
Codrul straie noi și-a luat,
Crăiasa gheții totul a schimbat.

Iarna-i ca o simfonie,
Totul este-o bucurie:
Fulgii plutind din nori,
Orizontul alb de flori.

POEZII

Wincentowicz Stefan,
clasa a VI-a D

Raze de lună

Sub raze de lună, umbra dansează
In nopți sumbre,inimi se împletesc strașnic.
Pe fața pământului, gheața veghează,
Poveste de iarnă cu farmec melancolic.

Se topește zăpada

În umbra grea, tăcută, și sumbră,
O față reflectă privirea rece.
În noapte, pe străzi, se așterne gheața,
Iar visul se pierde în zăpezile vesele.

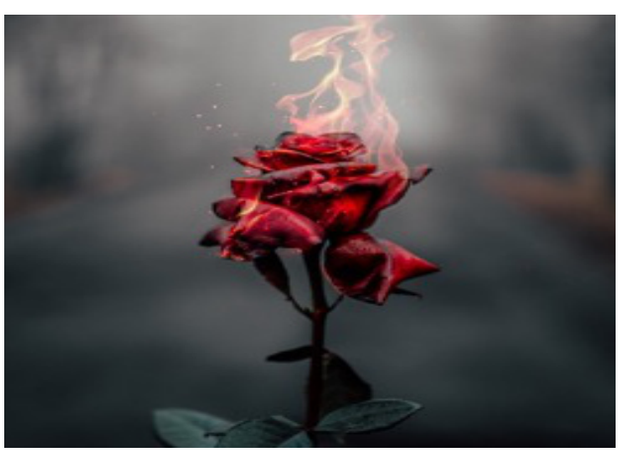

Iubire pierdută

În umbra lungă și-n noaptea sumbră,
O față palidă, de dor, se ivește.
Printre răcoare și strălucirea gheții,
Iubirea se pierde,în tandre îmbrățișări neînțelese.

PRIMĂVARA

Ilinca Maria Butoi,
clasa a VII-a C

Primăvara...Anotimpul reînvierii, al copacilor care renasc, care înmuguresc. Anotimpul ghioceilor timid-înfloriți, al păsărilor migratoare și al animalelor care se trezesc la viață după o lungă iarnă.

Discul timid al soarelui se arată zâmbitor pe bolta cerească, iar razele sale jucăușe își împrăștie lumina asupră lumii, încălzind ușor toate viețuitoarele. Ramurile copacilor se îmbracă ușor, ușor în straie verde-crud, adăugând o nouă pată de culoare întregii naturi. Flori de toate nuanțele își dezvăluie fustițele delicate și încep interminabilele discuții. Iarba crudă, cu paleta sa cromatică infinită iese sfioasă din pulberea sfărâmicioasă si maro a tinei.

Tot atunci, gândăceii de abia dezmeticiți mișună pe pământul umed, înaintând cu greutate prin ierburile de abia mijite si prin pădurile de petale înmiresmate de zambile, lalele și ghiocei. Buburuzele, fluturii și albinuțele hărnicuțele se agită, valsând pe deasupra tuturor.

Crisalida cu aripile larg desfăcute, cu modele alambicate si cu diferite nuanțe se plimbă regal prin mijlocul supușilor săi, arătându-și măreția.

Tot acest spectacol este întregit de ciripitul păsărelelor, parcă orchestrat de un dirijor nevăzut, care încântă auzul spectatorilor, realizând un adevărat regal al cântăreților înaripați.

Aceasta este primăvara! Totul valsează, trepidează si se regenerează, ca o minune a naturii an de an. Iar noi suntem niște simpli spectatori din umbră al acestui miraj ciclic.

PROFESORUL

Luca Mareș,
clasa a VIII-a B

Mă aflam in recreație, alături de Mircea și Mihai. Dezbăteam un subiect interesant. Colegii mei îl considerau o modalitate reușită de a petrece pauza dintre ore. Simțeam nevoia de a mă desprinde totuși de tema abordată. Priveam absent împrejur. Aceiași elevi țeseau rutina școlii.

Și iată că ceva nou ieșea la iveală. Profesorul de geografie mă întâmpină cu un aer misterios. Ne spuse că avea câte ceva de adus la clasa noastră, cerându-ne ajutorul.

Îl urmarăm schimbând priviri neștiutoare. Deși a ajuta un cadru didactic devenise un alt obicei al recreației, simțeam ceva curios în mersul grăbit și atitudinea enigmatică a profesorului.

Ne-a condus către un coridor. Am ajuns în dreptul unei uși. Profesorul ne deschise la repezeală. O odaie întunecată se lumină deodată și cu toții rămaserăm înmărmuriți.

Hărți de geografie, vechi de secole se înfățișau nouă. Manuscrise îngălbenite erau așezate ordonat în încăpere. Un glob pământesc, ce trona într-un suport de lemn ne făcea cugetul să tresară. Rafturi, invadate de nenumărate cărți îmbătrânite își expuneau mândra podoabă.

Ochii îmi licăreau în lumina odăii. Descoperisem o lume pe care nu o bănuiam vreodată. Toate acele comori se aflau chiar sub cheia profesorului nostru!

Eram copleșit. Mircea și Mihai nu se lăsau mai prejos. Profesorul privea la rândul său cu aceeași fascinație, de parcă era prima dată când pășea în acel lăcaș.
- Le colecționez de ceva timp! ne spuse surâzând domnul profesor.
- De când? întrebă Mircea.
- Tot ce vedeți reprezintă truda mea de o viață.
- Este cu adevărat impresionant! adăugă Mihai.
Îl admiram. Întotdeauna veneam cu bucurie la ora sa. Reușise să ne insufle iubirea-i profundă pentru materia ce ne-o preda.

Am luat câteva hărți. Mircea și Mihai se îndreptau deja către clasa noastră. Eu, însă, priveam cum odaia era învăluită în beznă. O pătură a tainei se așternu peste minunățiile încăperii.

Cheia se răsuci în broască, iar profesorul își lepădă orice urmă a emoției de altădată. Mă simțeam atât de aproape, dar în același timp atât de departe de cele ce văzusem.

Mircea împreună cu Mihai ne așteptară răbdători în fața clasei. Amândoi înaintară victorioși în forfota elevilor, ținând ca pe un trofeu hărțile profesorului. Clasa amuți, lăsând febra curiozității să se răspândească pretutindeni.

Urma să avem o lecție deosebită.

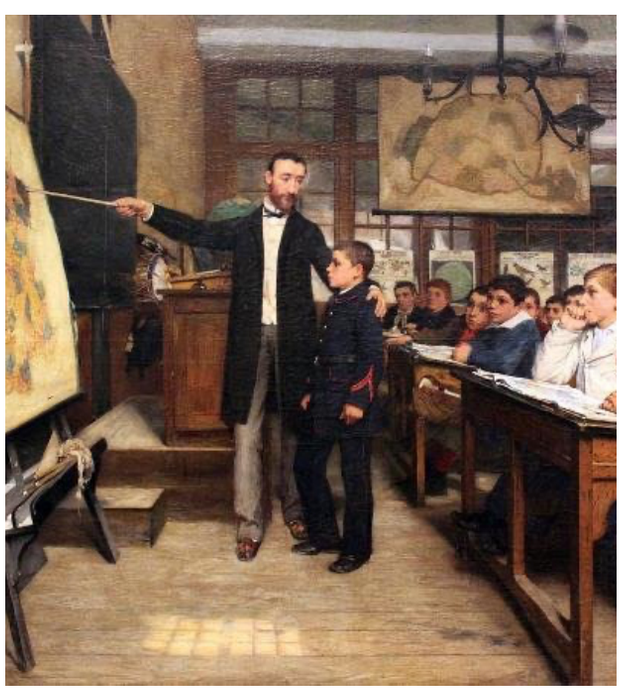

REGATUL PROPOZIȚIE

Veronica Dumitrache,
clasa a VI-a A

Afară, neaua se depusese pe străzile albe. Tot ce puteam vedea pe fereastră era luna cea argintie, luminând cerul înstelat. Chiar atunci, mi-am amintit de poveștile spuse de bunica. Am strigat-o de îndată:
- Buni'! Vino să-mi spui o poveste. Oricare vrei tu. Te rog !
- Chiar dacă e târziu, am să-ți spun cu mare drag una, pe care o știu, la rându-mi, de la bunica mea. Nici mamei tale nu am apucat sa i-o spun. Spre deosebire de tine, ea nu era așa de dornică să audă povești.
- Spune, spune! Vreau să o știu!
- Trăia odată, cu mult, mult, mult timp în urmă, un rege care era foarte respectat de către curtenii săi. Numele acestuia era Cuvântul. Avea, de asemenea, o soție a cărei frumusețe era de neimaginat. Numele acesteia era Verbul. Dar familia regală nu se termină aici. Cei doi aveau doi fii : cel mare- Substantivul- și cel mic- Adjectivul. Pe acolo, mai aveau mici sate, precum Numeralul, Complementul, Atributul, dar, în mare, acesta era orașul denumit Propozitia.
- Wow, buni'! Nu aș fi crezut niciodată că și cuvintele au în spate o adevarată poveste.
- Sunt multe lucruri pe care nu le știi, dar povestea , ,Regatului Propoziție" e un lucru pe care nu mulți îl cunosc. Haide să continui povestea, apoi se face prea târziu.

În Regatul Propoziție, nu a fost mereu atât de multă liniște. Înainte de momentul în care Cuvântul a devenit rege, au mai încercat și alții să candideze pentru acest titlu. Primul a fost Modul Indicativ. Era un rege mândru, care le asigura oamenilor fericirea prin faptul că avea mulți fii ce ar fi putut să ocupe tronul. Cu toții ar fi fost la fel de buni ca el. Aceștia se numeau astfel : Timpul Prezent, Timpul Perfect Compus, Timpul Imperfect etc.
Cel de-al doilea candidat era Modul Imperativ. Acesta a stârnit frica în localnici, deoarece nu zâmbea niciodată. Mai mult de-atât, țipa mai mereu și se impunea prin reguli. De asemenea, nu avea niciun urmaș.
Sătenii erau îngânduraţi de-a binelea. Îl urau pe Modul Imperativ, dar nu îl sufereau pe Modul Indicativ. Atunci, a venit Cuvântul. Toti l-au îndrăgit, mai ales sora Modului Indicativ, Verbul. Ea nu era deloc asemenea lui. Avea un chip zâmbitor si un suflet bun.
- Buni', unde e acest oras, mai exact?
- Scumpo, orașul e în mintea ta. Doar daca tu crezi în el cu adevarat vei putea ajunge acolo. Doar cu gândul, fără trup.
- Tu ai reușit să mergi acolo?
- Da, de nenumărate ori. Cel mai des mergeam când eram la școală. Știind povestea asta, când auzeam de Moduri și Timpuri verbale, mă gândeam la firul narativ și îmi era mult mai ușor să învăț. Te sfătuiesc și pe tine să faci la fel.
- E o idee excelentă, bunico! Mai am o întrebare. Cu cele două moduri ce s-a întâmplat ?
- O, păi ele au rămas acolo. Hoinăresc prin oraș, purtându-i pică Cuvântului.
- Povestea asta e uimitoare! Mulțumesc mult că ai împartășit-o cu mine.
- Cu mare drag, scumpo! Acum, fugi la culcare! În caz contrar, mama ta se va supăra de noi.
- Acum, acum!

Afară, începuse să ningă și mai tare. Mă gandeam dacă nu cumva o fi la fel și în Regatul Propoziție. Totuși, trebuia să mă culc, dat fiind faptul că mâine, la școală, chiar acel ținut îndepărtat mă aștepta.

SĂRĂCUȚUL CRIN

Anghelache Anastasia Elena,
clasa a VI-a D

Astă vară,
Acum câțiva ani,
A răsărit,
Crinul de pe câmpie.
Și îmi amintesc,
Cât era de firesc,
Ca el să fie așa de îngeresc.

Dar uneori parcă striga după ajutor,
Să i se dea și lui un autor.
Să se scrie și despre el,
Că se scrie numai despre lalea și trandafirel,
Dar numai să nu scrie despre el.

Era și el tot o floare,
Poate nu la fel de zămbitoare,
Dar tot o floare.
Care merita,
Merita și el lauda.

El mereu vorbea frumos,
Și avea cel mai frumos miros,
Dar cine să îl asculte,
Parcă erau toate surde.
Dar supărat nu era,
Nu își pierduse speranța.

Și uite într-o zi m-am trezit eu,
Să scriu despre un leu,
Dar apoi mi-am adus aminte,
Despre crinul de pe câmpie.

Știu că e cam ciudat,
Ca așa ceva să se fi întâplat,
Ca un crin oarecare,
Să se fi trezit pe pajiște.

Dar cum arată el oare?
E urât?
Are picioare?
El are petalele,
Deschise ca brațele mamei,
Culori frumoase,
Ca ale curcubeului.

Și când te miri ce frumos e,
Parcă ai vrea să îl rupi,
Să îl pui în ghiveci.
Dar ce e mai frumos oare?
Pe o pajiste așa mare,
Verde plat,
Sau colorat?

Așa e gândirea mea,
Sper să nu fiți dezamăgiți de ea,
Dar așa gândesc eu,
Sunt cu gândul teleleu.

URSA MARE ȘI URSA MICĂ

Platon Victoria Maya,
clasa a VII-a B

Ningea, ningea,
Când un băiat cu fruntea atingea
Geamul plin de nea
Prețuind priveliștea
Și cu speranță își amintea.

De mult într-o iarnă,
Când la fel de mult ningea,
Înainte ca ziua să facă geană,
El la drum pornise în goană,
Să se joace cu a lumii nouă haină.

În drumul lui întâlni,
Un bărbat o ursoaică atacând
Și, împietrit de frică rămânând,
Moartea crezu că-și va găsi
Și brusc se trezi plângând.

Dar omul pe neașteptate transformându-se
Într-un urs mai mic,
Care acum își reaminti un pic
Că ursoaică a lui mămucă fuse,
Vesel lui Zeus mulțumiri îi spuse.

Însă Zeus nemurirea le dăruise
Și cei doi urși astfel prefăcându-se
În constelații frumoase,
Trăind mereu împreună darul

Și ajutând rătăciții să-și găsească drumul.
Acum de geam fruntea-și dezlipea
Și mirat pe cer zărea
Cum puiul, de veselie, lacrimi
În formă de stea
Spre pământ potop trimitea.

CASA LUI MOȘ CRĂCIUN

Bogdana Răileanu Voica,
clasa a VIII-a C

Chiar dacă n-ai fost în Laponia, cu siguranță, ți-ai imaginat cum arată casa lui Moș Crăciun: o casă cu 81 de camere și încă una pentru sanie și reni. Dacă nu ți-ai imaginat, îți spun eu.

O alee lată, cu o zăpadă albă și pufoasă, străjuită de brazi înalți, cu luminițe colorate, de unde se aude ,,O, brad frumos!" te poartă spre casa Moșului. De la depărtare, se zărește casa cu 1001 țigle colorate în toate culorile pământului plus alte două pe care n-am putut să le descifrez. Dacă te uiți cu atenție, vezi că sunt steagurile tuturor țărilor de unde au venit copiii să-l viziteze pe Moș Crăciun.

Odată ajuns în fața ușii mari de lemn, ești întâmpinat de Surle și Trâmbițe de către cei doi spiriduși-portari ai lui Moș Crăciun. Ei...dar abia acum se produce minunea... Doar dacă ai fost copil „cuMinte" ești lăsat să intri, să pășești pe tărâmul magic și să afli ,,din culise" secretele pregătirilor.

După cum v-ați dat seama, am intrat, iar ceea ce am văzut mi-a umplut sufletul de bucurie și ochii de uimire. În prima cameră și cea mai mare, de altfel, unde, într-un șemineu imens ardea vesel un foc, se afla jilțul lui Moș Crăciun. Era gol atunci, pentru că Moșul se afla în camera tainică. Această cameră n-a fost vizitată decât de Spiridușul Șef; este locul unde, după o zi grea, se retrage Moșul, pentru a primi și a scrie ,,într-o carte mare, cu-n condei de argint" toate lucrurile aflate despre copii.

La dreapta, dintr-un coridor micuț, dai în bucătăria doamnei Crăciun. Doamne, ce miros! Doamne, ce mai forfotă! Toate spiridușele lucrează de zor la turtă dulce! Cum intri, ești întâmpinat de un ,,Sst! Închide repede ușa! Ni se lasă aluatul! Nu știi că aici trebuie menținută o temperatură constantă?" Glasul lor e ferm, dar blând și însoțit de zâmbete, așa că închizi repede ușa și nu te superi, mai ales că nu știu cum, dintr-odată, în mână te trezești cu o bucată de turtă dulce glazurată cu migdale.

Pe același coridor, în capăt, zărești o ușă care este de trei ori mai mare decât celelalte. De sub prag, iese o lumină roșie și strălucitoare, care te face să parcurgi distanța din doi pași. Deschizi ușa și intri în atelierul Spiridușilor. Și aici e forfotă însoțită de mii de cântece în toate limbile Pământului. Te uiți uimit la sutele de benzi pe care alunecă păpuși, mașinuțe, jocuri și multe alte jucării. Nimeni nu te bagă în seamă. Spiridușii lucrează neîncetat. Închizi ușa ca să nu-i deranjezi și vezi că iar minunea s-a produs! Ai în mână ceva...o carte, o păpușă...un joc, un cadou făcut de spiridași.

Mai poți intra în camera renilor și poți chiar să-i hrănești cu morcovi; îți vor face cu ochiul și-ți vor mulțumi în limba lor.

Dar, vă rog, cei care ați fost în casa lui Moș Crăciun, voi l-ați văzut?

ZIUA MEA DE NAŞTERE

Maria Kayra Kurtuluş,
clasa a III-a B

Dimineaţa am plecat la şcoală,
Şi-am servit câte-o bomboană.
Acasă am văzut baloane mai multe de zece
Şi am mâncat un burger cu ketchup rece.

M-am jucat mult cu baloane,
Am scris în jurnal,
De la colegi, cadouri milioane,
Şi dulciuri într-un hal!

De la părinţi am mai primit
Un cadou nemaipomenit:
Un hamster vorbitor,
Dragălaş şi rotunjor.

Dar mai am alte cadouri,
Ochelari, cărţi şi brăţări.
Am primt şi o rochie-n carouri,
Şi, foarte multe urări!

Un tort magnific am mâncat
Şi pe bune, m-am distrat!
Am primit şi o ştampilă
Şi dresuri cu model de grilă.

Ziua asta a fost perfectă!
M-am simţit ca o vedetă.
Fericire multă am trăit,
Am primit ce mi-am dorit!

SUZANA

Anghelache Anastasia Elena,
clasa a-VI-a D

Ce frumoasă era Suzana,
Pisica mea veterană.
Iar când spun că e veterană,
Nu zic că nu mai e în armată,
Ci că războiul vieții ei s-a terminat.

De câte ori a fost chinuită,
Biata mea pisică,
De către chirurgi operată,
O simțeam mereu leșinată.

Recunosc, și eu o mai trezeam,
Din somnul ei bușteau,
Iar când își deschidea ochii verzi,
Numai tu când o vezi,
Vrei să o iei în brațe,
Să o lași în poalele tale.

Iar blana ei pufoasă,
Devenise brusc mai arsă,
Mai arsă,
Mai arsă de viață.

Dar eram mică, ce să înțeleg,
Că pisica urma să îmi spună:
"Eu va trebui să plec..”?
Nicio zi nu mai era,
Fără să o iubesc,
Să o iubesc pe ea.

Dar când a plecat la Dumnezeu,
Am plâns cât un helește.u
De atunci rău mi-a fost în viață,
Numai cu gândul la Suzana...

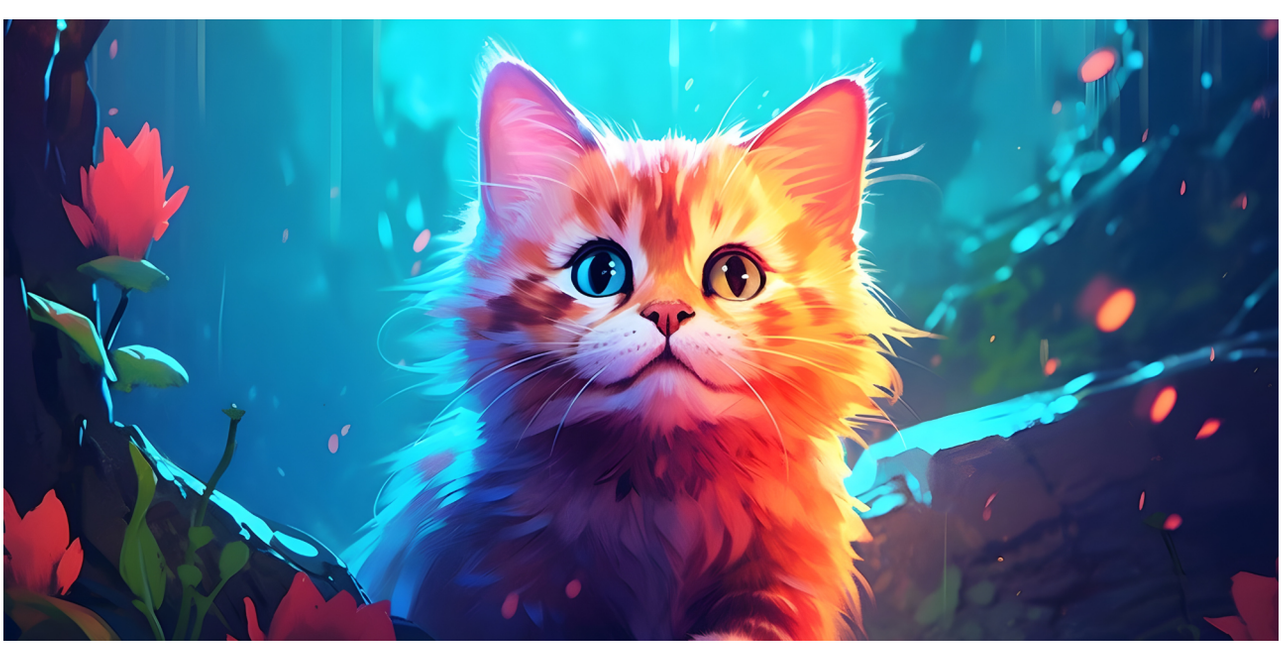

ÎN LUMEA CĂRȚILOR
DE LA GAUDEAMUS

Victor Mîinea,
clasa a V-a B

Într-o zi răcoroasă de joi, eu și colegii mei ne pregăteam să mergem la târgul de carte „Gaudeamus” cu doamna profesoară de istorie.

Drumul nu era așa scurt, deci toată clasa se gândea că vom merge cu tramvaiul sau autobuzul, dar a trebuit să mergem pe jos o oră, din cauză că autobuzele și tramvaiele erau pline cu copii din alte clase.

Când am ajuns la intrarea de la „Gaudeamus” toată clasa s-a dus la un stand de kurtos (sau cozonac secuiesc) de unde mi-am luat un kurtos.

După ce am intrat în târgul „Gaudeamus”, toți copiii s-au despărțit ca să-și cumpere fiecare ce voia. Eu m-am dus la Editura Arthur de unde mi-am luat două cărți: “Jurnalul unui puști” și “Carnetul de note”.

La plecare am mers până la stația de autobuz unde am așteptat autobuzul timp de zece minute. Când autobuzul a ajuns, toată lumea a urcat și s-au înghesuit din cauză că erau foarte mulți oameni în autobuz, iar autobuzul ne-a adus la școală de unde copiii au mers acasă.

La „Gaudeamus” mi s-a părut mult mai interesant și mai frumos decât credeam că o să fie!

Mi-a plăcut la „Gaudeamus” și sper ca în viitor să mai merg acolo cu clasa sau familia. Apreciez foarte mult faptul că am avut ocazia să merg împreună cu doamnele profesoare și colegii mei de clasă.

O VIZITĂ DE NEUITAT

Iordache Irina,
clasa a VI-a B

În fiecare an aştept cu drag perioada în care Târgul de Carte Gaudeamus îşi deschide porţile şi maratonul de cumpărat şi de citit cărţi începe pentru mine.

De obicei, merg la târg împreună cu sora mea şi părinţii mei, dar anul acesta am avut parte de o surpriză plăcută si cu adevărat deosebită. Doamna dirigintă ne-a anunțat că vom merge împreună să vizităm minunatul târg.Toată clasa s-a bucurat şi de-abia aşteptam să vină ziua cea specială!

Ziua respectivă a sosit cu o viteză amețitoare şi fără să realizăm ce s-a întâmplat, ne-am trezit toți în faţa pavilionului central Romexpo. Unii erau pregătiți,veniseră cu liste de acasă şi se documentaseră în legătură cu cărţile dorite, dar alţii se gândeau doar la câte felii de pizza îşi puteau cumpăra cu banii pe care îi aveau la ei...fiecare cu propriul său interes!

Eu ştiam ca nu aveam timp de pierdut aşa că am intrat repede în targ şi am rămas uimită! Târgul arăta încantator şi erau atât de multe edituri şi standuri încat nu ştiam de unde să încep.

A durat câteva minute să mă dumiresc cum merg lucrurile si apoi am inceput să iau fiecare editură la rand. Arthur, Nemira, Litera, Paralela 45...nu am ratat aproape nimic în afară de cărţile despre politică si justiţie care chiar nu mă pasionau.

Recunosc, cele două ore pe care le-am petrecut la Târgul Gaudeamus au fost magice. M-am plimbat cu plăcere printre rafturile pline ochi de carţi, am admirat cât de frumoase şi impresionante sunt carţile şi m-am bucurat din plin de atmosferă.

Cu toate că a fost aglomerat, lucrul acesta nu m-a întristat si nici nu m-a deranjat, ba dimpotrivă...m-a înduioşat faptul că atât de mulţi oameni iubesc cărţile şi participă la evenimente care promovează dragostea faţă de acestea.

A fost o zi cu adevarat unică şi deosebită pe care nu o voi uita niciodată şi mă voi gândi cu drag la experienţa minunată pe care am avut-o împreună cu colegii mei la târgul din toamna aceasta!

Aş dori să mai adaug ceva...m-am întors acasă cu multe sacoşe pline cu cărţi

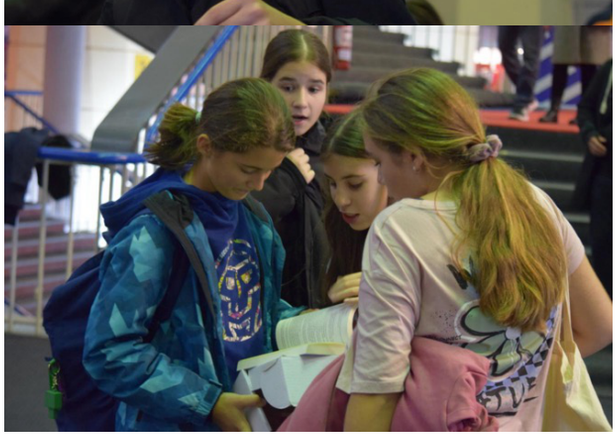

TĂRGUL DE CARTE GAUDEAMUS
PRIN OCHII UNUI ELEV DIN CLASA a V-a A

Rareș Ioan Dragomanu

Anul acesta, alături de doamna profesor de română si colegii mei de clasă, am mers la Târgul de carte Gaudeamus. Nu mi-am închipuit vreodata ca va urma sa ajung cu școala la acest târg. Eram obișnuit să merg cu părinții mei atât la acest târg, cât și la alte târguri de carte, organizate in București,

Prima dată am ajuns la târg in anul 2019. Eram deja elev al școlii și dupa terminarea orelor, într-o seară, m-au dus la Romexpo. Am rămas mut de uimire văzând expoziția mare de cărți. Toate mi se păreau frumoase și interesante. Tare greu a fost să mă hotărăsc doar la câteva cărți! Și poate aici a început pasiunea mea pentru citit. Pasiunea mea selectivă pentru cărți, rectific. Căci până la acest moment am citit în general ce am dorit să citesc. Sau poate așa se formează cititorii pasionați? Nu aș ști să spun însă am auzit de la mai mulți adulți că la începuturi, toți au citit ce le-a picat în mână.

Revenind la experiența de anul acesta, pot să spun că am găsit târgul la fel de captivant, eu m-am decis la fel de greu ca întotdeauna. Aș fi cumpărat toate cărțile de la Editura Arthur!

Timpul scurt m-a făcut însă să mă decid! Așa am reușit să-mi cumpăr cărțile și alte obiecte mai repede decât am cumpărat vreodată.

Mi-am cumpărat două cărți și un breloc. Ce mi se pare mie interesant, nu sunt obiectele cumpărate, este cum le-am cumpărat. Cele două cărți le-am cumpărat cu un prieten, iar brelocul l-am cumparat singur. Mi s-au părut scumpe obiectele prietenului meu, dar și eu am fost prins în capcana vânzătorilor. Capcana consta în a pune stickere speciale pe care scriau că obiectele sunt noi, eu crezând că acele obiecte se vor scumpi în viitorul apropiat.

La un moment dat, mi s-a făcut foame. Nu prea erau locuri unde să se vândă mâncare în apropiere, așa că am văzut o furgonetă care vindea pizza. Am plătit pentru o felie de pizza 25 de lei!
Chiar dacă am cheltuit mulți bani la acest târg, am avut o experiență fantastică! Îmi doresc să mai merg și anul viitor!

TĂRGUL DE CARTE
GAUDEAMUS
EDIȚIA NR. 30

Catinca Micu, Marin Anita și Ilinca Orășelu
clasa a VII-a B

Pentru noi, elevii clasei a VII-a B, participarea la târgurile de carte a devenit deja o tradiție … Astfel, în data de 23 noiembrie 2023, după finalizarea testelor, doamna dirigintă ne-a făcut surpriza plăcută de a organiza o ieșire cu clasa la Târgul de Carte Gaudeamus, organizat în Pavilionul Central Romexpo.

Când am ajuns la expoziție, am simțit un val de bucurie la vederea numeroaselor standuri cu cărți unde am avut oportunitatea să descoperim titluri noi, să interacționăm cu lumea cărților într-un mod educativ și distractiv și chiar să întâlnim scriitori contemporani. Bineînțeles că am profitat din plin de reduceri și ne-am achiziționat cărțile dorite la prețuri mai accesibile.

A fost o experiență foarte plăcută și sperăm să participăm și la Târgul de Carte BOOKFEST din luna mai 2024!

ARTICOLE SCRISE DE PROFESORI

BAZARUL SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ ÎN GRĂDINIȚA WALDORF

Articol realizat de educatoarele grădiniței Waldorf, Școala Gimnazială ”Ion Heliade Rădulescu”
Foto: Bazarul de Crăciun organizat de Grădinița Waldorf, Școala Gimnazială ”Ion Heliade Rădulescu”

Crăciunul este o parte vitală a culturii noastre și o sărbătoare care aduce mare bucurie atât copiilor cât și adulților. În grădinițele Waldorf perioada ce precede sărbătoarea Crăciunului este trăită în comunitate, profesori alături de copii, părinți, bunici.

Una dintre direcțiile urmărite în această perioadă este aceea de a realiza activități care dau sens vieții naturale a oamenilor.
Astfel, în perioada de pregătire la grădinița Waldorf oferim copiilor posibilitatea:

- să cunoască obiceiurile strămoșești legate de Sfântul Andrei, Sfântul Nicolae și Crăciun;
- să trăiască emoția așteptării prin evenimentele zilnice și atmosfera creată;
- să perceapă scurgerea timpului prin numărarea zilelor trecute și a celor rămase (cu ajutorul steluțelor de la Masa Anotimpurilor sau a calendarului) sau prin surprizele oferite zilnic în așteptarea Crăciunului;
- să își educe astfel răbdarea, curiozitatea și bucuria așteptării;
- să dezvolte calități morale specifice momentului: bunătate, iubire, prietenie, iertare, pace, răbdare;
- să-și dezvolte limbajul prin însușirea conținutul jocului de Crăciun, a textului povestit, recitat, cântat;
- să-și dezvolte imaginația prin ascultarea poveștilor specifice perioadei, să trăiască atmosfera colindelor specifice;
- să dobândească cunoștiințe referitoare la aceste sărbători (succesiune, loc, contextul desfășurării faptelor, personaje);

- să-și dezvolte motricitatea și simțul estetic prin confecționarea de daruri pentru părinți, colegi, prieteni, folosind materiale specifice: lână, hârtie cerată, hârtie de mătase, material natural, filț, ceară sau alte produse naturale;
- să trăiască, împreună cu părinții, colegii și prietenii bucuria pregătirii Crăciunului, a serilor de colind și a jocului de Crăciun.

În grădinițele Waldorf există obiceiul de a se organiza în seara de Moş Nicolae sau împrejurul acestei date aşa numitele bazare sau expoziţii ale obiectelor confecţionate de copii altături de educatoare, de părinți în cadrul atelierelor organizate de educatoare sau acasă alături de copii.

În grădinița noastră Bazarul de Crăciun a fost o oază de creație, iar produsele lucrate cu migală de copii, educatoare și părinți au fost puse în valoare. Părinții și copiii au intrat cu plăcere în acest joc „de-a vânzătorii şi cumpărătorii". Mai pe scurt, a fost bucurie mare la acest bazar! Atmosfera a fost caldă și primitoare, încununată de eternele colinde şi alte cântece potrivite perioadei. Am avut standuri cu prăjituri, turtă dulce, brioșe, clătite, ceai cald, ciocolată caldă şi alte bunătăţi, sporind tuturor bucuria participării la acest eveniment.

Ciocolata
caldă
5 lei

BUCURIILE IERNII

CLASA PREGĂTITOARE A
Înv. Văideanu Manuela

Din nou iarna s-a lăsat peste oraș. Pomii sunt încărcaţi cu flori albe de nea, căzute din înălţimile cerului. Deasupra lumii flutură florile albe, aşezându-se, când obosesc din zborul lor, pe crengile copacilor şi pe faţa neagră a pământului. Totul este alb, misterios, grandios şi zăpada este din abundenţă. A răsărit şi soarele care aruncă peste sat oglinzile razelor sale, care parcă te orbesc. Copacii şi-au lăsat braţele în jos sub greutatea albului. Tufişurile şi ceilalţi copaci creează o dantelărie misterioasă de toată frumuseţea. Cuşmele albe ale caselor se sfârşesc în ţesuturi uriaşe. Monştrii cerului sunt norii cenuşii care cern zăpada. Un uriaş policandru îşi aprinde rând pe rând luminiţele.

Deși iarna este cumplită și viscolul frământă lumea, derdelușul este plin de copii veseli cu obrajii aprinși. Casele pitite sub căciuli mari și albe sunt înconjurate de un câmp de cristal. Este un peisaj mirific: covorul moale și pufos de zăpadă domină pământul care pare mort.

Singurele urme de viață le reprezintă copiii zglobii și fumul care se ridică deasupra caselor. Acestea simbolizează sărbătorile de iarnă care aduc bucuria și iubirea în sufletele noastre. Iarna este ca o zană albă ce sosește pe meleagurile noastre în sania ei de argint trasă de reni. Ca o adevarată războinică ea pune stăpânire pe pământ. Cerul este posomorât și trist, iar soarele este prizonier în spatele draperiilor de nori grei și amenințători. Iarna așează peste întinderi o dantelă albă strălucitoare, țesută mărunt cu miliarde de cârlige și ace. Totul pare încremenit într-un alb fără de sfârşit. Marea de alb ce mă înconjoară îmi trezeşte emoţie şi bucurie în acelaşi timp. Flori de gheaţă s-au aşternut la fereastra mea. Închid ochii şi în faţa mea apare un lung câmp acoperit cu mărgăritare sclipitoare. Glasul vântului de iarnă parcă îmi şopteşte povestea lui. Norii au început să se cearnă în steluţe argintii.

Fulgul – floare mică şi rotundă, o minune de-o secundă. Odată cu primul fulg căzut vin și toate bucuriile copiilor. Ne place anotimpul alb pentru că, împreună cu familiile sărbătorim naşterea Domnului Iisus Hristos, cântând colinde pe la casele oamenilor. Copiii se bucură de acest anotimp care deschide sufletul oamenilor într-un alt an mai bun, mai ,,alb” , mai încrezător.

CĂLĂTOR PRIN ROMÂNIA
DESCOPERIREA SPIRITULUI BUCUREȘTIULUI

Prof. Onișoru Florența Georgiana

România, o țară îmbibată în istorie și cu peisaje pitorești, oferă călătorilor o experiență fascinantă. În mijlocul acestui mozaic cultural se ridică cu mândrie capitala sa vibrantă și plină de viață- Bucureștiul. Cu o istorie bogată, o arhitectură diversă și o atmosferă distinctă, Bucureștiul este un punct de atracție pentru călători din întreaga lume.

În timp ce îți pășești piciorul pe străzile îmbinând trecutul și prezentul, simți cum energia orașului te cuprinde. Piața Unirii, cu imensitatea sa și Colțea cu trecutul său istoric, sunt doar câteva dintre bijuteriile arhitectonice care te fascinează de îndată ce pășești în inima orașului. De la măreția Palatului Parlamentului la străduțele înguste din centrul vechi, Bucureștiul te poartă într-o călătorie prin timp.

Odată ce începi să explorezi, vei descoperi că Bucureștiul este mult mai mult decât o simplă capitală- este un melting pot al culturilor și al tradițiilor. Muzeul Satului te răsfață cu o incursiune în tradițiile românești autentice, în timp ce palatele sale îți dezvăluie fastul trecutului aristocratic. Pe lângă acestea, palatele culturale moderne, cum ar fi Ateneul Român și Muzeul Național de Artă Contemporană, completează peisajul cultural divers al orașului.

Însă, adevărata inimă a Bucureștiului bate în ritmul său vibrant de zi și de noapte. Străzile pline de cafenele cochete, restaurante tradiționale te îmbie să te bucuri de farmecul său urban. Indiferent dacă ești în căutarea unei experiențe gastronomice autentice sau a unei nopți pline de distracție, Bucureștiul nu te va dezamăgi niciodată.

Pe lângă agitația urbană, natura își face simțită prezența și ea în inima Bucureștiului. Parcurile sale, precum Cișmigiu și Herăstrău, oferă o oază de liniște în mijlocul aglomerației orașului. O plimbare prin frumusețea lor te îndeamnă să te oprești și să te conectezi cu natura, oferind o perspectivă nouă asupra orașului.

În final, fiecare călător care străbate străzile Bucureștiului pleacă cu o poveste de spus. Fie că este vorba despre întâlnirea cu oameni ospitalieri, descoperirea unor locuri pline de istorie sau pur și simplu despre farmecul urban, Bucureștiul lasă o amprentă adâncă în inimile celor ce îl vizitează. Astfel, călătoria prin România nu este completă fără a experimenta esența și spiritul vibrant al capitalei sale- Bucureștiul.

În inima Bucureștiului, în apropierea Piației Victoria se găsește un loc încărcat de istorie și importanță culturală- Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu". Acest monument al învățământului românesc își găsește rădăcinile în secolul al XIX-lea și poartă numele unuia dintre cei mai importanți intelectuali și educatori ai epocii.

Școala își deschide porțile către viitor, dar păstrează în arhitectura sa mărturia timpului și a tradiției. Cu clădirile sale impunătoare și arhitectura neoclasică, școala servește ca un monument viu al educației și culturii românești. În fiecare colț al său, se resimte aura de învățare și cunoaștere, iar poveștile care au trecut prin aceste săli de clasă au contribuit la formarea multor generații de intelectuali și lideri.

Privită ca un simbol al educației, Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu" reprezintă un loc în care trecutul și prezentul se întâlnesc armonios. Astăzi, în mijlocul tumultului urban, clădirea continuă să servească comunitatea cu aceeași dăruire și devotament ca în zilele sale de glorie, reafirmându-și statutul de monument al învățământului și culturii românești.

CLASE DE REALITATE VIRTUALĂ

EDUCAȚIE

VR

Prof. dr. Dragomir Daniela

Utilizarea Ochelarilor de Realitate Virtuală în activitățile educaționale oferă o ancoră de experineță la instruire și educație modernă.

Ochelarii de realitate virtuală (VR) au devenit un instrument din ce în ce mai accesibil în educație, datorită capacității lor de a oferi experiențe de învățare interactive și imersive care pot îmbunătăți înțelegerea și reținerea informațiilor. Vom face o incursiune în școala noastră pentru a explora modul în care ochelarii VR sunt utilizați în activitățile educaționale la orele de informatică, fizică, biologie și chimie.

Utilizarea în orele de informatică

În cadrul orelor de informatică, ochelarii VR sunt utilizați pentru a oferi elevilor experiențe practice în programare, design de jocuri sau creare de aplicații. Prin intermediul aplicațiilor VR specializate, elevii interacționează cu obiecte și mediul virtual pentru a înțelege mai bine conceptele de programare și pentru a-și dezvolta abilitățile practice.

Utilizarea în orele de fizică

La orele de fizică, ochelarii VR oferă elevilor oportunități pentru a explora concepte abstracte precum mecanica cuantică sau relativitatea generală printr-o experiență vizuală interactivă. De asemenea, aceștia sut utilizați pentru simulări de experimente fizice, cum ar fi interacțiunea particulelor sau mișcarea corpurilor în spațiu, permițând elevilor să observe și să înțeleagă fenomenele complexe într-un mod captivant și ușor de înțeles.

Utilizarea în orele de biologie

Ochelarii VR aduc biologia la viață prin intermediul experiențelor imersive care permit elevilor să exploreze ecosisteme virtuale, să studieze anatomia organismelor sau să observe procesele biologice la nivel celular și molecular.

Aceste experiențe interactive consolidează înțelegerea elevilor asupra conceptelor biologice și stimulează curiozitatea și interesul pentru științele vieții.

Utilizarea în orele de chimie

Pe parcursul orelor de chimie, ochelarii VR sunt utilizați pentru a oferi elevilor o perspectivă tridimensională asupra structurii atomice și moleculare, permițându-le să exploreze molecule și să înțeleagă legăturile chimice într-un mod interactiv. De asemenea, aceștia sunt utilizați pentru simulări de experimente chimice și pentru a înțelege comportamentul substanțelor chimice în diverse condiții.

Utilizarea ochelarilor de realitate virtuală în activitățile educaționale la orele de informatică, fizică, biologie și chimie oferă elevilor oportunități unice de a experimenta și de a înțelege conceptele complexe într-un mod captivant și interactiv. Prin integrarea acestei tehnologii în procesul educațional, profesorii pot îmbunătăți experiența de învățare a elevilor și pot stimula interesul acestora pentru științele și tehnologiile moderne.

IMPACTUL COVID-19
ASUPRA CARIEREI DIDACTICE

Prof. dr. Liliana Andreea Badea, profesor Educație Socială și Istorie

Datorită realității pe care am traversat-o în perioada 2020-2022, putem spune destul de limpede că termenul „pandemie” are conotații socio-afective pentru mulți dintre noi. Prezența Covid-19 în viața noastră cotidiană a reprezentat nu doar schimbarea comportamentului igienico-sanitar, de care am ținut seama cu precădere, ci ne-a impus și noi standarde de pregătire profesională. Ne-am trezit toți, aproape instantaneu, în fața amenințării cu îmbolnăvirea de Covid-19, dar cu atât mai mult au fost afectați cei care lucrează venind în contact cu un număr mare de persoane, cum este cazul personalului din învățământ.

Din punct de vedere sanitar, prezența Covid-19 nu este o premieră în societatea umană, dar suscită mult interes în rândul comunității științifice internaționale, care urmărește să găsească răspunsuri pentru apariția, existența și evoluția acestei maladii începând cu anul 2020. Astfel, am observat reacția unei categorii profesionale (cadrele didactice), confruntată cu un factor perturbator precum pandemia Covid-19. În fața unei noi realități și a cerințelor socio-economice de a-și continua activitatea, cadrele didactice s-au văzut nevoite să se adapteze, lucrând online, folosind instrumente digitale soft sau hard, față de care nu dezvoltaseră inițial vreun interes deosebit. În perioada pandemiei Covid-19 cursurile din toate unitățile de învățământ au fost trecute din format fizic în format online, ceea ce a presupus un efort de adaptare suplimentar pentru cadrele didactice.

Pe de o parte au existat temeri față de evoluția pandemiei, iar pe de altă parte, grijile profesionale au determinat cadrele didactice să își perfecționeze abilitățile digitale și să se alinieze tehnicii moderne care să asigure conexiunile potrivite cu elevii, bazându-se atât pe bugetul instituției școlare în care lucrează fiecare, cât și pe bugetul personal.

Deși multe voci sunt tot mai critice la adresa activității educaționale oglindită în clișeele pandemiei, consider că perioada și provocările dintre 2020- 2022 au determinat cadrele didactice să dovedească încă o dată cât de bine se pot adapta nevoilor elevilor și realității imediate.

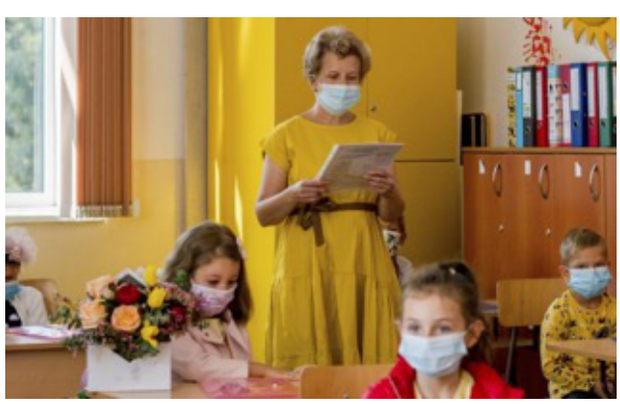

ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE PROIECTE

Prof. Ana Mocanu

Disciplina limba și literatura română are un rol foarte important în formarea personalității elevilor, în crearea unor deprinderi și abilități necesare comunicării cu semenii și în societate. Toți elevii noștri au nevoie să se exprime corect, clar și coerent în limba maternă, să înțeleagă mesaje orale și scrise, la teste și examene, dar și în diverse situații concrete de viață. Ce demersuri întreprind profesorii de limba și literatura română pentru a realiza aceste obiective?

Activitatea de învățare este determinată de mai mulți factori: interacțiunea specifică profesor-elev și elev-elev, existența unei motivații puternice din partea elevului, prezentarea conținuturilor într-un mod atractiv, utilizarea unor metode și mijloace clasice, dar și moderne de învățare.

Didactica actuală încurajează foarte mult învățarea bazată pe proiecte, ceea ce reprezintă un model de instruire ce are în centru formarea elevului. De-a lungul timpului, am observat că elevii sunt mai motivați să învețe atunci când au de realizat un proiect, au rezultate mai bune și rețin mai ușor cunoștințe noi.

Totodată, prezentarea unui proiect reprezintă un exercițiu de depășire a emoțiilor prin exprimarea în fața unui public. În luna decembrie, elevii claselor a V-a și a VI-a au realizat proiecte importante pentru dezvoltarea abilităților de comunicare: ,,Jocuri fără vârstă", ,,În așteptarea Crăciunului", ,,Semnificația bradului în cultura populară".

Astfel, prin intermediul proiectelor, elevii de gimnaziu au fost implicați în activități autentice de prezentare a unei teme pentru care s-au întâlnit după orele de curs și au comunicat cu interes. Lucând în echipă, au fost determinați să colaboreze, să selecteze informații, să împărtășească opinii și cunoștințe, pe care apoi să le prezinte în fața colegilor. Oferindu-le elevilor posibilitatea de a realiza sarcini specifice, personalizate, în cadrul grupului și prin includerea evaluărilor din partea colegilor sau a unor liste personale de verificare, elevii au devenit responsabili pentru munca lor și pentru contribuția adusă activității grupului.

PARTENERIATUL ŞCOALĂ-FAMILIE
CONDIŢIE A EFICIENŢEI INTERVENŢIEI EDUCAŢIONALE

Prof. Anca Ştefănică

Sintagma de parteneriat educaţional a fost deseori pusă în discuţie şi s-a ajuns la concluzia că toţi partenerii care sunt incluşi în dezvoltarea şi educarea copiilor au o serie de caracteristici comune: dorinţa de colaborare, asertivitatea, deţinerea propriilor valori morale, profesionalismul. Aceste trăsături le facilitează partenerilor implicarea în desfăşurarea activităţilor din cadrul parteneriatului. Parteneriatul educaţional necesită o unitate de cerinţe, de opţiuni, dedecizii şi de acţiuni educative subordonate actului educativ propriu-zis.

În Lexicon pedagogic, Mircea Ştefan defineşte parteneriatul ca fiind o acţiune de interes comun între şcoală şi comunitatea locală, între cadrele didactice şi părinţii elevilor (2006,p.246).

O dată cu intrarea copilului în şcoală, acţiunea educativă a familiei se diversifică, devenind mai complexă. Rezultatele educaţiei şcolare sunt dependente şi de modul în care se realizează colaborarea dintre aceşti doi factori. Colaborarea înseamnă punere de acord şi în privinţa modalităţilor de realizare a scopului urmărit.

Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esenţialã în organizarea şcolii şi a clasei de elevi.

Prin parteneriatul şcoală-familie se urmăreşte realizarea unei comunicări eficiente între cei doi factori şi punerea de comun acord a sistemelor de valori şi a cerinţelor de la copil. Mircea Agabrian (2005), consideră că din acest parteneriat cei câştigaţi sunt elevii. Acestea acţionează în următoarele direcţii:

- Ajută profesorii în munca lor;
- Generează şi perfecţionează competenţele şcolare ale elevilor;
- Îmbunătăţesc programele de studiu şi climatul şcolar;
- Dezvoltă abilităţile educaţionale ale părinţilor;
- Creează un mediu de siguranţă sporit în şcoli.

Ca parteneri, atât şcoala, cât şi familia au anumite cerinţe una faţă de cealaltă. Prin urmare, profesorii doresc din partea părinţilor:

- Să susţină acţiunile şcolii;
- Să le ofere copiilor condiţii optime pentru ca aceştia să se dezvolte;
- Să le ofere un mediu sigur, liniştit şi prielnic pentru a învăţa;
- Să comunice des şi deschis cu profesorii;
- să-i înveţe pe copii autodisciplina şi respectul faţă de alţii;
- să-i înveţe pe copii cum să reziste influenţelor nefaste;
- să-i îndrume pe copii să realizeze un echilibru între activităţile şcolare şi cele casnice;
- să le sugereze copiilor importanţa educaţiei pentru viaţa de adult.

La rândul lor, părinţii au aşteptări din partea profesorilor:

- să manifeste dăruire în educarea copiilor;
- să fie receptivi la nevoile şi interesele copiilor;
- să trateze corect toţi elevii;
- să comunice des şi deschis cu părinţii;
- să intensifice disciplina pozitivă a copiilor;
- să ofere indicaţii referitoare la modul în care părinţii îi pot ajuta pe copii cum să înveţe.

Este esenţial ca şcoala să colaboreze cu familia:

- în domeniul dezvoltării fizice;
- în domeniul comportamentului;
- în domeniul dezvoltării intelectuale, morale şi estetice;
- în domeniul învăţării elevului;
- în domeniul deprinderilor de muncă;
- în domeniul activităţilor libere, angajării elevului în diferite domenii de activitate în afara clasei şi a şcolii.

Parteneriatul şcoală-familie poate urmări atingerea următoarelor obiective:

- realizarea unei comunicări optime între părinţi-profesori;

- înlăturarea factorilor perturbatori în cadrul comunicării şcoală-familie;
- creşterea gradului de implicare a părinţilor în activităţile şcolare şi extraşcolare;
- schimbarea mentalităţii neadecvate a unor părinţi faţă de şcoală;
- învăţarea unor tehnici de muncă intelectuală sub formă de activităţi comune: elevi-părinţi-profesori.

Şcoala are misiunea de a oferi cât mai multe forme de colaborare, de atragere a părinţilor într-un dialog real care are ca obiectiv formarea elevului, atât din punct de vedere profesional,cât şic omportamental. Astfel, se pot concretiza mai multe forme de colaborare: (Cucoş,2009, p.734)

1. Comitetul de părinţi Adunările cu părinţii
2. Lectoratele cu părinţii
3. Sesiunile de formare sau perfecţionare
4. Vizitele la domiciliu
5. Consultaţiile pedagogice individuale sau colective, acordate părinţilor
6. Corespondenţa cu părinţii
7. Întâlnirile tematice cu specialişti.
8. Implicarea părinţilor în activităţi administrative.
9. Colaborarea în activităţile gospodăreşti:
10. Derularea de activităţi opţionale în parteneriat cu părinţii.
11. Serbări, excursii, expoziţii cu lucrările copiilor.
12. Sărbătorirea în comun a unor evenimente deosebite.

Colaborarea eficientă şcoală-familie reprezintă o reuşită a procesului de învăţământ.

Factorii de bază care ajută copilul în desăvârşirea propriei educaţii sunt şcoala şi familia. Şcoala, alături de familie, influenţează prin condiţiile concrete în care se desfăşoară procesul de învăţământ, personalitatea elevului.

În ultimii ani se pune accentul şi pe un angajament mutual, clar stabilit între părinţi şişcoală. Scopul contractului educaţional vizează asigurarea condiţiilor optime de desfăşurare aprocesului de învăţământ, prin implicarea şi responsabilizarea părţilor în educaţia beneficiarilordirecţiai educaţieielevilor. Astfel:

- Şcoala are sarcina cea mai importantă în procesul instructiv-educativ;
- Părintele este o persoană responsabilă pentru educarea şi comportamentul copilului,pentru colaborarea cu şcoala spre beneficiul copilului;
- Elevul este şi el responsabil pentru propria educaţie.
- Responsabilitatea educaţiei şi dezvoltării copiilor trebuie asumată în echipă: şcoală-familie.

Implicarea părinţilor ar putea aduce următoarele beneficii:

- Creşte stima de sine a copiilor;
- Copiii au note mai mari;
- Copiii au mai puţine absenţe;
- Copiii îşi fac conştiincios temele acasă;
- Scade riscul consumului de alcool şi al violenţei;
- Copiii se vor adapta mai uşor la schimbările din clasa aV-a, a IX-a;
- Copiii vor fi capabili să-şi stabilească planuri realiste privind viitorul lor;
- Îmbunătăţeşte relaţia părinte-copil;
- Părinţii înţeleg mai bine ce se întâmplă la şcoală;
- Profesorii au aşteptări mai mari de la elevii ai căror părinţi colaborează.

Şcoala are nevoie să încurajeze şi să promoveze implicarea părinţilor ca parteneri.

CĂLĂTORIE PRIN TRECUT

LA VALEA ALBĂ

de Marcu Petru,
clasa a VIII-a B

În anul 1476, deasupra unei câmpii întinse din Moldova, mărginite la un cap de o nesfârșită pădure, iar la altul de un râu cu ape spumegând de furie, se înălța cerul întunecat, parcă prevestind o nenorocire ce aștepta a se abate asupra lumii. Astrul își mijise în acea zi razele prin norii fumurii, de- abia atingând câmpia, răsfrângând ici-colo mici lumini pale, relicve ale unei alte lumi trecute. Câmpia părea a fi blestemată. În întreg suflul luncii plutea parcă însăși moartea, cu securea ei lucioasă pe brațu-i înfiorător.

În fața pădurii ce străjuia câmpia la un capăt, pe un mic deal, stăteau un cal alb și un călăreț, singuri, parcă veniți din alt timp și spațiu, nimeriți acolo din greșeala nemiloasei sorți, privind întinderea verde a câmpiei, spre râul din depărtări și spre orizontul întunecat, prevestitor de furtună. Ochii mici ai călărețului, scrutători, încadrați de pletele aurii de păr ce i se prelingeau pe obraji, erau abătuți, înfierbântați de un gând anume, chinuindu-i parcă străfundurile sufletești. Pe chip i se distingea noblețea, însă și o îngrijorare amarnică, alături de răni adânci, provenite din lupte mari. Omul părea a fi cineva de seama, căci purta o haină roșie, de catifea arăbească, o platoșă argintată cu blazon, iar la brâu îi atârna o spadă încrustată în pietre scumpe. Scormonea cu privirile întinderile verzi, mărginite doar de râul de la orizont.

Deodată, fața-i tulburată se cutremură de un fior: zărise ceva dincolo de râu, lucind în lumina abia schițată de soarele pal. O spadă, un scut, un stindard, arcuri și săgeți...

Apoi însă, lucrurile se conturară mai bine si, încet-încet, privirea îi întâlni chipuri dârze de oșteni și cai spumegând, platoșe strălucind în soarele ce își făcea loc printre norii deși, săbii și sulițe ascuțite, înălțându-se spre cer, toate

acoperite de strigăte din ce în ce mai puternice: “Allah! Allah!Allah!”, ieșite din piepturile soldaților aflați în marș. Chipuri înfiorătoare, întunecate, de luptători ucigași, sângeroși, se citeau de către călăreț în zare. Marșul acestor oșteni, îmbrăcați în straie turcești, cu însemne păgâne pe piept și pe steagurile de luptă, era cadențat, accentuat de un ropot de urlete si zguduituri ale tobelor.

Deodată, din spatele său, din padurea ce îi stătea în urmă, apăru un cal sur, pe care se afla un tânăr polcovnic, deosebit de îngrijorat.
-Înălțimea Voastră, grăi el către cavaler, turcii vin cu ale lor oști numeroase, cutremurând pământul, zguduind pacea lumii. Ridicat-au semiluna dincolo de râu, iar acum se împrăștie pe câmpie cu sutele de mii, ca furnicile de numeroși. Cu ei se află însuși marele Mehmed, cel ce a zdrobit Bizanțul. Ah! Ce se va alege de noi toți?

Cavalerul, care răspunsese la “Înălțimea Voastră”, se întoarse și îl privi pe tânărul oștean drept în ochi: nu era nimeni altul decât Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei. Foarte tulburat, cu ochii plângându-i, marele voievod îi spuse pe un ton stins:
-Facă-se voia Domnului din Ceruri! De va vrea El să biruim, așa să fie, iar de nu, atunci pân’ la cel din urmă să pierim! Toți deodată, împotriva păgânilor și a semilunii lor străine să ne aruncăm și să luptăm precum am făcut și la Vaslui! Du-te de gătește oastea din pădure! Scoate-i pe ostași la luptă și fă să fluture în vânt miile de steaguri moldovenești, împodobite toate cu Sfânta Cruce!

Cu o înclinare a capului, polcovnicul se retrase și dispăru în străfundurile pădurii.

Peste câteva clipe, grupuri mari de pedestrime si călărime își făcură apariția din codru pe câmpie, zăngănindu-și săbiile în teacă și ridicându-și la înălțime lăncile preaputernice. La vederea lor, turcii, care deja se aranjaseră în ordine de luptă, sloboziră un urlet cumplit, ca venit din străfundurile iadului, ce cutremură întreaga vale, încercând să-și îngrozească vrăjmașii. Însă moldovenii, nu se simțiră nicidecum intimidați de urlete, ce păreau a se înălța pană la cer, ci se pregătiră de luptă în linie mare, cu cavalerii și boierii străjuind flancurile, iar pedestrimea acoperind centrul.

Curând începu și bubuitul tunurilor, iar ostașii celor două tabere potrivnice începură a se apropia unii de ceilalți, în marș cadențat, turcii strigând: “Allah! Allah!”, iar moldovenii tăcând, așteptându-și soarta. În momentul în care cele două tabere se încleștară, când paloșul moldovenesc întâlni iataganul turcesc, când primul val de sânge fu slobozit pe firele verzi de iarbă, iar gemetele cutremurară valea întreagă, atunci Ștefan, se avântă în focul bătăliei, cu sabia sa biruitoare de la Vaslui în mâna-i puternică, încurajându-și oamenii la luptă dreaptă. De la un cap la altul al văii se auzeau doar răcnete si țipete înfiorătoare, moartea zburând ca săgeata din piept în piept, slobozind pe mulți de pământeasca viață.

Moldovenii luptau vitejește, retezând capete turcești și stând pe loc în fața valurilor de păgâni cotropitori. Multe mii au pierit la Valea Albă în acea zi, căci oamenii lui Mehmed, numeroși fiind, au început să facă găuri în liniile de bravi moldoveni, căsăpind totul în calea lor, umplând toată valea de sânge și de gemete. Moldovenii nu se predau, ci se luptau până la ultimul, căci cunoșteau înfiorătoarea moarte ce îi aștepta în robie turcească, însă curând, Ștefan, cunoscând meșteșugul luptei și știind că nu are sorți de izbândă, ordonă retragerea spre Suceava, lăsând în urmă blestemata Vale Albă. Locul care cu cateva ceasuri înainte se arăta verde, acum era acoperit de un roșu sânge amestecat, al păgânilor și al creștinilor. Mehmed însă, rămăsese biruitor pe câmpul de luptă.

Spre asfințit, când locul focului se liniștise din nou, însă încă purta greaua durere a luptei ce se dăduse, cand soarele se arunca trist în spatele orizontului, vestind o noapte cumplită, un călăreț moldovean, deghizat in straie turcești, se plimba pe calul său alb, cercetând morții. Dacă l-ar fi văzut cineva, i-ar fi putut citi pe chip jalea de nedescris, tristețea că pierduse atâția frați în bătălie. Era nimeni altul, decât însuși Ștefan.

Deodată, printre leșurile azvârlite de turci peste tot, domnitorul întâlni o față cunoscută. O cercetă cu atenție și, coborând de pe cal, scoase din pieptu-i încercat un geamăt surd, ce se stinse în adâncimile serii: cadavrul fusese al tânărului polcovnic ce-l salutase înainte de începerea luptei. “Ai murit fiule pentru neam si țară… Ai murit pentru un sfânt ideal... Ai murit alături de floarea țării mele, însă jur pe Sfântul Dumnezeu din Ceruri că sângele vărsat aici, în Valea Albă, nu va rămâne nerăscumpărat!“

1 DECEMBRIE

Li Nian Rebecca,
clasa a V-a B

În fiecare an, pe data de 1 Decembrie, România sărbătorește Ziua Națională, un moment semnificativ în istoria țării.

Aici, la Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”, am comemorat această zi importantă prin cântece interpretate de vocile gingașe ale copiilor.

Atmosfera a fost încărcată de entuziasm și bucurie, iar Corul școlii a interpretat cu mândrie Imnul Național al României și multe alte cântece patriotice care au dat solemnitate evenimentului. Fiecare vers al cântecelor ne-a umplut inimile de emoție si ne-a făcut să ne simțim mândri de țara noastră. Cu vocile noastre inocente și cu zâmbete mari pe buze, am reușit să transmitem un mesaj de iubire față de patria noastră dragă. Unii copii au făcut prezentări care au ilustrat bogăția culturii române.

A fost o zi memorabilă în care ne-am simțit mândri de noi înșine și recunoscători pentru ocazia de a celebra Ziua Națională a României alături de colegi și profesori!

Această serbare ne-a amintit că suntem o națiune unită și puternică!

Bucuria și Unirea în Zilele de 1 Decembrie și 24 Ianuarie, prin ochii copiilor!

Zilele de 1 Decembrie și 24 ianuarie sunt percepute de către copii ca momente speciale și pline de semnificație, oglindind bucuria și înțelegerea lor asupra importanței acestor evenimente naționale.

Pentru cei mici, 1 Decembrie, Ziua Națională a României, reprezintă o zi de festivități și bucurie colectivă. Ei se pregătesc cu entuziasm, îmbrăcând haine tricolore și participând la serbările zilei în portul tradițional. Prin jocuri, steaguri și momente de comunitate, copiii înțeleg că fac parte dintr-o țară unită și își dezvoltă sentimentul de apartenență.

În privința zilei de 24 ianuarie, Ziua Unirii Principatelor Române, copiii percep această sărbătoare ca pe o ocazie de a celebra solidaritatea și unitatea națională. În ochii lor, 24 ianuarie devine un moment magic în care se simt parte dintr-o comunitate mai mare, respectând și onorând istoria locului lor, participând toți la activitățile dedicate zilei .

Ambele zile, văzute prin ochii copiilor, contribuie la formarea unei conștiințe naționale, dezvoltând înțelegerea lor asupra valorilor, unității și istoriei României. Prin participarea activă la sărbători și prin activități specifice vârstei lor, copiii descoperă frumusețea și importanța tradițiilor naționale.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „I.H.RĂDULESCU" BUCUREȘTI
1896

DRAGĂ ROMÂNIE...

Iordache Irina,
clasa a VI-a B

Dragă România,
O dată-n an e o mare simfonie!
Cu trompete şi cu imnul
Se-nalţă în cer drapelul.

Castele mari ai înălţat,
Cetăţi frumoase ai creat.
Mulţi războinici ai avut,
Unii fiind de peste Prut.

Mii de lupte ai purtat,
Mare parte ai câştigat.
Căci cu voinţă, silinţă, bunătate
Se fac toate!

Pentru mine, ziua ta,
Nu e doar o dată-n an.
Sfântă ţară, România,
A ta sărbătoare este în fiecare zi!

PENTRU NEAMUL ROMÂNESC

Marcu Petru,
clasa a VIII-a B

Iată țara înflorește
și-ntreg neamul se unește
într-un glas și într-un gând
Călăuzit de sfântul cânt,
Imnul nostru strămoșesc
Pentru neamul românesc!

De la mare pân' la râu
și din munte până-n codru
Se înalță atât de mândru
Vechiul nostru steag,
Tricolorul nostru drag.

De la Nistru pân' la Istru
și de la Tisa până'n Pont,
întăritu-s-a al nostru front
împotriva celor ce,
Cu arme și orice,
Cotropitu-ne-au pământul,
însă biruiți au fost deodata
De spada noastră dreaptă.

Străjuit de al nostru gând,
în cinste și în pace,
Idealul nostru face
Ca-ntreg neamul să se scoale
și să strige spre popoare:
"Acesta-i pământul strămoșesc
Moștenit din moși, strămoși
Luptători viteji în oști
Pentru neamul românesc!

încinsu-s-a cu spadă Ștefan-Vodă
Iancu Huniadul, cu a sale săgeți în tolbă
Mircea-Voievod adunat-a oaste mare
și zdrobiră falnice popoare
Ce pe-ai noștri fii doriră sa-i omoare.

Pentru al nostru ideal,
Mai drept, mai real,
Pentru toți românii,
Muntenii, moldovenii și ardelenii,
Sa strălucească mai lin pe cer
Nezdrobit de fier,
Mai sfânt și mai drept
Păzit de al nostru piept
Tricolorul strămoșesc
Pentru neamul românesc!

ROMÂNIA

Rareș Prisacariu, clasa a II-a D
Profesor coordonator: Ursuianu Mădălina

Aici e țara mea, aici e acasă,
Nu-i țară-n lume mai frumoasă.
Copil sunt eu, dar simt în piept
Dorința de a-ți spune drept,
Draga mea țară, te iubesc!
Și totdeauna îmi doresc
Să crești și tu, și eu să cresc,
Să văd cum peste zeci de ani,
Din inimi mici și gânduri mari,
Sub semnul celor trei culori
S-avem o țară fără nori.
Noi, din trecut, avem o datorie
Să ne mândrim cu a noastră Românie!
Si nu e doar un gest de patriotism,
E semn că ne trezim ca dintr-un vis.
Draga mea țară frumoasă,
Bat la ușa casei tale și românii sunt acasă.
Și dintr-ale lumii colțuri,
Toți, din suflet, cu emoții,
Într-un glas simțim a spune
Cum doar noi o știm mai bine,
Că aici e omenia
Și aici e ROMÂNIA!

ZIUA CULTURII NAȚIONALE

TEXTE & DESENE
ELEVI CLASA I E
ZIUA CULTURII NATIONALE

Articol realizat de educatoarele grădiniței Waldorf, Școala Gimnazială ”Ion Heliade Rădulescu”
Foto: Bazarul de Crăciun organizat de Grădinița Waldorf, Școala Gimnazială ”Ion Heliade Rădulescu”

Dragă Eminescu,

Sabrina Ghioncu, clasa a II-a E
Prof. Anca Dumitru

Sunt Sabrina, elevă în clasa a II-a E și am auzit de tine prima oară când eram micuță și ți-am văzut statuia privind marea, la Constanța.

Atunci nu îți citisem poeziile, dar acum înțeleg tot: iubești natura,omenirea și marea.

Îți admir operele dar cel mai mult îmi place poezia ’’Ce te legeni?...’’

Sunt curioasă dacă atunci când erai ’’băiet’’ îți plăcea să observi natura. M-ai inspirat și pe mine (nu doar pe prietenul tău, Ion Creangă) și am scris o poveste despre curaj.

Cu admirație,
Prietena ta de corespondență,
Sabrina Ghioncu

Mihai Eminescu

Alexia Sticlosu, clasa a II-a E
Prof. Anca Dumitru

De Eminescu știu puțin
Și vreau să aflu multe
În lunga-mi viață de elev
Ce-a fi de-acum ‘nainte.

Îmi place dragostea de neam și țară
Limba sfântă
Ce marele poet o cântă
Ca lumea să audă
Respect înțelepciunea sa
Și vastul său talent
Din sufletul-i ce izvora
Și va rămâne în veci!

Ziua marelui poet

Anastasia Ion, clasa a II-a E
Prof. Anca Dumitru

Mihai Eminescu este cel mai mare poet din România.

Data de 15 ianuarie, ce marchează ziua nașterii poetului, a fost numită Ziua Culturii Naționale. A publicat prima poezie la 16 ani.Capodopera lui este poezia ''Luceafărul''. Din această minunată poezie eu am învățat două strofe care m-au fascinat. Îmi plac tare mult poeziile lui Eminescu pentru că ele vorbesc despre dragostea pentru natură, pentru toate ființele vii. El mă inspiră și pe mine ca să fac compuneri despre: păsări, animale și plante.

Eu îmi doresc să citesc cât mai multe poezii scrise de el ca să înțeleg mesajul pe care l-a transmis atâtor generații de români.

Statuia lui din fața Ateneului Român m-a impresionat și am dorit să o păstrez în amintirile mele cele mai dragi!

Natalia Delimart, clasa a II-a E
Prof. Anca Dumitru

Antonia Bobescu, clasa a II-a E
Prof. Anca Dumitru

Crăiasa din povești
de Mihai Eminescu

Neguri albe, strălucite
Naşte luna argintie,
Ea le scoate peste ape,
Le întinde pe câmpie;

S-adun flori în şezătoare
De painjen tort să rumpă,
Şi anină-n haina nopţii
Boabe mari de piatră scumpă.

Lângă lac, pe care norii
Au urzit o umbră fină,
Ruptă de mişcări de valuri
Ca de bulgări de lumină,

Dându-şi trestia-ntr-o parte,
Stă copila lin plecată,
Trandafiri aruncă roşii
Peste unda fermecată.

Ca să vad-un chip, se uită
Cum aleargă apa-n cercuri,
Căci vrăjit de mult e lacul
De-un cuvânt al sfintei Miercuri;

Ca să iasă chipu-n faţă,
Trandafiri aruncă tineri,
Căci vrăjiţi sunt trandafirii
De-un cuvânt al sfintei Vineri.

Ea se uită... Păru-i galben,
Faţa ei lucesc în lună,
Iar în ochii ei albaştri
Toate basmele s-adună.

Bărbulescu Ștefania, clasa a VII-a B

Lacul
de Mihai Eminescu

Lacul codrilor albastru
Nuferi galbeni îl încarcă;
Tresărind în cercuri albe
El cutremură o barcă.

Și eu trec de-a lung de maluri,
Parc-ascult și parc-aștept
Ea din trestii să răsară
Și să-mi cadă lin pe piept;

Să sărim în luntrea mică,
Îngânați de glas de ape,
Și să scap din mână cârma,
Și lopețile să-mi scape;

Să plutim cuprinși de farmec
Sub lumina blândei lune-
Vântu-n trestii lin foșnească,
Undoioasa apă sune!

Dar nu vine... Singuratic
În zadar suspin și sufăr
Lângă lacul cel albastru
Încărcat cu flori de nufăr.

Coca Mălina Antonia Georgiana, clasa a VII-a B

15 IANUARIE
ZIUA CULTURII ROMÂNEȘTI

Prof. inv. primar. dr. Popescu Sanda Nicoleta

Azi, 15 ianuarie 2024 elevii clasei I D de la Școala I H Rădulescu au sărbătorit Ziua Culturii Românești și l-au omagiat pe marele poet Mihai Eminescu printr-o ședătoare literară în care au recitat și au citit din operele marelui scriitor într-o atmosferă caldă la o ceașcă de ceai aromat și biscuiți delicioși.

Copiii au fost încântați să recitească poeziile "Somnoroase păsărele ", "Revedere" , "Lacul" , "Luceafărul" , “ La steaua” , dar au revăzut și câteva momente din filmul pentru copii "Făt Frumos din lacrimă" , o poveste minunată scrisă de marele Eminescu.

Am privit împreună un filmulet bibliografic despre Mihai Eminescu și am discutat cu plăcere despre prieteniile sale legendare.

ZIUA CULTURII NAȚIONALE

Prof. Anca Dumitru

Educația copiilor în spiritul valorilor naționale, atât de importante și definitorii pentru un popor, reprezintă startul formării conștiinței de neam și țară și cultivării dragostei pentru poporul român și tezaurul spiritual al acestuia.

Noi, dascălii, avem misiunea de a face cunoscute elevilor noştri aceste comori şi a le transmite astfel generaţiilor viitoare. Şi cum altfel am avea această oportunitate, decât prin atragerea lor spre activităţi care să le trezească interesul pentru lectură, activităţi care să îi determine să-şi exprime propriile sentimente, gânduri prin intermediul creaţiilor literare şi plastice.

Astfel așteptăm cu bucurie și nerăbdare să sărbătorim evenimentul nașterii marelui poet Mihai Eminescu în fiecare an.

Încă de la clasa pregătitoare am început să acordăm atenție acestei zile speciale pornind de la activități simple și clare,specifice acestei clase: desene, audiții, prezentări ale operei mareului poet. În clasa I, am urmărit dezvoltarea limbajului şi a expresivităţii acestuia prin recitarea poeziilor eminesciene, astfel că am citit împreună diferite poezii dragi copiilor: ''Ce te legeni?'', ''Somnoroare păsărele'', ''Revedere''. Copiii au fost încântați să își descopere ''vocea comună'', care suna ca o inimă care bate ritmic.

Anul acesta, în clasa aIIa, activitățile au vizat stimularea şi afirmarea potenţialului literar, artistic şi creativ al elevilor, stimularea creativităţii, a curiozităţii intelectuale, a comunicării şi deschiderii culturale .Elevii au audiat poezii şi cântece eminescie,au realizat compoziţii plastice care să oglindească opera lui Mihai Eminescu,au vizionat prezentări power point cu tema operei poetului național, au completat si identificat elemente comune ale operei eminesciene și nu în ultimul rând, au compus mici texte și poezii înspirați de opera acestuia.Activitățile s-au concretizat în expoziții, pagini de portofoliu cu creaţii inspirate din opera marelui poet și cu creații proprii.

Prin aceste activități mi-am propus să răspund nevoii de cunoaştere a operei eminesciene, dar şi să insuflu elevilor mei dragostea faţă de literatură. Prin activităţile desfăşurate am urmărit sensibilizarea sufletului copiilor, scoaterea la iveală a tot ce este mai frumos şi mai pur: dragostea faţa de tot ce îi înconjoară, dragoste privită prin ochii lor.

CELE MAI FRUMOASE
CASTELE DIN EUROPA

Sofia Dumitrache,
clasa a V-a A

V-ați întrebat vreodată care sunt cele mai apreciate castele din Europa? Operatorul de turism "We love holidays.com" a realizat un top al celor mai fermecătoare și mai vizitate castele din Europa. Clasamentul include și două castele din România- Castelul Bran și Castelul Peleș. Castelele au fost clasate conform recenziilor pe care le-au primit online și în funcție de numărul de postări pe rețelele de socializare în care au fost menționate.

Castelul Edinburgh din Scoția este oficial cel mai iubit de către vizitatori.

Pe al doilea loc se află Castelul din Praga, cel mai vast complex medieval din Europa.

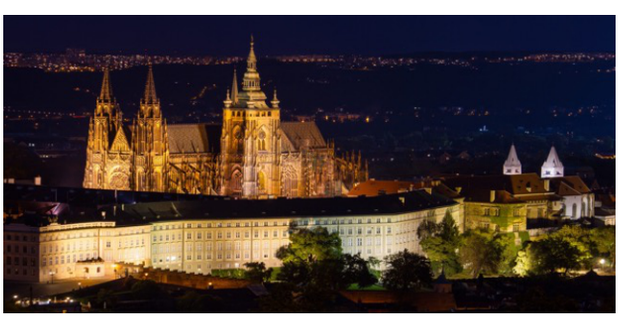

Peleș și Bran, ambele din România, ocupă locul optsprezece, respectiv locul douăzeci.

Germania, care este recunoscută pentru patrimoniul său arhitectural, ocupă trei locuri în clasament: Castelul Neuschwanstein (locul IV), Castelul Heidelberg (locul XIII) și Castelul Eltz (locul XVI).

Palatul Versailles din Franța ocupă locul șapte ca fiind cel mai popular.

Nu la mare distanță, Marea Britanie vine în clasament cu patru castele captivante, în frunte cu Castelul Windsor poziționat pe locul 6.

Dacă și vouă vă plac poveștile cu „A fost odată ca niciodată...", neapărat planificați-vă o vizită la aceste castele fermecătoare care negreșit vă vor transpune în timp și vă vor crea frumoase amintiri.

O POVESTE AMUZANTĂ ȘI NU PREA

Cezar Gabriel Ionescu,
Clasa a VI-a B

Era o zi liniștită și normală de vară. Eu împreună cu parinții și sora mea ne plimbam cu mașina prin Grecia. Ne-am oprit la o tavernă pentru a mânca tradiţionalul Gyros și după o vreme, am plecat către plaja noastră favorită din Halkidiki.

Pe drum ne-am oprit la o altă plajă, una deosebită foarte aproape de stradă. Am parcat mașina la 3 m de intrarea în apă (știu că sună absurd, dar chiar așa s-a întâmplat). Imediat am decis să sărim în mare, dar nu știam că ceva neașteptat va urma.
Prima persoana care a intrat în apă a fost tata, apoi eu și sora mea. Probabil că vă întrebați de ce nu a intrat și mama. Sunt două motive :

1. Este o persoană foarte friguroasă și apa era destul de rece.
2. Ținea telefonul cu camera video pornită.

În timp ce noi înotam și ne distram mama ne filma. În doar câteva clipe un lucru neașteptat s-a întâmplat. Ceva care dacă nu se termina cu bine ne-ar fi putut strica vacanța.

Câteva momente mai târziu, mama alunecă și intră cu capul în apa rece și sărată a mării. În primele secunde am râs, dar în următoarea clipă am realizat că avea cheile mașinii în mână. Mama s-a ridicat instant de sub apă și a încercat să vadă dacă reușim să deschidem mașina, dar a fost în zadar, aceasta nu se mai deschidea.

Mama a luat cheile și le-a deschis capacul pentru a se usca apa din interior. Imaginați-vă ce înseamnă să te plimbi pe lângă mașină doar în costum de baie, fără să ai acces măcar la un prosop sau o pereche de papuci. După jumătate de ora de încercări eșuate au renunțat. Singurul care nu a cedat am fost eu, am tot suflat în cheia mașinii până când am reușit să deschidem ușiile. Credeți că asta a fost tot? Ei bine, nu...

Ne-am urcat cu toții în mașină fericiții că s-a terminat cu bine, doar ca să realizăm că mașina nu mai pornea. Da, ați citit bine , nu recunoștea cheia. Toată lumea era disperată și supărată că ni s-a întâmplat una ca asta în a 2-a zi de vacanță, dar ne bucuram măcar că intrasem in interior.

Într-un final mașina a pornit, deoarece tata nu s-a dat bătut și a încercat până când mașina a recunoscut din nou cheia și ne-am întors acasă liniștiți că ziua se încheiase cu bine.

Chiar daca părinții mei consideră că ei au fost cei care au salvat ziua, eu știu că cel care a făcut-o cu adevărat am fost eu, deoarece nu m-am pierdut cu firea. A fost o lecție de viața, am înțeles ce înseamnă sa nu renunți și să ai încredere că poți să reușești, dar cel mai important lucru este să fim o familie unită.

PIEȚELE DE CRĂCIUN DE LA VIENA

Sophia Beca și Daria Matei,
clasa a VIII-a A

De la mijlocul lunii noiembrie și până la Crăciun, cele mai frumoase locuri din Viena devin magice piețe de Crăciun numite Christkindlmärkte. Organizarea acestora reprezintă o tradiție foarte veche, din Evul Mediu. În 1296, Albrecht I le-a acordat cetățenilor Vienei privilegiul de a ține un târg de Crăciun în luna decembrie- Krippenmarkt. În prezent, în preajma sărbătorilor de iarnă, se organizează peste 20 de piețe oficiale de Crăciun:

Piața de Crăciun din Viena- Der Weihnachtsmarkt am Rathausplatz
La Târgul de Crăciun din Piața Primăriei, vizitatorii sunt întâmpinați de o arcadă ornată cu lumânări, iar în fața clădirii primăriei în stil neogotic este amplasat un brad superb, de aproape 30 de metri înălțime, decorat cu peste 2000 de luminițe. De aici se pot cumpăra cadouri, decorațiuni pentru pomul de Crăciun, articole de artizanat, delicii culinare și băuturi calde. Patinatorii pot face piruete pe patinoarul prin Parcul Primăriei, atât de romantic luminat, iar un punct de atracție pentru îndrăgostiți este pomul cu inimioare. Pentru copii, există un carusel etajat, înalt de 12 metri, un tren cu reni și o iesle decorativă a nașterii Mântuitorului.

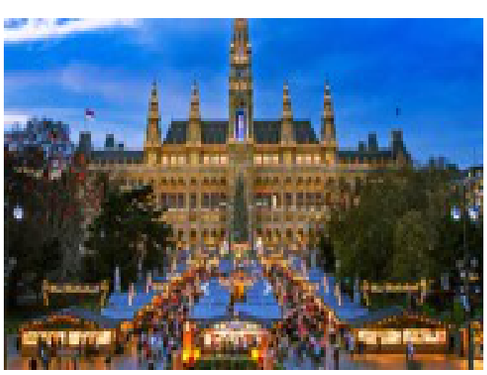

Piața de Crăciun Stephansplatz
Târgul de Crăciun- Maria-Theresien Platz, situat între Muzeul de Istorie a Artei și Muzeul de Istorie Naturală

Târgul de Crăciun Karlsplatz
Târgul tradiţional de Crăciun Freyung, organizat încă din anul 1772

Piața de Crăciun de la Spittelberg
Spittelberg este un cartier de patrimoniu, cu străduțe idilice și case în stil Biedermeier. Aici veți găsi obiecte de artă, ceramică, articole de îmbrăcăminte, covoare și bijuterii din argint.

Târgul de Crăciun de la Palatul Belvedere
Piața de Crăciun Imperială de la Palatul Schönbrunn impresionează vizitatorii prin concerte, ateliere tematice pentru copii și decorațiuni de Crăciun realizate manual. Cele aproximativ 80 de standuri, decorate cu bun gust, în spiritul sărbătorilor de iarnă, oferă o gamă variată de jucării, decorațiuni și delicatese tradiționale de sezon. Nu ratați ocazia de a gusta turta dulce, vestitul ștrudel cu mere și sos de vanilie sau castanele coapte!

Merită să vizitați o parte dintre aceste piețe de Crăciun pentru a intra în atmosfera de poveste a sărbatorilor de iarnă!

BUCURIILE IERNII

Neagu Andreea Mihaela

Iarna, anotimpul cel frumos!
Afară totul este luminos,
Copiii se joacă în zăpada mare,
Iarna este ca o sărbătoare!

Bradul îl împodobim fericiți,
Cu părinții preaiubiți.
Ghirlandele le așezăm
Și colinde fredonăm.

În Ajun ne bucurăm
Și pe Moș îl așteptăm
Să ne aducă daruri multe,
Dorințele să ni le asculte.

Iar în ziua de Crăciun
Mâncăm tot ce e mai bun
Cu familia împreună
Fericiți, cu voie bună!

CRĂCIUN

Ioniță Sonia, clasa a IV-a B
Prof. Andreea Lupu

Pffff...!!! Veselie mare' n sat
Toți copiii au strigat,
E bucurie mare' n sat
Cu mic, cu mare,
Fără nicio supărare,
Cu toții s-au adunat
În fața pomului, un brad,
În mijlocul sătucului sărac.

Numai George e supărat
Căci mereu n-a ascultat,
Și Moș Crăciun a uitat,
A uitat de el!
De asta e supărat.
E drept, era neastâmpărat
Dar Moșu' trebuia să-i mai dea o șansă!

Până la urmă s-a schimbat
Era un băiețel ciudat
Și tare neastâmpărat.
El se uita pe geam,
La ce...nimeni nu știa,
Nici măcar mama lui
Nici măcar mama lui
- Poate a făcut un cucui! exclamă tata.
-Nici vorba, zise și mama.
-Vă zic eu, n-a primit nimic de la Moșu'!
Îi întrerupse bunica.
-Cred că da, zise tata.

Uite așa se discuta,
Așa discuta familia sa,
Familia lui George, chiar ea.
Dar acum el stătea,
Se uita la oamenii care colindau,
Dansau și cântau,
Îi vedea pe cei ce împreună,
La masa de prânz
În ziua de Crăciun stăteau.

Și George înțelese ceva:
Crăciunul în familie se petrecea,
Nu un cadou te înveselea,
Ci să fii cu prieteni, rude,
Dar mai ales cu familia ta!

Fericit, George la masă era,
Nu se plângea nicidecum,
Până la urmă era cel mai frumos Crăciun!

CUM A APĂRUT SĂRBĂTOAREA CRĂCIUNULUI

Prof. Drd. Valentin Zainea

Crăciunul este fără îndoială singura sărbătoare cu care am asociat multe tradiții încă din copilărie. Împodobim bradul, decorăm casa, facem prăjituri tradiționale de Crăciun, în biserici comemorăm nașterea lui Isus, așteptăm cu nerăbdare târgurile de Crăciun, cumpărăm cadouri, pe care apoi le lăsăm sub brăduț ...V-ați gândit vreodată cu copilașii dumneavoastră de ce facem toate acestea? Dacă aveți și dumneavoastră unele întrebări despre istoria Crăciunului, citiți mai departe și aflați, de exemplu, că la un moment dat în istorie, Crăciunul a fost anulat.

Primul Crăciun

Conform datelor istorice, primul Crăciun a fost sărbătorit la 25 decembrie 264 când împăratul roman Aurelian a proclamat această dată, Natalis Solis Invicti (Nașterea Invincibilului Soare). În anul 320, papa Iuliu I a specificat pentru prima dată oficial data nașterii lui Iisus Hristos ca fiind 25 decembrie, mai apoi Împăratul Constantin cel Mare a desemnat oficial Crăciunul ca sărbătoare care celebrează nașterea lui Iisus.Cu toate acestea, nu este nicidecum singura sărbătoare pe care oamenii o sărbătoreau în trecut, în decembrie. Chiar înainte de nașterea lui Iisus, oamenii se întâlneau pentru a sărbători solstițiul de iarnă. În Norvegia, sărbătoreau așa-numitul Yule, germanii de la acea vreme au cerut gloria zeului Odin, romanii sărbătoreau Saturnalia, timp în care se închinau lui Saturn, zeul agriculturii. Tot în această perioadă, romanii se bucurau de Juvenalia, o sărbătoare dedicată copiilor, iar în data de 25 decembrie era celebrată nașterea zeului Mithra.

Adevărul este că în zilele când s-a născut creștinismul, nașterea lui Iisus Hristos nu era sărbătorită- sărbătoarea principală era Paștele, adică învierea sa. După ce veți citi Biblia, veți afla chiar că data concretă a nașterii lui Iisus nu este menționată. Cu toate acestea, se presupune că ar trebui să fie 6 ianuarie, momentul în care Biserica Ortodoxă sărbătorește Crăciunul. În această perioadă în 24, respectiv 25 decembrie, se sărbătorea Juvenalia.

Crăciun anulat

Până în anul 432, Crăciunul se răspândise în Egipt, iar în Evul Mediu, sărbătorile erau sărbătorite de oameni din întreaga lume, lăsând în urmă sărbătorile păgâne. De atunci, nașterea lui Iisus Hristos este sărbătorită pe 24 decembrie, iar data de 6 ianuarie a devenit sărbătoarea Bobotezei. Cu toate acestea, nu toți conducătorii au fost complet de acord cu Crăciunul și au încercat să-i desființeze, lucru care la un moment dat s-a și întâmplat.
Este vorba despre Oliver Cromwell, omul de stat englez și liderul revoluției engleze. El și adepții săi au luptat împotriva catolicilor irlandezi și în secolul al XVII-lea, au anulat literalmente Crăciunul. Din fericire, această perioadă nu a durat mult. În 1660, Carol al II-lea a urcat pe tron și a „restaurat” sărbătoarea, iar creștinii s-au putut bucura din nou după aproximativ 15 ani.

Anularea Crăciunului s-a realizat și în Statele Unite. În America de Nord relativ proaspăt populată în 1620, nici măcar nu a fost adus Crăciunul. Pentru o vreme, aceste sărbători au fost chiar interzise prin lege la Boston, deoarece americanii au refuzat să accepte ceva britanic și

au ignorat Crăciunul chiar și după Revoluția Americană. Crăciunul a devenit sărbătoare publică oficială doar în data de 26 iunie 1870.

Brăduț și cadouri

Decorarea bradului de Crăciun, este cu siguranță una dintre cele mai populare tradiții, de care se bucură nu doar copilașii, ci și adulții. Casele noastre vor lumina din nou, după un an. La fel ca sărbătoarea Crăciunului în sine, decorarea bradului și împărțirea cadourilor, au și ele o istorie. Mulți vor fi surprinși de faptul că, bradul de Crăciun (deși termenul său nu a fost folosit până în secolul al XIX-lea) își are originea în venerarea păgână a copacilor. Cu toate acestea, creștinii au adoptat această tradiție și au împodobit inițial copacii de foioase, în special stejarii. Abia în secolul al VII-lea Sfântul Bonifaciu a decis că ar trebui să împodobim bradul, deoarece acesta arată spre cer cu spinul său și seamănă cu forma Sfintei Treimi.

Chiar și decorațiunile de Crăciun, au fost preluate de creștini de la păgâni. În trecut, copacii erau împodobiți în principal cu vâsc, care trebuia să aibă o putere miraculoasă. Lumânările și beculețele, fără de care nu ne putem imagina Crăciunul, îl simbolizează din nou pe Iisus Hristos, care conform creștinilor este lumina lumii, dar sunt asociate și cu sărbătorile păgâne, cărora focul le-a aparținut din timpurile de demult.

Și cum este cu cadourile de Crăciun? Care este originea lor? Istoria cadourilor, nu este foarte clară, dar putem spune cu certitudine că, în trecut, cadourile erau distribuite chiar și în cele mai sărace familii. Chiar și magii de la Răsărit, Melchior, Baltazar și Gaspar, îi aduseseră deja daruri lui Iisus, însă împărțirea cadourilor a apărut chiar mai devreme, mai exact, de Saturnalie, menționată deja mai sus. Conținutul cadourilor, depindea în principal de bogăția fiecăruia. Așadar, în vremea aceea, într-un cadou puteați găsi un papagal sau un parfum, dar și jucării, haine sau chiar o scobitoare din os de pește. Nici astăzi nu ne putem imagina Crăciunul fără cadouri. În părțile noastre, cadourile sunt aduse de Moș Crăciun, în alte părți de Santa Claus, tatăl Crăciun sau Ded Moroz. În Italia, cadourile sunt aduse de vrăjitoarea La Befana, iar în Norvegia sau Suedia, de către capra de Crăciun Julbukk.

Crăciunul are o istorie cu adevărat bogată, dar un lucru este sigur. Este o sărbătoare a păcii, liniștii și a bucuriei, pe care o sărbătorim în cercul familiei și al celor dragi.

SCRISOARE CĂTRE MOȘ CRĂCIUN

Brăilă Alessia- Ioana,
Clasa a V-a B

Zâna albă a sosit,
Casa mi-am împodobit
Cu steluțe argintii,
Beculețe mii și mii.

Moș Crăciun, eu m-am gândit,
O scrisoare să-ți trimit.
Chiar dacă am crescut mare,
Te aștept cu nerăbdare!

Voi sta seara lângă geam,
De-oi avea noroc, un gram,
Poate o să te zăresc,
Pe fereastră când privesc.

An de an am încercat,
Zi de zi m-am tot rugat,
Să te văd cum pui sub brad
Cadourile cu mult drag!

NOAPTE DE CRĂCIUN

Coca Mălina Antonia,
clasa a VII-a B

La ferestre cad steluțe,
Iar pe foc stau sărmăluțe
Cozonacii-s frământați,
Noi îi privim încântați.
Delicioasele bucate
Stau pe masă, preparate
Le-aș mânca acum pe toate!

Pe dealuri strigăm, zburdăm,
Prin colindă învățăm,
Sănătate să urăm
Pe la case să cântăm.

Iată-l pe Moșul, tiptil,
Niciodată n-auzim
Când pe horn se ghemuiește
După brad el se pitește.

Iată-l pe Moșul, tiptil,
Niciodată n-auzim
Când pe horn se ghemuiește
După brad el se pitește.

Oriunde se spun povești,
Noapte de Crăciun, bucurie tu vestești!
Peste sat se așterne alb veșmânt
Magia este pe pământ.

SERBAREA DE CRĂCIUN

Brăilă Alessia- Ioana,
clasa a V-a B

Iarna a sosit și, odată cu ea, sosesc și sărbătorile de iarnă. La școală, am aflat că se va organiza o serbare de Crăciun, coordonatori fiind doamnele profesoare de muzică și germană.

Am fost extraordinar de fericită când am aflat că am fost selectată să fac parte din corul școlii.

Pot spune că luna decembrie a fost pentru mine o filă de poveste. Zilnic, doamna de muzică ne reunea pentru a interpreta colindele și melodiile selectate. Un adevărat festin muzical! Toată școala răsuna, vocile cristaline umpleau spațiul și aduceau bucurie în sufletele copiilor și profesorilor. Fiecare zi din luna decembrie a fost o sărbătoare!

Între noi și doamna profesoară de muzică s-a legat o frumoasă prietenie. Am apreciat faptul că ne-a ajutat să devenim un întreg, chiar dacă la cor au participat elevi din toate clasele. Am format o adevărată echipă, ne-am susținut și încurajat unii pe alții.

Serbarea s-a desfășurat în școală, iar la eveniment au participat doamnele directoare, profesori, elevi și părinți.

Emoțiile noastre s-au risipit atunci când am început să cântăm și am văzut fericirea pe chipul celor prezenți. Acordurile muzicale au ajuns în sufletele tuturor.

La sfârșit, noi înșine am avut parte de o surpriză. În semn de apreciere pentru efortul nostru, conducerea școlii a oferit cadouri tuturor colindătorilor. Ne-a spus că se așteaptă ca anul viitor să fim prezenți într-un număr mai mare.
Serbarea de Crăciun a deschis vacanța ce a urmat. A fost o experiență minunată!

TÂRGUL DE CRĂCIUN DIN CRAIOVA

Adelina Maria Ionescu, Diana Maria Stoinea, Bianca Furnigea,
clasa a VII-a D

Târgurile de Crăciun sunt o reală atracție atât pentru adulți, cât și pentru copii, iar România se mândrește sezonul acesta cu Târgul de Crăciun din Craiova ce și-a deschis porțile în data de 17 noiembrie și se va încheia pe 2 ianuarie. Anul acesta a avut ca tematică Crăiasa Zăpezii, având incluse în decor nuanțe de alb și turcoaz.

Cu două premii europene câștigate, acest târg aduce bucurie craiovenilor, dar și turiștilor veniți din toate colțurile lumii să îl viziteze.

Cred că v-am convins că acest târg de Crăciun merită să fie pus pe lista dumneavoastră de atracții turistice specifice sărbătorilor de iarnă.

DRAGĂ MOȘ CRĂCIUN
ATÂT DE BUN

Amélie Ghica,
Clasa a V-a B

Îmi era dor să-ți scriu o nouă scrisoare, așa cum fac în fiecare an. Doar că anul acesta, scrisoarea mea va fi diferită. Am intrat într-o altă etapă, în care îmi doresc alte lucruri de la tine. Tot timpul mi-ai adus cadouri, dulciuri și m-ai făcut bucuroasă, m-ai făcut să văd cât contez pentru tine. De data aceasta, vreau să le arăți celor necăjiți că și ei sunt importanți și să le aduci lor tot ce mi-ai putea aduce mie. Știu că vei fi surprins de rugămintea mea, dar te asigur că-mi doresc mult acest lucru. Și îți voi explica și de ce.

Așadar, am fost cu câțiva elevi și cu mama la un orfelinat. Nu mai fusesem niciodată. Copii mici și mari, triști și parcă fără speranță ne așteptau să le cântăm colinde și să le aducem dulciuri. M-am hotărât ca în fiecare an, în luna decembrie, să merg să-i văd. Chipurile lor m-au dus cu gândul la cât de generos ești tu, Moșul meu drag! Știu că le poți alina suferința și că le poți trimite un vis frumos, plin de speranță, de bucurie, de zâmbete, de lumină și culoare.

Tu ești Moșul care poate îndeplini cele mai dificile dorințe. Știi ce își doresc? Își doresc părinți, o familie care să aibă grijă de ei pentru totdeauna. Ți-am spus că rugămintea mea este altfel anul acesta, pentru că și eu sunt altfel. Îmi doresc să nu-i mai văd acolo, la orfelinat, anul viitor, ci la o masă de Crăciun, fericiți și zâmbitori. Toți copiii merită o viață frumoasă și senină. Mai știu că, din nefericire, prea mulți copii suferă pentru că sunt uitați, lăsați singuri. Nu este deloc corect, deși eu aș vrea să schimb acest lucru.

În speranța că mă poți ajuta, nu îți cer nimic pentru mine. Am părinții și bunicii lângă mine, care au grijă de mine, astfel încât eu cred că am tot ce este important. Sper să nu uiți nici anul acesta de mine și să-mi citești scrisoarea.

Cu drag,
Amélie Ghica, care te așteaptă mereu!
Clasa a V-a B

LEGENDA BRADULUI DE CRĂCIUN!

Nicolae Sorescu,
Clasa a V-a B

Cea mai frumoasă dintre legende este legenda populară românească care povestește că ”demult, tare demult, când picioarele sfinte ale Domnului Iisus mai pășeau pe acest pământ, s-a iscat din senin o furtună, cum nu se mai pomenise. Grindina era cât oul de porumbel, vântul smulgea pietrele din loc, iar cerul se întunecase ca la venirea nopții, măcar că era miez de zi. Iisus Hristos și Sfântul Petru tocmai se aflau atunci pe drum, la marginea unei păduri și au cerut adăpost copacilor, care însă se ascundeau, care mai de care mai zgribuliți și mai înfricoșați.

Mândrii stejari și fagii nu au vrut să-i primească la adăpostul lor, pentru că abia își puteau păzi frunzișul bogat de urgia cerurilor – unde să-i mai adăpostească și pe cei doi călători? Merii și perii au spus că trebuie să-și apere fructele, sălciile și plopii s-au făcut că nu-i bagă în seamă și au tăcut. Dintre toți, doar bradul s-a învoit să le ofere adăpost. El a spus: ”fructe mândre pe care să le apăr nu am, frunzișul meu e făcut din ace ascuțite care nu se tem de grindină, oamenii mă ocolesc și mă socotesc nefolositor, dar dacă vreți să-mi cinstiți acoperământul cu prezența voastră, eu vă voi primi cum voi ști mai bine și am să învelesc trupurile voastre cu ramurile mele des”.

Domnul Iisus și Petru au fost păziți cum nu se poate mai bine de bradul cel vrednic. Apoi, furtuna s-a oprit, iar soarele a răsărit din nou, mândru pe cer. Atunci, ieșind din adăpostul cetinei, Iisus cuvântă astfel către brad: ”dintre toți copacii, tu, bradule, ai fost cel mai vrednic, iar eu, prin voia Tatălui Meu, te voi răsplăti. Fie ca de azi înainte, iarna, tu să nu-ți mai lepezi frunzișul ca ceilalți copaci, ci să-l păstrezi veșnic. Apoi, fie ca acele tale înțepătoare să capete o mireasmă care să-i bucure pe oameni, să le dea putere și să le vindece bolile, astfel încât ei să te prețuiască cum se cuvine. Cât despre lipsa ta de rod, fie ca în miez de iarnă, când toate fructele pământului se vor fi terminat, oamenii să te împodobească și să pună pe ramurile tale toate bunătățile, iar atunci când se vor strânge în jurul tău, ei să se gândească la Mine, pentru că tu ești copacul cel mai drag Mie”. Numai ce zise acestea și Iisus dispăru, împreună cu Petre, într-o geană de lumină. A rămas în pădure, însă bradul cel falnic, cu darurile sale nemuritoare, precum și această poveste murmurată de frunzișul copacilor, înfiorați de minunea dumnezeiască”.

Însă, indiferent de ce au spus și vor spune unii sau alții despre originea sa, Bradul rămâne piesa centrală a sărbătorilor despre care se pot istorisi nenumărate legende.

COPILE DRAG

Nicolae Sorescu,
Clasa a V-a B

Copilăria începe prin ochii mamei tale
Și totul merge într-un ritm agale!
Încununată de un vis frumos,
Iar timpul parcă e întors pe dos!

Copii bălai, bruni și roșcati
Plutesc prin aer când sunt ajutați!
Prin viață încep a prinde pas,
Creioane colorate, ritm și dans!

Copilăria este blândețea mamei ce te-ndrumă
Și bunătatea ochilor de bună'!
Avem aici, și exigenta tatei
Încununată de succesul faptei.

Și când mai creștem noi oleacă
Avem în față lumea toată!
Cu vise făurite într-o clipită
La focul blând al lemnului din plită.

Orice etapă a vieții e frumoasă
Însă copilăria e mireasă!
Astfel, copile, urmează-ți drumul lin
Și dăruiește vieții din prea plin!

ARTA ÎN DIVERSELE SALE CULORI

PICTURA PRIN OCHI DE COPIL

Eva Ioniţă,
clasa a II-a D

Eva Ioniţă este eleva clasei a II-a D a Școlii Gimnaziale „Ion Heliade Rădulescu”, clasă condusă de dna. învățătoare Mădălina Ursuianu.

În vârstă de 9 ani, Eva urmează cursurile Școlii de pictură Sincretismul Artelor de 3 ani, și tot de atât timp, alături de Club Natura, învață manga și banda desenată.

În 2022 și 2021, a expus alături de colegii de la Sincretismul Artelor, în Galeria Senat din cadrul Combinatului Fondului Plastic (lucrările Autoportret).

SCOALA MEA

Alice Cojocaru,
clasa aIV-a B

VIS DE IARNĂ

Profesor Aniela Păvăloiu, Educație Vizuală
Doctorand al Universitații de Filosofie București

Disciplina Educație artistică plastică familiarizează elevii cu imaginea artistică, rolul ei principal fiind acela de a dezvolta imaginația și creativitatea elevilor.

Dimensiunea estetică în școala de astăzi nu trebuie neglijată sau marginalizată, ci ea reprezintă singura modalitate de a atinge idealul estetic într-o societate bazată pe valori incontestabile.

Prin mijloacele de expresie plastică- linie, punct, pată de culoare, elevii Școlii Gimnaziale "I.H.Rădulescu" din București își exprimă sentimentele despre iarnă pictând „ Vis de iarnă” într-o manieră modernă, așa cum se poate vedea și în desenele expuse.

N. Tonitza spunea: “ ...putem să pornim de unde dorim în demersul plastic, dar să ajungem tot la culoare”, culoarea fiind principalul mijloc de expresie a celor mai profunde sentimente umane.

Atmosfera de vis, redată în desene prin culoare, formă, dar și prin stilul propriu de exprimare al fiecarui copil, ne duce pe toți cu gândul la copilăria noastră sau poate la sentimentele pe care anotimpul iarna le trezește copilului din noi, copilului universal.

LABIRINTURI ÎN SĂPTĂMÂNA VERDE

RECICLAREA MATERIALELOR
MAGIA SĂRBĂTORILOR LÂNGĂ ȘEMINEU

Mălina Coca,
clasa a VII-a B

Magia sărbătorilor de iarnă ne cuprinde ușor ușor, și odată cu dansul primilor fulgi de nea, cu venirea lui Moș Nicolae, devenim preocupați de goana după cadouri și de a ne decora casele în spiritul Crăciunului. Aducându-ne aminte de Nașterea Domnului, începem să ne luminăm locuințele, precum Steaua de la Răsărit a luminat calea Magilor în călătoria lor de a-l întâlni pe Pruncul Mântuitor. Această lumină călăuzitoare o regăsim astăzi într-o lumânare, candelă și de ce nu, chiar în luminițele care ne îmbracă bradul și căminul.

Pentru că noi ne-am dorit mai multă strălucire și căldură, neavând un șemineu, am încercat la modul decorativ să ne bucurăm de un astfel de ornament. Deoarece suntem iubitori de natură, îndrăznind să sperăm la o lume cât mai verde, ne-am folosit de materiale reciclabile-cutii de carton.

Le-am dat o formă cât mai aproape de realitate, le-am îmbrăcat în straie de sărbătoare, și la final am ornat bijuteria noastră confecționată manual cu crenguțe verzi cu fructe roșii. Nu putea lipsi imaginea lui Moș Crăciun și lumina din interior care ne-a încălzit sufletele. A fost o muncă de câteva ore, fiecare având rolul lui, pe măsura priceperii și imaginației. Ne-am completat, ne-am bucurat de munca în echipă (mama, tata, fiica), iar satisfacția a fost pe măsură.

Acest obiect va dăinui peste ani, căci a fost realizat cu multă dragoste. Sperăm să nu lipsească din peisajul sărbătorilor de iarnă, să ne aducă aminte momentele de mulțumire sufletească trăite de fiecare în parte.

Concluzia nu poate fi decât una: unde este iubire între oameni, se plămădesc lucruri frumoase, trainice, iar amintirile noastre vor întregi călătoria fiecăruia, numită viață.

SALVAȚI PLANETA

Maria Kayra Kurtuluș,
clasa a III-a B

Multe oceane, multe mări
Distruse de poluări.
Aerul nu e curat,
Ar trebui reîmprospătat.

Unele ape au secat,
Animale au afectat,
Pământul a luat o ”boală”
Numită încălzire globala!

Ca să nu fie așa mereu,
Trebuie să luptăm din greu!
Mă voi implica și eu,
Uite care-i planul meu:
Să nu mergem cu mașina
Și să stingem des lumina.
Să economisim apa orice-ar fi,
Să fim ”verzi”, dragi copii!

SĂPTĂMÂNA VERDE

Prof. înv. primar Bonca Mihaela

Ş̧aptamana verde" reprezintă un program național ce presupune implicarea elevilor și a cadrelor didactice în activități educaționale care contribuie la prevenirea schimbărilor climatice și la protejarea mediului.

A fost introdus pentru prima oară în anul scolar 2022-2023 în structura anului școlar, la nivel național.

Programul "Saptamana verde" contribuie la dezvoltarea competențelor elevilor de investigare inter- și transdisciplinară a realității înconjurătoare și formarea unor comportamente responsabile față de mediul înconjurător.

În acest fel, copiii vor înțelege:
a) noțiuni elementare referitoare la mediu și la schimbările climatice pentru a conștientiza faptul că schimbările climatice sunt o problemă emergentă a omenirii, precum și a întelege măsurile de combatere a acestora;
b) rolul autorităților, institutiilor, companiilor, organizațiilor nonguvernamentale și altor actori în combaterea schimbărilor climatice și protejarea mediului;
c) schimbările climatice în context global, sistemic și în conexiune cu alte domenii/probleme/teme precum: exploatarea iresponsabilă a resurselor naturale, poluarea, risipa alimentară, managementul deșeurilor, consumul și producția sustenabilă, biodiversitatea, pădurile și viața terestră, apele și viața acvatică, catastrofele naturale, energia verde, justiția socială;
d) cum pot explora/investiga mediul înconjurător și a relaționa pozitiv cu mediul natural;
e) cum pot lua decizii și de a acționa zi de zi ținând seama de impactul asupra planetei, adoptând un comportament de protejare și îmbunătățire a calității mediului, inclusiv de utilizare responsabilă a resurselor naturale;
f) să se adapteze la fenomene meteo extreme și să raspundă la potențiale dezastre naturale;
g) să inițieze și să desfășoare acțiuni civice individuale și/sau în echipă, de combatere a schimbărilor climatice ți protectția mediului;
h) să participe, în viitor, la elaborarea de politici publice și la dezvoltarea de noi tehnologii care să contribuie la combaterea schimbărilor climatice și protecția mediului.

Activitățile planificate și derulate în cadrul programului „Săptămâna verde” din anul școlar 2023-2024, împreună cu elevii clasei a IV- a A, ai căror îndrumător sunt, reflectă prioritațile de învățare ale acestora. Ele au îmbrăcat diferite forme și abordări, după cum urmează:

- Atelier de arhitectură – O casă sustenabilă
- Activități informative folosind mijlocul de învățământ omologat de Ministerul Educației, afostodata.ro, eduboost – podcast de sustenabilitate (Un oraș sustenabil, Implicarea în comunitate, O comunitate pet friendly, Puterea voluntariatului, ;
- Atelierul ,, A treia planet de la Soare "desfățurat în cadrul Muzeului de Geologie, situate în imediata noastră vecinătate;
- Activități de voluntariat desfășurat în Pădurea Mogoșoaia;
- Excursie școlară în livada cu mere și Barajul Vidraru;
- Vizită la Administrația de Meteorologie și hidrologie.

Putem concluziona că experiențele de învățare au fost un succes pe care dorim să-l continuăm în perioada următoare cu cel puțin la fel de multă implicare, bucurie și reușite.

Un oraș sustenabil

18 octombrie 2023 17:11

ACTIVITĂȚI TEHNICO-ȘTIINȚIFICE

TRANDAFIRUL AURIU

Dumitrescu Rareș,
clasa a VI-a B

Mama Natură poate fi neiertătoare atunci când furtuna lovește orașul tău. Totuși, furtunile pe alte planete se joacă la altă scară. Nu trebuie să căutăm în afara sistemului nostru solar astfel de furtuni distructive.

Hexagonul lui Saturn este un nor dens în jurul Polului Nord al lui Saturn. El nu se mișcă, așa cum o fac norii obișnuiti, ci rămâne permanent deasupra Polului Nord. Latura hexagonului are o lungime de circa 8,600 mile, mai mult decât diametrul Pamântului (circa 7,900 mile) și o înălțime de 60 mile.

Hexagonul se compune dintr-o mulțime de vânturi în partea de sus a atmosferei, care creează forma cu șase laturi; vitezele vânturilor depășesc 320 mile pe oră, fiind cea mai puternică furtună din sistemul solar. Prin comparație, uraganul Katrina, cel mai puternic înregistrat până acum pe Pamant, a adus vânturi de 215 mile pe oră. În centrul hexagonului se poate observa un ciclon polar. Punctele din interiorul Hexagonului se rotesc în jurul centrului acestuia cu exact aceeași viteză cu care Saturn se învârte în jurul axei sale (10 ore și 33 minute).

Hexagonul a fost descoperit de savanții NASA în 1988, în urma analizei datelor culese de sonda Voyager cand a trecut pe lângă Saturn în 1980. Sonda a înregistrat în jurul Polului Nord al lui Saturn, un uragan gigantic, de patru ori mai mare decât mărimea Pământului, înconjurat de vânturi ce băteau cu 220 mile pe oră. Existența Hexagonului a fost confirmată de nava spațială Cassini.

Polul Nord a fost întunecat când Cassini a ajuns la Saturn în iulie 2004. De-abia în august 2009, soarele a luminat interiorul Hexagonului. La sfârșitul anului 2012, Cassini a început să orbiteze deasupra polilor și să transmită imagini mai bune. Între 2012 si 2016, culoarea Hexagonului s-a schimbat, de la majoritar albastru, la auriu. O explicație ar putea fi că lumina soarelui creează ceața în timp ce polul este expus luminii soarelui ca urmare a schimbării sezonului.

Întrebarea este de când există acest hexagon? Un uragan pe Pământ durează de obicei o săptămână, dar Hexagonul este acolo de zeci, poate de sute de ani.

De ce nu am văzut această trasatură enigmatică pe alte planete făcute din gaz si gheață sau măcar la Polul Sud al lui Saturn?Saturn nici măcar nu are continente și oceane care să complice vremea, să dea naștere unor vânturi, așa cum se nasc ele pe Pamant.

În 2010, cercetători de la Universitatea Oxford au reprodus Hexagonul în laborator. Forme regulate similare s-au constatat atunci când un rezervor cilindric de lichid a fost rotit cu diverse viteze, pentru a simula atmosfera planetei și au introdus un mic inel în apa, care se rotea cu o viteză mai mare ca a cilindrului. Cea mai întâlnită formă a fost de hexagon, dar au fost și forme cu trei până la opt laturi. La anumite viteze, într-adevăr, aceste turbulențe se strâng în zona Polului Nord și au o formă hexagonală.

EXPOZIȚIA CONCURSULUI ”MICUL ARHITECT”

Prof. Ioana Niculae

Elevii clasei a VI-a studiază, în cadrul disciplinei ”Educație Tehnologică și aplicații practice”, Unitatea de învățare” Mediul Construit”. Mediu construit sau lume construită , se referă la mediul creat de om , spațiul în care oamenii trăiesc, muncesc și se recreează în fiecare zi. Studiul mediului construit este pentru copii o cheie de înțelegere şi de implicare în mediul lor de viaţă, o modalitate de a afla ce îi dă calitate şi cum îl pot ei îmbunătăţi acum şi mai târziu, fiind un mijloc de stimulare a simţului civic.

Elevii claselor a VI-a A, a VI-a B, a VI-a C și a VI-a D, au avut de realizat un produs, o lucrare creativă : căsuța viitorului, căsuța tradițională , clădire emblematică din România sau din lume sau machete, înfățișând clădiri, instituții, spații de sportive, locuințe, statui etc.

Copiii au utilizat materiale procurate din magazinele de specialitate, materiale naturale sau reciclabile (resturi de hârtie, ambalaje de la diferite produse ,cutii de carton, bucăți de polistiren, resturi de materiale textile, crenguțe uscate, staniol, dopuri de plută, bețe de la înghețată, scobitori,bețe de frigărui. De asemenea, copiii au folosit pentru realizarea produsului: instrumente de desen, acuarele, lipici , coli colorate, creioane colorate, foarfece.

Concursul ”Micul Arhitect” s-a născut din dorința de a promova la elevi o serie de valori, punându-se accent în special pe dezvoltarea simțului civic, a simțului estetic, creativitatea, inițiativa personală, dezvoltarea abilităților practice , îmbogățirea culturii vizuale.

Prin activitățile practice elevii descoperă satisfacția lucrului făcut cu propriile puteri, își structurează respectul pentru muncă,fiind îndemnați să îmbrățișeze cariere în domeniul tehnic, ingineresc și științific. Clasa a VI-a D a fost câștigătoarea concursului ”Micul Arhitect”.

”Arhitectura este chiar oglinda vieții. Trebuie doar să vă aruncați ochii asupra clădirilor pentru a simți prezența trecutului, spiritul unui loc în care sunt reflexul societății”
I. M. Pei

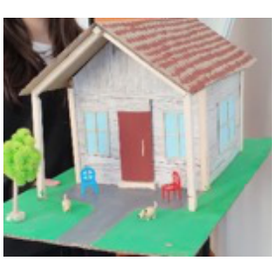

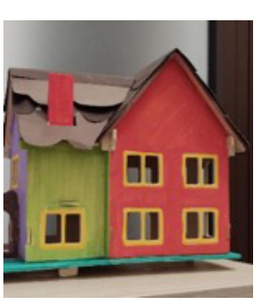

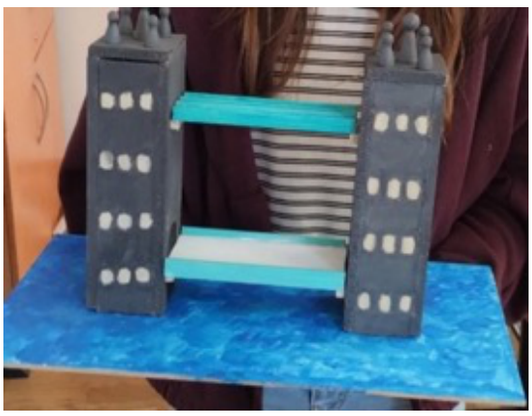

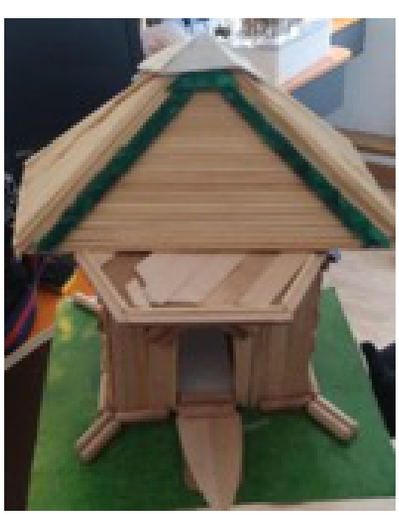

O PRIVIRE ASUPRA ARTELOR

MACHETĂ CASA ZONA DE MUNTE

Vlad Toncu,
clasa a VII-a C

”Ce este arhitectura ?”
”Arhitectura este imaginea construita a sinelui nostru ”

Este important ca încă din gimnaziu copii să studieze arhitectura deoarece prin acesta se învață atât regulile de organizare a spațiului în care trăim și ne mișcăm, cât și regulile de alcătuire și funcționare a orașului, tehnici de punere în opera a materialelor și comportarea lor în timp, rolul luminii naturale, rolul geometriei și al proporțiilor în desen și construcție și multe altele. Astfel, arhitectura creează legături concrete cu celelalte materii precum : matematica, geografia, istoria, tehnologia și educația socială, artele plastice și muzica, fiind un element unificator al tuturor acestor discipline.

Mie îmi place să lucrez cu lemnul, motiv pentru care în vacanța dintre modulul unu și modulul doi, eu am decis să fac un proiect pentru ora de Educație tehnologică, mai exact macheta unei case din lemn. Provocarea mi s-a părut interesantă și evident să aibă și o utilitate practică : o voi folosi la jocurile mele de strategie .
Plăcerea de lucra cu lemnul o am de la bunicul meu. In jurul casei lui , sunt tot felul de materiale și ustensile necesare prelucrării acestui material excepțional, atât de ușor de găsit în natură, în multe variante, de la esențe moi (din care mi-am făcut arcuri) până la esențe foarte tari și rezistente.

Inspirație pentru această casă a fost casa bunicilor, situată la țară, într-o zonă frumoasă, la poalele unui munte renumit: Ceahlău.

Pentru început, am făcut un desen cu mărimea casei și a pieselor necesare (la scară), iar în următoarea dimineață m-am apucat de treabă selectând lemne și placajele din care să fac piesele, desenând pe ele forma lor. Apoi, cu ajutorul fierăstrăului pendular, am tăiat placajele, folosindu-mă de căței și puțin de aracet le-am îmbinat.

In următoarea zi am luat o bucata de plexiglas și am decupat niște pătrate și câteva triunghiuri pentru geamuri. Pentru a fixa geamurile am făcut rame, pe care le-am prins cu niște ținte, exact ca la ferestrele reale.

Acum, în a treia zi, nu am avut decât să chituiesc spațiile îmbinării, să văruiesc pereții și acoperișul casei.

Casa este gata! Ea are fundație (ca toate casele moderne), pereți exteriori, pereți interiori, ferestre, acoperiș, pod, prispă și ograda pentru animale (sub prelungirea acoperișului) prin care se intra în pod.

Dacă ți-ai dat seama de importanța arhitecturală a unei clădiri și vrei să faci totul ca la carte, ai nevoie de un arhitect care să vină cu experiența și cunoștințele pe care le are și să te ajute astfel să ajungi la rezultatele dorite. Un astfel de specialist se ocupă de realizarea designului clădirii, colaborează cu specialiști în construcții pentru a se asigura de faptul că proiectul este fezabil, se ocupă de tot ce înseamnă legislația urbanistică și impactul asupra mediului înconjurător, este în strânsă legătură cu inginerii, topografii și alți specialiști care iau parte la proiect, adaptând în același timp totul în funcție de cerințe și buget.

Eu am folosit ce am învățat la ora de Educație Tehnologică despre arhitectură de la doamna profesoara Ioana Niculae și am pus în practică acest proiect, demonstrând ca ora de educație tehnologică, poate că nu este la fel de importantă ca româna și matematica, dar asta nu înseamnă că nu este utilă și distractivă pentru petrecerea timpului liber.

Materiale de construcție folosite:

- placaj
- lemn
- var
- plexiglas
- ținte (cuie)
- aracet
- șurub

Scule folosite:

- fierăstrău pendular
- șurubelnița
- ciocan
- ciocan de lemn
- echer
- creion de tâmplar
- pensula
- fierăstrău circular
- fierăstrău bomfaier
- menghina
- compas de tâmplărie

VREAU SĂ ȘTIU

EXPERIENȚA MEA CU OLIMPIADELE

Onofreiciuc Ecaterina Maria,
clasa a VI-a B

Anul trecut am participat la patru olimpiade: Olimpiada de limba și literatura română, la Olimpiada de matematică, Olimpiada de Cultură și spiritualitate românească și Olimpiada ,,Lectura ca abilitate de viață".

Fiecare experiență a fost unică pentru mine și mi-a adus un plus de cunoaștere valoroasă.

Cea mai interesantă a fost, după părerea mea, cea de română unde am făcut contestație, știind că am lucrat mai mult și am primit o notă mai mare.

La matematică mi-au placut problemele și provocările date de subiecte.

Regulile au fost foarte stricte. Pentru a preveni orice tentativă de copiere, a trebuit să imi pun ghiozdanul cu totul intr-un sac și să-l las la intrare in sală.

Experiența olimpiadelor a reprezentat o dezvoltare a cunoștințelor. Mai mult decât examenele în sine, m-a ajutat pregătirea pentru ele. Am putut astfel să consolidez cunoștințele dobândite in timpul anului, dar să învăț și lucruri noi.

De asemenea, foarte importante au fost gestionarea emoțiilor si pregatirea psihică pentru tensiunea pe care o presupune un examen. Astfel, pentru mine a fost ca un antrenament psihic in care am putut aplica și multe tehnici deprinse la competițiile de tenis la care am participat până acum.

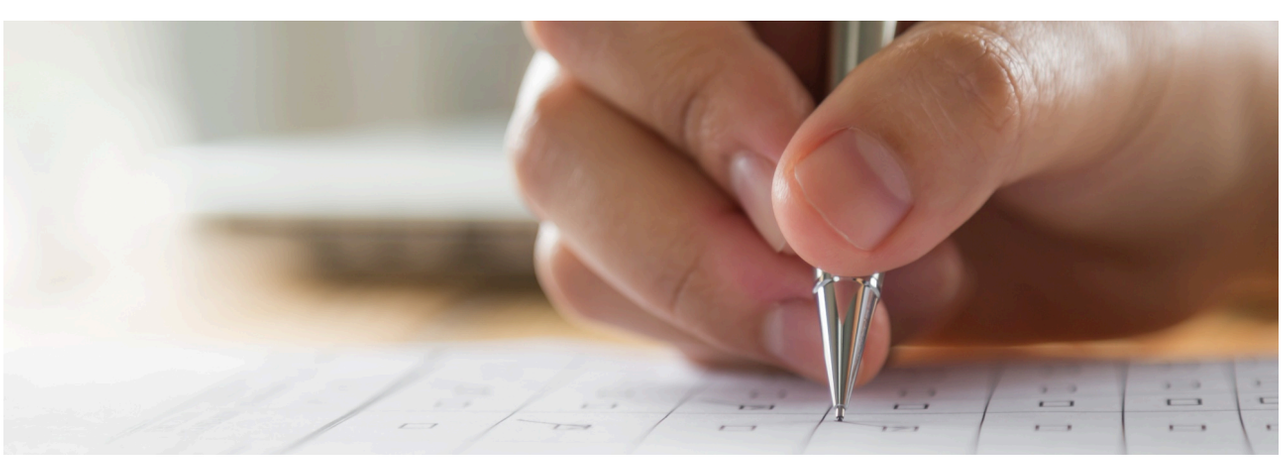

PRIMA DATĂ LA OLIMPIADĂ

Barbu Sabina Raisa,
clasa a VI-a D

Prima mea participare la olimpiadă a fost o experiență captivantă, un amestec interesant de emoții, de la nerăbdare și spirit competițional până la mândria de a îmi reprezenta școala si de a expune tuturor cunoștințele acumulate. Am simțit fiecare subiect ca fiind deopotrivă o provocare, dar și o posibilitate de a obține un punctaj departajat. Având în vedere ca am obținut premiul al doilea la etapa municipală la OLLR, pentru mine olimpiada nu a reprezentat doar un test, mai degrabă un val de satisfacție, o evaluare a propriilor abilități,oferindu-mi încrederea și ambiția de a mă pregăti și de a participa și la următoarele ediții.

FEBRUARIE 2023
CURTEA ȘCOLII GIMNAZIALE „ELENA VĂCĂRESCU”

Matei Ilie,
clasa a VI-a B

Îmi propusesem să nu am emoții. Curtea școlii era plină de copii care se îndreptau tăcuți spre sălile de clasă. M-am aliniat și eu la intrare. În mintea mea au apărut tot felul de întrebări: oare vor fi grele subiectele? Voi avea timp să termin tot? Oare voi merge mai departe?

M-am așezat în bancă, aceeași liniște și în clasă,copiii așteptau cuminți foile de examen. Mi-am primit și eu subiectul și am așteptat permisiunea de a întoarce hârtia. Emoțiile creșteau în intensitate.După ce am întors foaia, m-am uitat rapid peste fiecare subiect. Pe foaie se aflau cateva subiecte de gramatică, altele se refereau la text iar la final se afla un subiect în care ni se solicita să facem o compunere.Încet, încet m-am liniștit fiindcă nu era nimic din ceea ce nu lucrasem la clasă. În plus, ultima carte pe care o citisem numită ‘’Incoenții’’ și scrisă de Ioana Pârvulescu mă inspira în compunerea textului literar. Am trecut la treabă, planul meu nu putea să dea greș. Nu știu când a trecut timpul, dar deodată am auzit-o pe doamna profesoară când ne-a spus să predăm foile de examen. M-am ridicat din bancă, am lăsat la catedră exemplarul meu și am ieșit în curtea Școlii Gimnaziale ‘’Elena Văcărescu’’ zâmbind și fără emoții, într-o zi de februarie…

OLIMPIADE ŞI CONCURSURI

Iordache Irina,
clasa a VI-a B

De când eram mică,am participat la multe concursuri şi întreceri, sportive sau şcolare.

Anul trecut,cand eram în clasa a V-a am avut parte de o surpriză destul de mare.Ştiam deja că voi putea participa la multe concursuri şcolare deoarece auzisem deja de olimpiade,dar nu îmi închipuiam faptul ca există atât de multe !!!

Eu nu am refuzat provocarea aceasta şi m-am hotărât să încerc cât mai multe lucruri noi,deoarece nu aveam nimic de pierdut.Ştiam că voi avea mai mult de muncit,dar acest fapt nu m-a descurajat.

Recunosc, am participat la multe olimpiade.La majoritatea m-am descurcat destul de bine şi am obţinut un punctaj de care am fost mândră.

Dupa părerea mea,cel mai important lucru pe care l-am învăţat participând la aceste concursuri a fost faptul că trebuie să ai încredere în tine şi să nu abandonezi un subiect dacă este mai dificil.

Nu o să uit niciodată experienţele frumoase de la olimpiade şi felul în care m-am simţit atunci când intram într-o sală de concurs şi începeam să rezolv subiectele.

EVENIMENTE MEMORABILE

INTERVIU CU FULAȘ CRISTIAN

Olivia Ionescu,
clasa a VII-a C

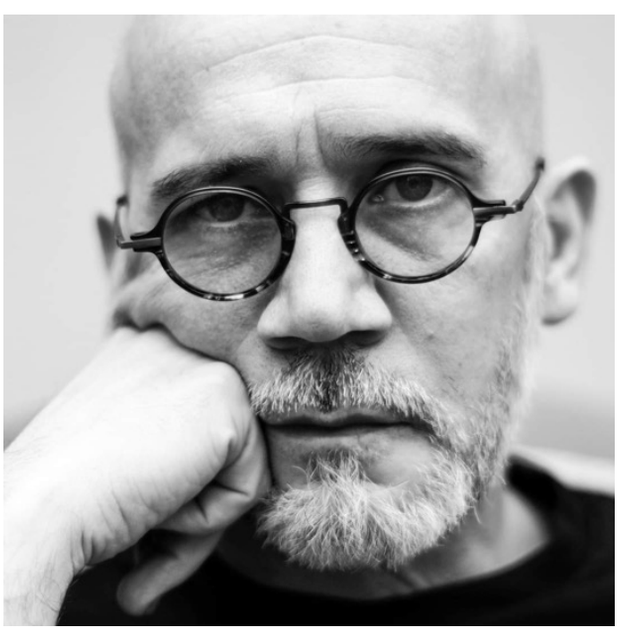

Cristian Fulaș este cunoscut, la nivel internațional, ca autorul cărților „Iosca”, „Cei frumoși și cei buni ”, „Fâșii de rușine”, carte cu care a debutat în 2016, și multe altele, dar cunoscut și ca traducător a nenumărate opere literare. Deși nu este-încă- cunoscut în lumea cărților noastre, a preadolescenților, va fi subiect de studiu la liceu, de aceea ar trebui să facem cunoștință cu el încă de pe-acum. Cristian Fulaș îmi este foarte drag nu doar pentru faptul că îmi este unchi, ci și pentru maniera în care m-a condus pe drumul literaturii. În plus, cu ajutorul lui, am pus bazele primei mele biblioteci. Este un autor de succes, cu cărți, desigur, minunate. Îmi doresc să fie un exemplu nu doar pentru mine și să arate că oricine poate să ajungă cineva, să fie o persoană mândră de sine și să devină ce își dorește.

- **Câte cărți ai citit în școala generală?**

Destul de multe, erau alte vremuri, eu am terminat școala generală în 1993. Nu existau tentațiile de azi, iar mie întotdeauna mi-a plăcut să citesc. Să-ți spun un număr de cărți citite, n-aș ști. Hai să zicem una pe săptămână, pare rezonabil să spunem asta.

- **Care e cartea preferata din copilărie?**

Cred că „Legendele Olimpului” de Alexandru Mitru, dar aș mai pune pe listă și „Martin Eden” de Jack London, „Demonii” lui Dostoievski și „Cuore, inimă de copil” de Edmondo de Amicis.

- **Cum ai început să scrii și care au fost principalele surse de inspirație pentru primele tale cărți?**

Am început să scriu aproape din întâmplare, încercam să fac altceva și la final a ieșit o carte de literatură. Ca orice om care e la început cu scrisul, m-am inspirat din viața mea. Așa începe. Apoi, pe măsură ce am avansat, am ajuns și la viețile altora.

- **Care consideri că este elementul distinctiv al scriiturii tale care atrage cititorii?**

N-am știut niciodată exact, mă gândesc că e vorba de faptul că oamenii pe care îi descriu în cărțile mele par cât

se poate de vii și verosimili și poate de asta cititorii se simt foarte apropiați de cărți și personaje. Ar mai fi și felul în care scriu, extrem de atent, dar nu cred că e destul.

- **Cum a fost procesul de scriere pentru cărțile tale de succes? Ai avut vreun ritual sau vreo metodă specială?**

Secretul meu constă în faptul că mă gândesc foarte mult înainte să scriu. Planificarea îmi ia mai mult decât scrierea propriu-zisă, îmi petrec uneori ani de zile socotind și plănuind și abia mai apoi mă apuc de o carte.

- **Cum ai reușit să te faci remarcat în lumea literară?**

Chiar nu știu. N-aș ști să spun altceva decât faptul că s-a întâmplat ca aceste cărți pe care le scriu să placă. În rest, nu sunt chiar cel mai sociabil om din lume, deci n-aș putea spune că motivul pentru care am un oarecare succes ține de persoana mea.

- **Care sunt autorii sau cărțile care te-au influențat cel mai mult în cariera ta literară?**

Când eram de vârsta voastră, am citit două cărți care de atunci mă urmăresc. Demonii lui Dostoievski și Martin Eden de Jack London. Așa a început. Mai apoi, am fost întotdeauna foarte influențat de Joyce, dar în alt fel decât folosim în general acest cuvânt- influență. Îmi plac, mai degrabă, lupta lui pentru propria literatură, efortul de a inventa moduri noi de a spune lumea.

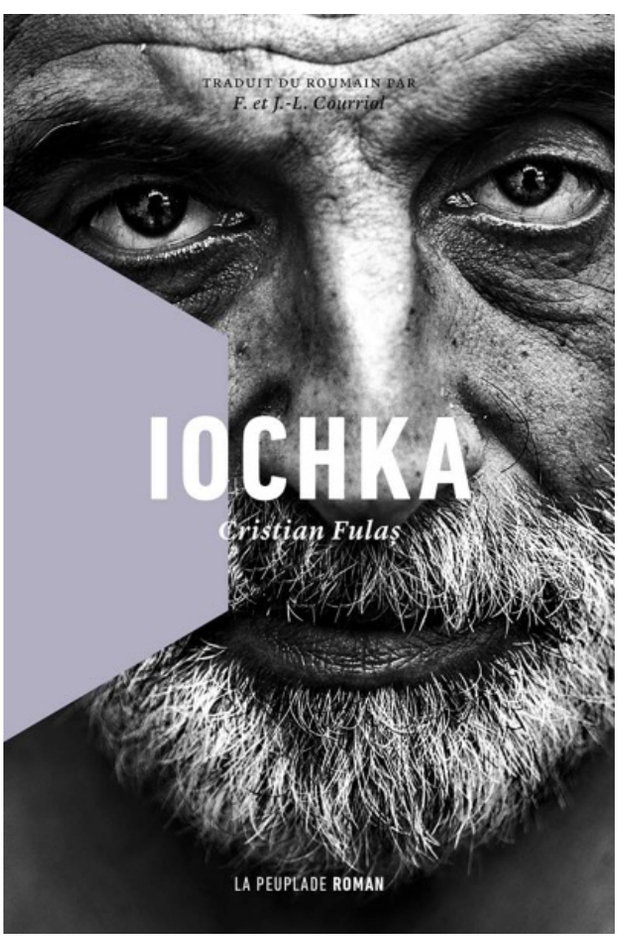

- **Cum gestionezi critica literară și feedbackul cititorilor? Crezi că acestea te ajută să te dezvolți ca scriitor?**

Sincer, încerc să ignor aceste lucruri. Critica și feedbackul țin de carieră, scrisul e cu totul altceva și îmi place să cred că eu cu asta mă ocup, cu scrisul, nu cu ideea de a urmări laudele celorlalți.

- **Care a fost momentul cel mai memorabil sau satisfăcător pentru tine în cariera ta de scriitor până acum?**

Au fost multe, sunt un om norocos, cărțile mele mi-au adus multe bucurii, dar momentul cel mai frumos s-a petrecut în 2015, când am publicat Fâșii de rușine și am văzut cartea pentru prima dată. Încă am acel exemplar de probă, n-am să mă despart niciodată de el.

- **Care este un personaj din cărțile tale pe care îl consideri cel mai aproape de inima ta? De ce?**

Ioșca, pentru că e cel mai aproape de cum sunt eu ca om. Când voi îmbătrâni sunt sigur că voi deveni un fel de Ioșca. Dacă am noroc, voi locui pe o vale izolată și voi privi un râu cum curge singuratic printre pietre.

- **Cum alegi titlurile pentru cărțile tale? Există vreo metodă sau o poveste interesantă în spatele unui anumit titlu?**

Le aleg foarte greu, îmi e foarte greu să mă hotărăsc cum se va numi o carte. În general, decid abia la finalul scrierii care e titlul, am mai multe opțiuni.
O poveste interesantă: Când am publicat Fâșii de rușine, inițial se numea Rușinea. Am verificat pe internet și existau mai multe cărți cu acest titlu, așa că l-am lungit și a devenit acest Fâșii de rușine despre care vorbim. 8 ani mai târziu, când cartea a apărut în traducere spaniolă, titlul ales de editori a fost tocmai La Verguenza, adică Rușinea.

- **Cum vezi evoluția literaturii în zilele noastre și care crezi că este rolul scriitorilor în societatea contemporană?**

Literatura merge bine, ca întotdeauna. Nu cred să fi existat perioade în care literatura nu a mers bine. Mai rău stăm la capitolul celălalt, cel cu rolul literaturii în societate, care e din ce în ce mai redus. Literatura noastră devine ceva insignifiant și nu cred că mai putem face ceva să oprim acest proces.

- **Există vreo carte sau proiect literar la care lucrezi acum și care îți provoacă un sentiment special sau diferit față de cele anterioare?**

Mă gândesc la o carte de vreo doi ani, încă n-am început să lucrez la ea de-a binelea. Diferit e faptul că de astă dată e o carte foarte personală, sunt poate prea implicat în poveste, de unde și ezitarea de a o scrie. Dar poate că voi trece peste asta.

- **Care consideri că sunt cele mai mari satisfacții și recompense ale carierei tale de scriitor, în afara succesului cărților?**

Lucrul bine făcut. În asta cred eu cel mai mult, în lucrul bine făcut. Dacă eu sunt mulțumit de ceea ce fac, atunci totul e bine. Cred puțin, spre deloc, în părerea celorlalți, poate că ăsta e un defect, nici nu știu, dar așa funcționez. În orice caz, cele mai frumoase momente din viața mea de scriitor sunt cele în care am lucrat un text atât de bine, încât nu mai simt nevoia să revin asupra lui. Atunci sunt liniștit, textul le va plăcea și celorlalți.

- **Dacă ar fi să descrii în trei cuvinte esența scrierilor tale, care ar fi acestea și de ce le-ai alege?**

Atenție la felul în care scriu: pentru că esența oricărei cărți stă în felul în care e scrisă, nu în poveste. Verosimilitatea personajelor: pentru că oamenii din cărți trebuie să fie la fel de vii ca oamenii din realitate. Stil: pentru că arta fără stil nu înseamnă aproape nimic.

Aprecieri personale

- **Mandră că, săptămâni la rând, cartea „Iosca”, tradusă în limba franceză, „a decorat” vitrinele marilor librării din Franța.**
- **Extrem de încântată că aceeași carte a triumfat cu prestigiosul premiu al Academiei Franceze pentru cea mai bună lucrare literară străină - anul 2023.**

INTERVIU
CU SCRIITOAREA ADINA POPESCU, AUTOAREA VOLUMULUI „POVESTIRI DE PE CALEA MOȘILOR”

Daria Maria Rucăreanu,
clasa a VII-a C

Anii ’90... Tulburi... Eram profesoară de matematică la Școala nr. 23 (ulterior redenumită „Sf. Silvestru”), o școală cu istorie (din 1860) și tradiție, la doi pași de Calea Moșilor. Când a apărut, peste ani, volumul „Povestiri de pe Calea Moșilor”, am redeschis (și câți alții nu o vor fi făcut-o) o lume a amintirilor bine păstrate în cufărul memoriei. Autoarea ... Adina Popescu. Parcă o văd, elevă fiind la Școala 23, pe rândul de la fereastră. Foarte bună la matematică. Cartea ei rememorează anii de atunci: atmosfera din clase, din școală, colegi și întâmplări trăite, zilele acelea în care libertatea „era doar un cuvânt pe care nu știau încă să-l traducă”. Evenimentele acaparau interesele tuturor: elevi și profesori. Era o forfotă generală care trebuia ținută sub control, iar energiile elevilor, canalizate spre studiu, căci aceasta era misiunea școlii. Provocator!

Timpul s-a scurs și, la mai bine de 35 de ani, m-am reîntâlnit, cu mare bucurie, cu Adina Popescu, acum scriitoare, care a avut disponibilitatea să dialogheze cu elevii Școlii Gimnaziale „Ion Heliade Rădulescu” despre propriii ani de școală versus ai lor: ARC PESTE TIMP!

Amintirile ne construiesc viața, iar școala-călăuză ocupă un loc aparte. Câțiva elevi i-au luat un interviu Adinei Popescu ce va constitui, negreșit, o amintire dragă lor peste ani. Spunea Socrate în maieutica sa: „Din dialog se naște adevărul!”

Eva Ursoi: Bună ziua! Cine v-a ghidat spre acest drum al literaturii: părinții, bunicii sau autorii îndrăgiți?

Adina Popescu: Cred că și părinții, și autorii preferați. Bunicii, mai puțin, deoarece aceștia au făcut parte dintr-o generație care a prins războiul și nu prea citeau. Bunica mea a terminat doar opt clase, bunicul la fel. Părinții, în schimb, aveau o bibliotecă foarte mare acasă și îi vedeam citind. Cred că este foarte important să-ți vezi părinții citind, că începi și tu să citești. Apoi, am avut profesori de limba română buni, care au descoperit, de când eram copil, că îmi place să scriu și să citesc și m-au încurajat. Atunci era sistemul cu comentarii, cu învățat pe de rost și cu caiet de expresii frumoase pe care să le folosești la compuneri. Acestea nu m-au ajutat, mai mult m-au

plafonat. De obicei, oamenii te ajută, nu sistemul de învățământ sau școala. În liceu am întâlnit un profesor de limba română care m-a încurajat să merg la niște concursuri de scriere creativă și am câștigat două. Îmi amintesc că am primit un casetofon și era mare lucru să ai unu. Acesta a fost premiul cel mare și eram foarte mândră când am plecat de la concurs cu casetofonul, mai ales că începusem să ascult și muzică în clasa a X-a. Nu mi-am propus neapărat să devin scriitoare, ci jurnalistă și, de fapt, asta am făcut o mare parte din viața mea, dar m-am gândit că voi scrie și cărți. Acestea au venit de la sine cumva.

Eva Ursoi: De ce ați decis să scrieți cărți destinate copiilor? Ce vreți să le transmiteți acestora?

Adina Popescu: Pentru că mi se pare un public foarte apropiat și foarte sincer. De fiecare dată când mă întâlnesc cu copiii, simt o energie bună din partea lor. Citesc foarte multe cărți pentru copii și adolescenți, iar trei sferturi din biblioteca mea de acasă reprezintă astfel de cărți. Mi se pare că pot să mă exprim foarte liber scriind pentru copii, pot să dau frâu liber imaginației și îmi place să-mi închipui lumi fantastice, care nu există, personaje, să mă joc cu tot felul de motive din basme. Eu cred totuși că scriu și pentru copii, și pentru adulți, în același timp, și scriu și pentru copilul care am fost cândva.

Vlad Florescu: Cum procedați atunci când nu aveți inspirație? Ați simtit vreodată că vreți să renunțați?

Adina Popescu: De renunțat, nu am simțit că vreau să renunț, pentru că nu pot să stau fără să scriu. Este ca și cum te obișnuiești să practici înotul și îți place să înoți trei bazine pe zi. Așa este și cu scrisul: la un moment dat devine o rutină, adică nu poți să stai fără să scrii. În momentul în care întâlnești un subiect sau cunoști un om, simți nevoia, dacă ești scriitor, să scrii despre el. Cu inspirația n-am prea avut blocaje majore, dar, dacă mă așez în fața computerului și văd că nu se leagă în prima oră nimic, renunț, dar măcar încerc. Este important să ai un exercițiu și aici, să nu spui „azi n-am inspirație, nu mai scriu nimic”, ci să te străduiești. Inspirația vine în momente neașteptate, când spăl vase, când fac curat, când mă plimb pe stradă și îmi scot telefonul pentru a nota repede. Câteodată scriu și articole întregi, chiar fragmente de roman în notițe, în telefon, însă cel mai mult îmi place să scriu acasă, unde e liniște.

Vlad Florescu: Cum vă petreceați timpul în copilărie?

Adina Popescu: Îmi pregăteam temele, pentru că erau multe, dar, fiind atentă la lecțiile predate, rețineam multe informații din clasă, nu mă duceam acasă să învăț la o materie anume. Mă jucam în spatele blocului, neexistând alte modalități de a ne recrea și nici alte tentații acasă: filme, jocuri video. De obicei, ne jucam „Rațele și vânătorii”, „De-a v-ați ascunselea”, „Prinselea”. Spuneam povești, de exemplu, când se facea întuneric. Eu inventam povești cu fantome, iar ceilalți copii ascultau și fiecare își inventa propria poveste cu case bântuite.

Irina Ștefan: Ce scriitor v-a influențat cel mai mult?

Adina Popescu: Nu pot să spun că m-a influentat un scrritor în mod deosebit, fiindcă de la fiecare înveți câte ceva. Pentru a scrie „O istorie secretă a Țării Vampirilor”, m-au influențat „Stăpânul Inelelor” și „Hobbitul” de J.R.R. Tolkien, precum și seria „Harry Potter”. Citind romanele lui J.K. Rowling, mi-am dat seama cam cum se scriu cărțile comerciale și ce prinde bine la un public tânăr, dar nu am vrut să imit ce este acolo.

Irina Ștefan: Ce cărți din literatura română și universală recomandați copiilor de gimnaziu și liceu?

Adina Popescu: Roald Dahl, dar pentru clasele mai mici. Tot ce înseamna Roald Dahl, la clasa a V-a se potrivește foarte bine: „Matilda”, „Marele Uriaș Prietenos”, „Charlie și fabrica de ciocolată”. Cred că este bine să citească inclusiv cărți comerciale, din seria „Amurg”, fiindcă din orice carte poți să înveți câte ceva. Eu, în clasa a VIII-a, de exemplu, am citit „Pe aripile vântului”, scrisă de Margaret Mitchell, în care destinele personajelor sunt proiectate pe fundalul Războiului de Secesiune din America și am citit un roman care era la modă atunci- „Shogun”. Din categoria „scriitori fundamentali” i-aș putea enumera pe Hemingway, Albert Camus, Murakami, acesta din urmă fiind unul dintre autorii mei preferați. De exemplu, mi-a picat o carte în mână care se numea „Motanul călător”, scrisă din perspectiva motanului de o autoare japoneză. Mi-a plăcut foarte mult!

Orice întâlnire de valoare ne sporește mintea și sufletul. Orice carte ne deschide o lume a posibilului…

Au contribuit la realizarea acestui articol doamna profesoară de matematică Monica Petrescu și elevii Irina Ștefan, Eva Ursoi și Vlad Florescu.

INTERVIU CU ADELA MĂRGHIDAN

ACTRIȚA PRINCIPALĂ DIN FILMUL CASTELUL CRĂIȚEI

Daria Maria Rucăreanu,
clasa a VII-a C

Ana, personaj principal în filmul Castelul Crăiței, lansat în cinematografe pe 24 noiembrie, anul acesta, este interpretat de Adela Mărghidan. Realizat exclusiv în mijlocul naturii, în peisajele spectaculoase ale Pietrei Craiului, filmul spune povestea a doi frați care, după divorțul părinților, locuiesc în țări diferite și care se reunesc cu ocazia excursiei anuale la munte. Vacanța și planurile tuturor se modifică radical în momentul în care copiii dispar într-o expediție clandestină către un refugiu montan.

Adela, sunt bucuroasă că astăzi putem afla mai multe amănunte despre experiența ta artistică, motiv pentru care am pregătit câteva întrebări:

Cum este să joci într-un film la 9 ani? Trebuie să menționăm că filmările la Castelul Crăiței s-au realizat în anul 2020.

Este foarte frumos să faci parte dintr-o echipă, care, pentru o perioadă de câteva săptămâni, devine ca o a doua familie, pentru că petreci mai mult timp cu ei decât cu familia ta. În această echipă nu sunt numai actorii, sunt și cameramanii, cei de la machiaj, de la costume, cei care se ocupă de producție. La acest film, din echipă au făcut parte și salvamontiștii din Zărnești pentru că timp de trei săptămâni s-a filmat numai pe munte.

Chiar voiam să te întreb dacă au existat dubluri ale actorilor, având în vedere că v-ați cățărat în Turnurile Dianei, cred cel mai periculos perete din Piatra Craiului? Ție ți-a fost teamă?

Procesul de filmare a fost unul complex și în cadrul căruia nu s-a folosit nicio dublură,. Actorii au făcut antrenament special de escaladă înainte de filmări și toate secvențele care au implicat acest efort au fost realizate exclusiv de ei.

Traseele montane surprinse în film sunt toate autentice, în timpul filmărilor fiind alături de noi echipa Salvamont din Zărnești. De asemenea, alături de noi a fost și alpinistul și exploratorul David Neacșu. Trebuie să recunosc că mi-a fost puțin teamă, dar știam că sunt asigurată și că nu există niciun pericol.

Dar ați filmat numai pe munte? Și unde dormeați noaptea?
Acest film a fost realizat total diferit față de alte filme, programul era cam așa: o zi- urcare în creastă, două zile de filmare, o zi- coborâre la bază și apoi de la capăt. Toată lumea a dormit în corturi. Cum puteam altfel în creasta muntelui?

Au fost și momente amuzante la filmări?
Multe momente amuzante: când ne grăbeam la coborâre de pe munte și alunecam, în pauzele de masă, când ne uitam la ce am filmat și adulții făceau glume pe seama noastră și multe altele.

Ce actori au jucat alături de tine și cum s-au comportat actorii profesioniști cu tine, în timpul filmărilor?
Părinții mei din film au fost interpretați de Judith State și Dragoș Olaru, dar au mai jucat Florentina Țilea, Dan Bordeianu și copiii: Radu Mărghidan, Irina Popa și Andru Achivoaie, care a fost coleg cu tine, la școala Ion Heliade Rădulescu, iar acum este clasa a IX-a. Toată echipa de la filmare, inclusiv actorii profesioniști s-au comportat frumos cu mine, chiar pot spune că de multe ori m-au protejat și chiar alintat.

Ai mai jucat și în alte filme?
Da, am mai jucat în alte trei filme: “Străjerii”, „Străjerii Deltei”, „Pororoca” și în scurtmetraje: „Impromtu” și „Roz”, unde am avut roluri secundare sau episodice.

Cât de greu este să fii actor? Ai un film preferat în care ai jucat?
Depinde de film și de personajul pe care îl interpretezi, dar, de obicei, este foarte distractiv și plăcut. Filmul preferat este Castelul Crăiței pentru că am avut un rol mai complex și cred că am jucat mai bine decât în celelalte.

La ce școală înveți și care este materia preferată?
Sunt în clasa a VI-a la școala gimnazială nr. 179 din București, iar materia mea preferată este geografia.

Ai vrea să continui în domeniul cinematografiei, să devii actriță profesionistă?
Nu m-am gândit până acum dacă aș vrea să continui în domeniul cinematografiei. Ca adult, nu cred că este la fel de ușor ca atunci când ești copil.

Adela, îți mulțumesc pentru timpul acordat, iar vouă, cititorilor „heliadiști” (și nu numai), vă recomand să mergeți să vedeți acest film, cu și despre copii. Premiera națională a filmului a avut loc în vară, la Transilvania International Film Festival (TIFF). „Castelul Crăiței" a fost prezent și în selecțiile oficiale ale Alpin Fest, unde a primit Premiul Publicului.

INTERVIU
CU MAMA MEA ALINA SORESCU

Carolina Ciucu,
clasa a III-a B

Carolina: “Mama, îţi mulţumesc că îmi acorzi acest interviu pentru revista şcolii mele. Eşti o artistă cunoscută înca de mic copil şi te rugăm să ne povesteşti despre experienţa ta. Cum ţi-ai descoperit talentul muzical?”

Alina: “Părinţii mei au fost primii care au remarcat că îmi plăcea să cânt şi m-au înscris la 4 ani în grupul MiniSong, condus pe atunci de Ioan Luchian Mihalea. El le-a confirmat că am talent şi aşa am început să cânt alături de el și MiniSong pe cele mai importante scene şi chiar să avem turnee în străinătate. Eram cea mai mică membră şi sunt o norocoasă că am putut să îmi dezvolt abilităţile artistice aşa de devreme. Am început să studiez ulterior canto la Palatul Naţional al Copiilor, apoi la Şcoala Populară de Artă, să particip la festivaluri şi să obţin premii. Am fost chiar primul copil cu propriul album lansat la vârsta de 10 ani, intitulat “Voi fi o stea”. Au urmat turnee, multe videoclipuri lansate, alte 5 albume şi colaborarea cu Televiziunea Română de a prezenta încă din adolescenţă multe emisiuni de televiziune şi evenimente importante ca “Cerbul de Aur” sau “Eurovision”. M-am dezvoltat pe mai multe domenii artistice, acum având şi “Picii lu’ Soreasca”, trupa mea de copii cu care cânt, învăţându-i totodată pe cei mici sa devină artişti.”

Carolina: “Cum faci faţă emoţiilor când eşti pe scenă?”

Alina: “Cheia a fost că m-am obişnuit de mică să apar în faţa a mulţi oameni, ceea ce m-a ajutat să devin

dezinvoltă. Apărând la început într-un grup de copii m-a determinat de asemenea să iau cântatul pe scena ca pe o joacă. Mă fascinau luminile, aplauzele şi am reuşit sa capăt încredere în forţele mele. De aceea este minunat ca orice copil talentat să urmeze cursuri de iniţiere artistică, pentru că prin astfel de activităţi prinde curaj pentru viaţă."

Carolina: "Povesteşte-ne despre cum reuşeai să te împarţi între şcoală şi muzică, pentru că ştiu că ai fost o elevă eminentă..."

Alina: "Am fost conştiincioasă dintotdeauna, chiar dacă aveam şi activităţi extraşcolare. Am luat în fiecare an premiul I până la terminarea liceului, am terminat ca şefă de promoție, mergeam la olimpiade şi mai târziu am urmat două facultăţi şi master. Deci dacă ai determinare se poate orice."

Carolina: "Ce îi înveţi pe copii la cursurile de muzică şi prezenţă scenică "Picii lu' Soreasca"? Sunt mândră că de curând eu şi sora mea Raisa facem parte din trupă."

Alina: "PICII LU' SOREASCA este activitatea prin care copiii talentaţi din punct de vedere muzical se familiarizează într-un mod plăcut cu microfonul, scena, studiourile de televiziune şi deprind secretele vieţii de artist. Ne antrenăm vocal, cântăm, filmăm videoclipuri, apărem în spectacole alături de artişti mari, totul pentru a-şi petrece într-un mod frumos timpul liber şi pentru a deveni mai curajoşi."

Carolina: "Ce sfaturi le dai copiilor care citesc revista şcolii "I.H.Rădulescu"?"

Alina: "Îi îndemn să aibă grijă de parcursul lor şcolar, să fie curioşi să îşi descopere talentele şi să aibă încredere că orice este posibil, dacă munceşti şi îţi doreşti. Chiar am un cântec alături de picii mei cu un astfel de mesaj motivaţional: CREDE ÎN TINE ŞI ÎN INIMA TA!"

Carolina: "Îţi mulţumesc pentru interviu, mama! Am multe de învăţat de la tine, te admir şi te iubesc."

INTERVIU CU PLANETA MEA

Letiția Iancu,
clasa a III-a B

SALVAREA PLANETEI PRIN RECICLAREA GUNOAIELOR DĂUNĂTOARE

Eu: „Dragă Planetă, aș vrea să te întreb ceva: tu crezi că ești curată sau nu?”

Planeta: „Voi nu trăiți pe o planetă atât de curată, deoarece oamenii aruncă gunoaie zilnic. Atunci când oamenii aruncă gunoaie pe jos, nu se gândesc că rănesc animalele, plantele, că poluează, murdăresc apele și practic mă distrug.”

Eu: „Și ce putem face? Cum putem ajuta?”

Planeta: „Voi mă puteți ajuta prin reciclare. Reciclarea înseamnă că atunci când aveți, de exemplu, o sticlă goală de plastic, și nu vă mai folosește, o puteți transforma în ceva util. Dacă aruncați o sticlă de plastic la gunoi reciclabil, aceasta este sfărâmată și trimisă la o fabrică unde se pot face tricouri, covoare etc. Puteți recicla plastic, hârtie, metal, sticlă, electronice, baterii etc. Tomberoanele de gunoi principale au culorile: galben, verde și albastru, deoarece, astfel, gunoaiele nu sunt amestecate între ele. În tomberonul albastru se pune hârtia, în cele verzi se pune sticla și în cele galbene se pune plasticul. Deșeurile se mai pot duce și la centre de reciclare. Ce spuneți, dragi pământeni, v-ar plăcea să reciclați pentru o planetă curată?”

Eu: „Sigur!!!! Trebuie să te îngrijim și să te prețuim! Mulțumesc, Planetă, pentru acest interviu!”

POVESTEA UNEI DUBLE PASIUNI

CREATIVITATE CU LEGO, DETERMINARE CU BASKET

Alexandru Matei,
clasa a III-a B

Într-un interviu recent, Alexandru Matei, un elev pasionat din clasa a III-a B, aduce cu el nu una, ci două mari pasiuni - construcția cu Lego și basketul. Ne-a împărtășit că ambele pasiuni îl ajută să se dezvolte și să învețe lecții valoroase. "Construcția cu Lego mă învață să fiu creativ și să rezolv probleme, iar basketul îmi dezvoltă abilitățile de echipă și spiritul competitiv. Sunt norocos că pot explora ambele lumi și să îmi dezvolt abilități diverse."

Cu fiecare proiect Lego finalizat, Alexandru demonstrează nu doar priceperea sa tehnică, ci și dedicația și răbdarea necesare pentru a obține rezultate remarcabile. Această pasiune a fost inspirată de domeniul de muncă al tatălui său, care activează intr-o firmă de proiectare structuri în construcții.

Pe lângă dragostea pentru construcția cu Lego, Alexandru strălucește și pe terenul de basket. Fiecare antrenament și fiecare meci îl găsesc pe el, micul sportiv, dând tot ce are mai bun pentru echipa sa. Cu pasiunea și energie sa contagioasă, Alexandru a devenit un jucător de bază în echipa de basket a clubului, inspirându-și colegii să depășească limitele și să muncească împreună pentru succesul colectiv.

Elevii ca Alexandru ne amintesc că fiecare copil are un talent unic și că încurajarea acestor pasiuni contribuie la formarea unei comunități școlare vibrante și pline de vitalitate

EXPLORĂM NOI ORIZONTURI, ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE

CUM AM DESCOPERIT MUZICA PSALTICĂ

Gabriel Jucan,
clasa a VII-a C

Mă numesc Gabriel Jucan, am 13 ani și sunt elev în clasa a VII-a C, în această unitate școlară. Am descoperit muzica datorită faptului că am studiat percuția și pianul. Trebuie să recunosc că eram pasionat de muzică, dar nu descoperisem încă ceea ce avea să mă schimbe radical.

Muzica psaltică a apărut în viața mea atunci când, alături de ai mei, am luat hotărârea de a merge la un concert al Corului Tronos Junior. Am fost atât de fascinat de ceea ce văd și, mai ales, de ceea ce aud, încât le-am spus părinților că vreau să devin parte a acestui cor.

Participând la orele de teorie a muzicii psaltice, am realizat că am o conexiune puternică cu acest gen musical și, în același timp, simțeam o liniște, o pace aparte, care mă odihnea sufletește. Nu prea aveam curaj să fac un pas înainte. Eram neîncrezător în ceea ce aș fi putut face acolo, dar, odată cu primul concert la care am participat în calitate de membru al corului, am căpătat curaj și motivație interioară.

Dirijorul Corului Tronos Junior este un teolog, adică un absolvent al Facultății de Teologie. Acesta este foarte smerit și dăruit în lucrarea pe care o săvârșește cu noi, copiii. Este vorba despre domnul Ioan Balaban, în vârstă de 27 de ani, care, încă de la vârsta de 14 ani, cântă în strana bisericii. O persoană deosebit de blândă și talentată. Într-un timp foarte scurt, a reușit să atragă în acest cor aproximativ 150 de copii, cu vârste cuprinse între 6 și 19 ani, dar și să le insufle dragostea pentru muzica psaltică.

Îi sunt foarte recunoscător lui Dumnezeu că a rânduit să descopăr acest tip de muzică și, de asemenea, că sunt parte din acest cor, alături de dirijorul meu drag, Ioan.

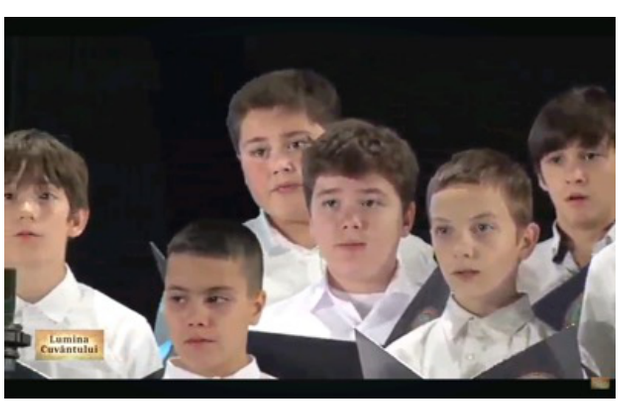

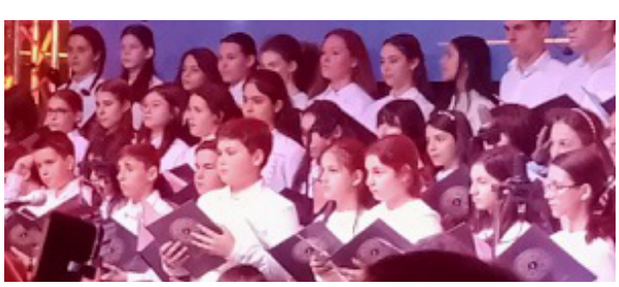

DESPRE
CITIT, PICTAT, DESENAT ȘI NU NUMAI

Maria Isailă,
clasa a VI-a B

Tuturor ne plac eroii. Mai demult, ei se numeau Făt-Frumos, Ileana Cosânzeana sau Prâslea cel Voinic. Astăzi probabil îi recunoașteți din ecranizările care le poarta numele- Iron Man, Flash, Superman sau Spider Man- continuând lupta împotriva răului.

Este mai puțin cunoscut însă că toți acești eroi moderni nu și-au făcut mai întâi debutul pe marele ecran, ci au fost concepuți de autori care i-au adus pentru prima dată la viață prin intermediul benzilor desenate, numite comic book–uri. Acestea sunt publicații în care sunt povestite mai multe narațiuni prin intermediul limbajului, desenelor si anumitor convenții specifice benzilor desenate care ajută la transmiterea emoțiilor și a acțiunii. Explozia de culoare, subiectele diverse, dinamica narațiunii și stilul captivant m-au fascinat, m-au inspirat și mi-au deschis calea către multe alte hobby-uri, cum ar fi cititul, pictura și desenul.

Astăzi comic book–urile sunt mai puțin populare, în schimb a câștigat în popularitate un anumit tip de benzi desenate japoneze numite manga, care sunt cel puțin la fel de creative și interesante și care au fost traduse în foarte multe limbi, inclusiv în limba română.

Manga abordează o serie largă de subiecte, de la aventură, science-fiction și fantasy, la istorie și cultură, fiind un gen literar care bucură deopotrivă tinerii și adulții iubitori de povești.

Această tipologie de benzi desenate are câteva caracteristici unice precum lectura de la dreapta la stânga, obicei de citire din cultura tradițională japoneză, grafica distinctă a personajelor, cu ochi mari și bărbi ascuțite si tiparul alb-negru sub care sunt editate.

Dacă Goku este deja eroul vostru sau dacă această scurtă prezentare v-a stârnit interesul, vă las câteva titluri care odată abordate vă vor crește pofta de citit: Naruto, Dragon Ball și The Seven Deadly Sins.

JOLLY

Zaharia Theodora,
clasa a VI-a D

Eu sunt animalul de companie îndrăgit de, aproape, toată lumea. Exact! Sunt un câine și mă cheamă Jolly. Sunt de talie mică și trăiesc în casa familiei Popescu. Stăpâna mea este Maria.

Povestea mea începe atunci când am fost adoptată, dar sunt de părere că este prea mult de istorisit, deoarece acest lucru s-a întâmplat acum trei ani. Așa că, astăzi am să vă spun despre aventura care a debutat ieri.

Totul a început într-o seară liniștită. Familia mea stătea pe terasă împreună cu niște invitați. Desigur că eram si eu acolo, așezată pe o mică canapea, admirând priveliștea.

Stând relaxată, la un moment dat, am văzut un animal micuț, care semăna destul de mult cu mine. Mergea tiptil, tiptil pe gard și se uita fix în ochii mei. În acel moment, am simțit cum mi se zbârlește părul de pe spate și o dorință puternică de a merge spre el. Nu am știut ce se întâmpla cu mine, dar am decis să mă duc la el. Nu avea ce să se întâmple rău!

M-am ridicat brusc și am fugit cu o viteza de părea că îmi luam zborul. În acel moment, acea ființă a plecat, iar eu am vrut să mă întorc înapoi. Când m-am uitat în spate, abia atunci am realizat ce haos am provocat. Fără să-mi dau seama, piciorul meu s-a agățat în fața de masă, iar eu fugind, am tras dupa mine toate felurile de mâncare care au fost pregătite de familia mea. De asemenea, am răsturnat paharul de șampanie pe fusta albă a invitatei.

Părintii mei și-au cerut scuze, iar până la urmă, am comandat o pizza care a fost delicioasă.

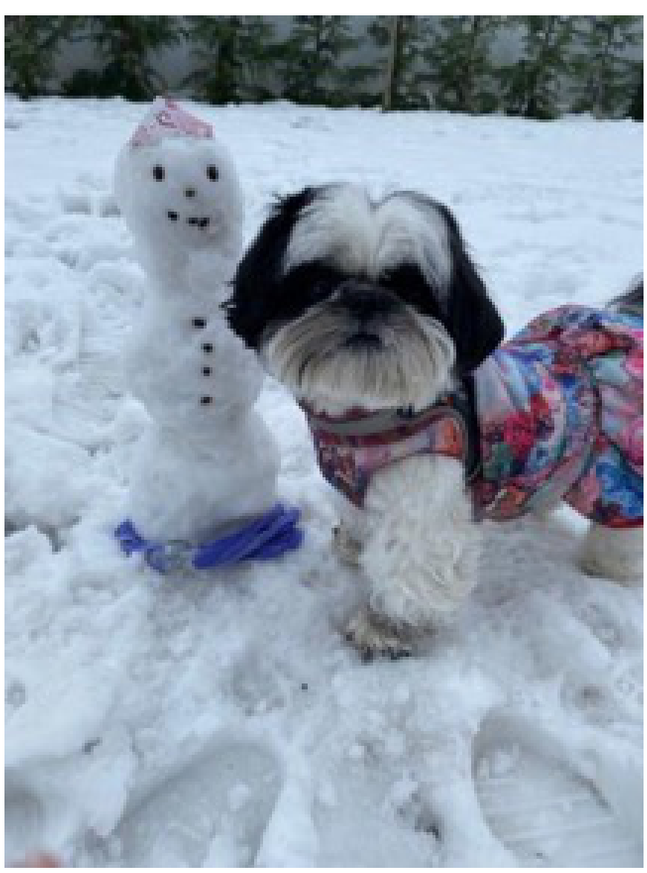

O ZI DIN VIAŢA DUCESEI

Lia Dinculescu,
clasa a VI-a B

Astăzi, m-am trezit în jur de ora 5 dimineaţa în patul Liei, deşi consider că acesta este patul meu şi că ar trebui să îmi plătească chirie. Deşi este cam târziu, încă pot să fac o prostioară. Acesta este ritualul meu de dimineaţă. M-am dus la baia de la parter şi am început să rod un plastic de lângă chiuvetă. După două minute, am reuşit să rup o parte mică. Încă o victorie pentru mine!

După ce s-au trezit Lia şi părinţii săi, am ieşit cu ei in grădină, ca să miros florile. După aceea am intrat în casă, am urmărit-o pe Lia până în camera sa. Deşi am potenţial de facultate, Lia tot râde de mine când mă urc pe masa ei ca s-o ajut la teme. Chiar îndrăzneşte să mă dea jos de pe masă! După ce şi-a terminat tema la matematică, a ieșit din încăpere. Acum este momentul să strălucesc. Am căutat ghiozdanul Liei, iar într-un final l-am găsit lângă masa ei. Nu se pricepe deloc să ascundă obiecte de mine. Imediat ce l-am văzut, m-am repezit la el şi am început să îl rod. Ador materialul din care este făcut, fiindcă îmi pot ascuţii dinţii. Dar, după foarte puţin timp, a revenit Lia. M-a certat si mi-a zis că dacă nu mă potolesc, nu îmi mai dă bobiţe, aşa că m-am oprit. Totul până la bobiţe. Mai aveam o şansă să îl rod, după ce Lia plecase la şcoală, dar şi-a luat ghiozdanul cu ea. Ar fi putut să îşi ţină manualele în mână timp de o zi ca să pot să îi rod şi eu ghiozdanul. Cât timp ea se află la şcoală, eu dorm şi visez ca sunt pisica din Alice in Tara Minunilor – de fapt chiar suntem aceeasi rasa, o aristocrată British Shorthair.

Când s-a întors acasă, a vorbit cu părinţii săi despre ce s-a întâmplat la şcoală, după care m-a luat pe mine şi am mers in camera ei. Mi-a vorbit despre toate dramele şi bârfele zilei. Foarte interesant, dacă mă întrebaţi pe mine! Dar, a început să vorbească despre profesori, ore şi note, aşa că am plecat. Mai târziu, Lia mi-a dat un pliculeţ de mâncare cu somon. Nu înţeleg cum oamenilor li se pare că mâncarea mea este dezgustătoare. După cină, Lia şi-a făcut un duş. Cum suportă apa, nu înţeleg! După ce Lia a ieşit de la duş, m-am uitat cu ea pe reţelele sale preferate de socializare, iar la ora 11 ne-am culcat. Mâine, pe Lia o aşteaptă un test la matematică, iar pe mine mă aşteaptă încă o zi de bârfe şi aventuri. Ne vedem mâine!

PASIUNE PENTRU ȘAH

Onofreiciuc Ecaterina Maria,
clasa a VI-a B

Nu știu dacă știai că șahul este originar din India și mai este numit și Jocul Regilor, întrucât în vremuri străvechi era jucat doar de elite adică de nobili și de regi. Bine, pe asta sigur o știai, dar urmează ceva mai interesant: cel mai lung joc de șah, teoretic posibil, este de 5.949 de mutări.

Mai vine:

- Tabla de șah modernă, după cum o știm astăzi, a apărut prima data în Europa în 1090.
- Cuvântul "Șah Mat" din jocul de șah provine din expresia persană "Shah Mat", ceea ce înseamnă "regele este mort".
- În 1999, marele maestru de șah Garry Kasparov a jucat cu întreaga lume într-un joc de șah care a durat peste patru luni.
- Primul joc de șah între spațiu și Pământ a fost jucat la 9 iunie 1970, folosind comunicarea radio. Jocul dintre echipajul navei Soyuz-9 si centrul de control de la sol, s-a încheiat cu o remiză.
- Primul program de calculator care a jucat șah corect a fost scris la MIT, de către Alex Bernstein, în anul 1957.

Sper că ți-au plăcut micile informații despre Jocul Regilor și te-au facut curios să afli mai multe. Mie imi place mult sa joc șah cu prietenii si cu tatăl meu (care este și profesorul meu), pentru că îl consider un sport al minții provocator și interesant. De asta am și reprezentat cu mândrie școala noastră la concursul de șah la nivel de județ de anul trecut. Astăzi mă antrenez cu spor pe site-ul lichess.com unde am user-ul cati_onofreiciuc și invit pe oricine dorește o provocare să joace cu mine.

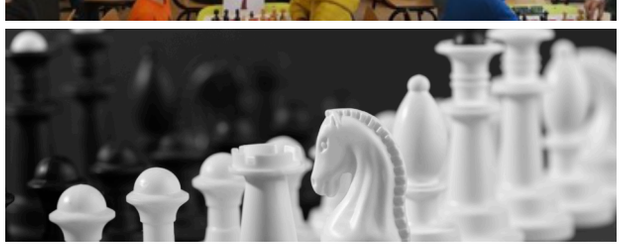

PASIUNE ȘI PERFORMANȚĂ ÎN SPORT

FOTBALUL ȘI IMPORTANȚA SA
ÎN VIAȚA ADOLESCENTINĂ: MAI MULT DECÂT UN SIMPLU JOC

Marius Andrei Timiș,
clasa a VI-a C

Fotbalul, un sport captivant și plin de pasiune, joacă un rol semnificativ în viața adolescentină, influențând nu doar sănătatea fizică, ci și dezvoltarea emoțională și socială a tinerilor. Cu fiecare dribling și fiecare gol, acest joc nu doar antrenează corpul, ci și spiritul adolescenților, oferindu-le oportunități de creștere și învățare care depășesc limitele terenului de fotbal.

Un aspect esențial al fotbalului în viața adolescentină este promovarea unui stil de viață sănătos. Prin natura sa activă, fotbalul contribuie la îmbunătățirea capacităților cardiovasculare, creșterea rezistenței și dezvoltarea coordonării motorii. Într-o eră dominată de tehnologie și sedentarism, implicarea în fotbal devine o modalitate eficientă de a combate inactivitatea și de a promova un mod de viață echilibrat.

Pe lângă beneficiile fizice, fotbalul contribuie și la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale adolescenților. Pe teren, aceștia învață să lucreze în echipă, să comunice eficient și să-și gestioneze emoțiile în situații tensionate. Aceste abilități sociale dobândite sunt transferabile și în alte aspecte ale vieții, contribuind la formarea unei personalități echilibrate și cooperative.

Fotbalul nu este doar despre marcarea golurilor; este și despre gestionarea succeselor și eșecurilor. Înfrângerile și victoriile pe teren oferă adolescenților oportunități unice de a învăța să gestioneze presiunea, să-și stabilească obiective și să persevereze în fața provocărilor. Aceste lecții nu numai că îi ajută să crească ca jucători de fotbal, ci și să devină adulți responsabili și reziliențI.

Un alt aspect important este influența pozitivă a fotbalului în prevenirea comportamentelor nesănătoase și a implicării în activități negative. Prin oferirea unei alternative constructive, fotbalul poate juca un rol cheie în reducerea riscului de implicare în comportamente delincvente sau în consumul de substanțe nocive, menținând adolescenții pe un drum pozitiv și motivându-i să-și canalizeze energiile în mod constructiv.

În concluzie, fotbalul nu este doar un joc; este o școală de viață pentru adolescenți. Cu beneficiile sale fizice, sociale și emoționale, acest sport contribuie semnificativ la formarea unei generații sănătoase, responsabile și bine integrate în societate. Așadar, în lumea adolescenților de astăzi, fotbalul reprezintă mai mult decât o simplă activitate sportivă- este o lecție de viață cu impact durabil.

POVESTEA
UNUI CAMPION:
RADU DRAGUȘIN

Ioana Manea,
clasa a III-a B

Pe Radu Dragușin l-a descoperit tatăl meu, când avea 15 ani. A vazut că este bun în ceea ce face și avea convingerea că va ajunge un mare fotbalist. Împreună cu unchiul meu, Florin, l-au transferat în Italia la vârsta de 16. În prezent este cel mai bun jucator de fotbal din România.

Anul acesta am vorbit cu el. A fost o mare surpriză pentru mine. Radu știa că eu fac tenis și îmi doresc să ajung o mare campioană. De aceea, el mi-a spus:

“Ioana, dacă îți dorești cu adevarat ceva, trebuie să muncești până obții ceea ce vrei. Când m-am mutat în Italia, a trebuit să învăț limba italiană ca să pot continua școala. Niciodată nu m-am gândit să renunț la studii pentru sport. Am facut sacrificii și am mers atât la școală cât și la antrenamente. Am ținut cont de sfaturile părinților, am mâncat sănătos, am dormit devreme și nu am pierdut nopțile”

Acum Radu Drăgușin este jucator de fotbal în Anglia, la Totenham și se bucură de succes.

Sunt mândră de tatăl meu pentru că a descoperit un jucător așa de bun și sper să duc mai departe și eu numele bunicului meu, Nicolae Manea!

TENISUL DE PERFORMANȚĂ
CÂT DE GREU, DAR ȘI FRUMOS ESTE SĂ DEVII CAMPION

Eva Ioana Cercel,
clasa a VII-a B

Numele meu este Eva Ioana Cercel, sunt elevă în clasa a VII-a B și practic tenisul de performanță de la vârsta de 6 ani. În toți acești ani, am participat la foarte multe turnee de tenis, câștigând peste 30 de trofee. Mă străduiesc să îmbin școala și tenisul și, chiar dacă este foarte greu uneori, satisfacția rezultatelor și încrederea pe care acestea mi-o dau mă motivează să particip la concursuri și să-mi depășesc limitele.

Tenisul este un sport foarte greu (mai ales după vârsta de 12 ani) care necesită nu doar multă pregătire fizică, antrenamente zilnice pe teren, recuperare, ci și un psihic foarte bun, care, uneori, poate face diferența în joc. Spre deosebire de alte sporturi, într-un meci de tenis ești singur pe teren cu problemele și temerile tale și trebuie să te descurci și să găsești soluții. De asemenea, un meci de tenis poate dura, uneori, și 4 ore. Dar, tocmai de aceea, atunci când câștigi, satisfacția este enormă.

Timpul meu liber este foarte limitat, pentru că, în general, când nu sunt la școală, sunt pe terenul de tenis, la antrenament sau la concurs, rezultatele foarte bune pe care le am fiind obținute cu foarte mult efort și sacrificii.

În prezent, sunt locul 5 în clasamentul național la categoria de vârstă „sub 14 ani” (U14), respectiv locul 61 în clasamentul Tennis Europe și fac parte din lotul național de tenis al României, la aceeași categorie de vârstă. Cele mai importante turnee pe care le-am câștigat în anul 2023 au fost turneele internaționale din cadrul circuitului Tennis Europe din Italia (de la Sassuolo), în luna iulie, din Grecia, de la Ilioupoli (Atena), în luna septembrie, precum și turneul Tennis Europe U14 de la Bergen, din Norvegia, în luna decembrie. Acesta din urmă a fost foarte important pentru mine, deoarece am reușit un rezultat foarte bun chiar de Ziua Națională a României.

De asemenea, la nivel național, am câștigat locul I la 4 turnee importante din categoriile sub 14 ani și, respectiv, sub 16 ani, și, cel mai important, locul 2 la Selecția Națională a lotului de fete sub 14 ani, unde concurează cele mai bune 16 fete din țară la respectiva categorie de vârstă.

În afară de tenis, îmi place foarte mult să cânt și să citesc.

Sloganul meu preferat este „Never give up!” (Nu renunța niciodată!).

Tennis Europe
TENNIS EUROPE
JUNIOR TOUR
Douni
Wilson

Tennis Europe

PARADIS
TENNIS
KLUBB

UN NOU ÎNCEPUT...DE AUR!

Andrei Evanghelescu,
clasa a V-a B

La inceputul clasei a V-a m-am transferat la scoala noastră. Nu mi-a fost deloc ușor în primele zile fără foștii colegi pe care îi știam încă din grădiniță, dar m-am acomodat destul de repede...chiar am fost surprins plăcut cand am primit multe voturi din partea noilor colegi pentru poziția de șeful clasei, deși ne cunoscuserăm doar de câteva zile. A fost un semn de încredere și de "bun-venit" pe care l-am apreciat foarte mult. Și asta nu a fost tot...

La scurt timp după începerea noului an școlar, la școala noastră s-a organizat concursul "Heliadiștii pe roți". Din nou am fost surpins că se organizează un astfel de eveniment la scoală și m-am înscris imediat; m-am gândit că va fi o ocazie potrivită să aflu ce colegi mai sunt pasionați de ciclism și cu care mă pot împrieteni mai ușor. Alti patru colegi din clasa mea au participat la concurs: Carla, Nicolas, Rareș și Gabriel.

A fost primul meu concurs sportiv...și am fost fericit că am luat medalia de aur pentru clasa a V-a și am scos timpul cel mai bun din scoală la probele de îndemânare pe bicicletă. Acest eveniment și rezultatul obținut mi-au dat mai multa încredere în mine si m-au ajutat să am un început bun la noua școală.

Multumiri domnului profesor de Educatie fizică și sport, Ciprian Grosu, pentru această inițiativă.

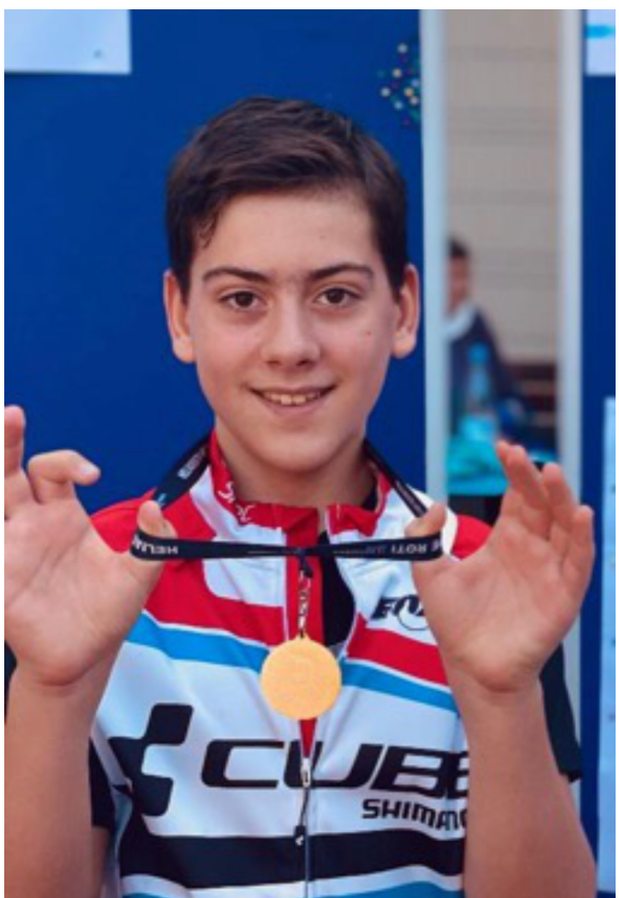

Calea Spre Visul Fotbalului: Gheorghe Popescu Deschide Ușile Generației de Aur

Salut, domnule Popescu! Suntem foarte bucuroși să avem ocazia să discutăm cu dumneavoastră despre **Generația de Aur** a fotbalului românesc, în special pentru cei mici, pasionați de fotbal din școala noastră, Ion Heliade Rădulescu.

Cum ați descrie această perioadă în care ați făcut parte din echipa națională a României?

Gheorghe Popescu: Salut! Cu mare plăcere să vorbim despre acea perioadă minunată. Generația de Aur a fost un moment unic în istoria fotbalului românesc. Am avut o echipă puternică, plină de jucători talentați și dedicați.

Cum credeți că ar putea aceste valori să inspire și să îi influențeze pe copiii de azi, care încep să descopere pasiunea pentru fotbal?

Gheorghe Popescu: Este important ca cei mici să înțeleagă că succesul nu vine ușor. Munca grea, disciplina și spiritul de echipă sunt esențiale. În plus, să își cultive pasiunea pentru joc și să se bucure de fiecare moment pe teren. Fotbalul nu este doar despre victorii, ci și despre experiențele frumoase pe care le trăiești alături de colegii tăi.

In cadrul școlii Ion Heliade Rădulescu, am coordonat in anul 2023, un turneu Scolar de Fotbal si am descoperit multi copii talentati. Aveți vreun sfat special pentru copiii care visează să devină viitori fotbaliști de succes?

Gheorghe Popescu: Desigur! Să își urmeze visurile cu pasiune și să nu se descurajeze de obstacole. Fiecare eșec poate fi o lecție și o oportunitate de a crește. Să asculte de antrenori, să fie dedicați și să se bucure de fiecare moment pe teren. Și, desigur, să nu uite să se distreze în timpul acestui frumos drum în lumea fotbalului.

Vă mulțumim mult, domnule Popescu, pentru că ați împărtășit aceste cuvinte inspiraționale cu noi și cu cei mici care visează să devină viitorii campioni. Mult succes în toate proiectele dumneavoastră!

Gheorghe Popescu: Mulțumesc și vouă! Să avem mulți tineri talentați care să ducă fotbalul românesc mai departe. **Hai România!**

Interviu Gheorghe Popescu - Legenda Generației de Aur a României

Gică Popescu

EDIȚIE SPECIALĂ - BUCUREȘTI
2024

PROFESORI COORDONATORI

DRAGOMIR DANIELA
MOCANU ANA
VLAD STELUȚA
NEDELCU ALINA
ZORKOCZY MĂDĂLINA
ONIȘORU GEORGIANA FLORENȚA
ȘTEFĂNICĂ ANCA
NEACȘU MARIA RAMONA
DUMITRU ANCA
GROSU CIPRIAN

LAZĂR RAMONA
NICULAE IOANA
ZAINEA VALENTIN
PĂVĂLOIU ANIELA
COTOR LUCIA
VĂIDEANU MANUELA
BADEA ANDREEA LILIANA
URSUIANU MĂDĂLINA
POPESCU SANDA NICOLETA
LUPU ANDREEA

BONCA MIHAELA
GHEORGHIȚĂ ADRIAN
ION VERONICA
LUNGU ARTEMIZA-ANGELA
VLASE DIANA
MOTORGA ECATERINA
IORDACHE DIDINA
PETRESCU MONICA

EDITORIAL

Școala este instituția în care, dascălul este un purtător de valori, un vector de imagine care oferă cunoaștere pentru elevi. Sub bagheta magică a dirijorilor, școala deschide universul cunoașterii pentru elevi, oferind acces nelimitat la informație, dezvoltare personală și educație. Școala Gimnazială ”Ion Heliade Rădulescu” are cadre didactice de prestigiu ceea ce a condus la implicarea organizației noastre școlare în numeroase proiecte municipale, regionale și internaționale.

Revista Școlii Gimnaziale ”Ion Heliade Rădulescu” a devenit o tradiție datorită echipei de profesori și elevi entuziaști. Fiecare ediție promovează activitățile extracurriculare, programele educaționale derulate și orice inițiativă cu caracter cultural sau instructiv-educativ având ca impact activitatea elevilor. Dimensiunea europeană și valoarea instructiv-educativă a conținutului definește personalitatea școlii noastre.

ECHIPA DE REDACȚIE

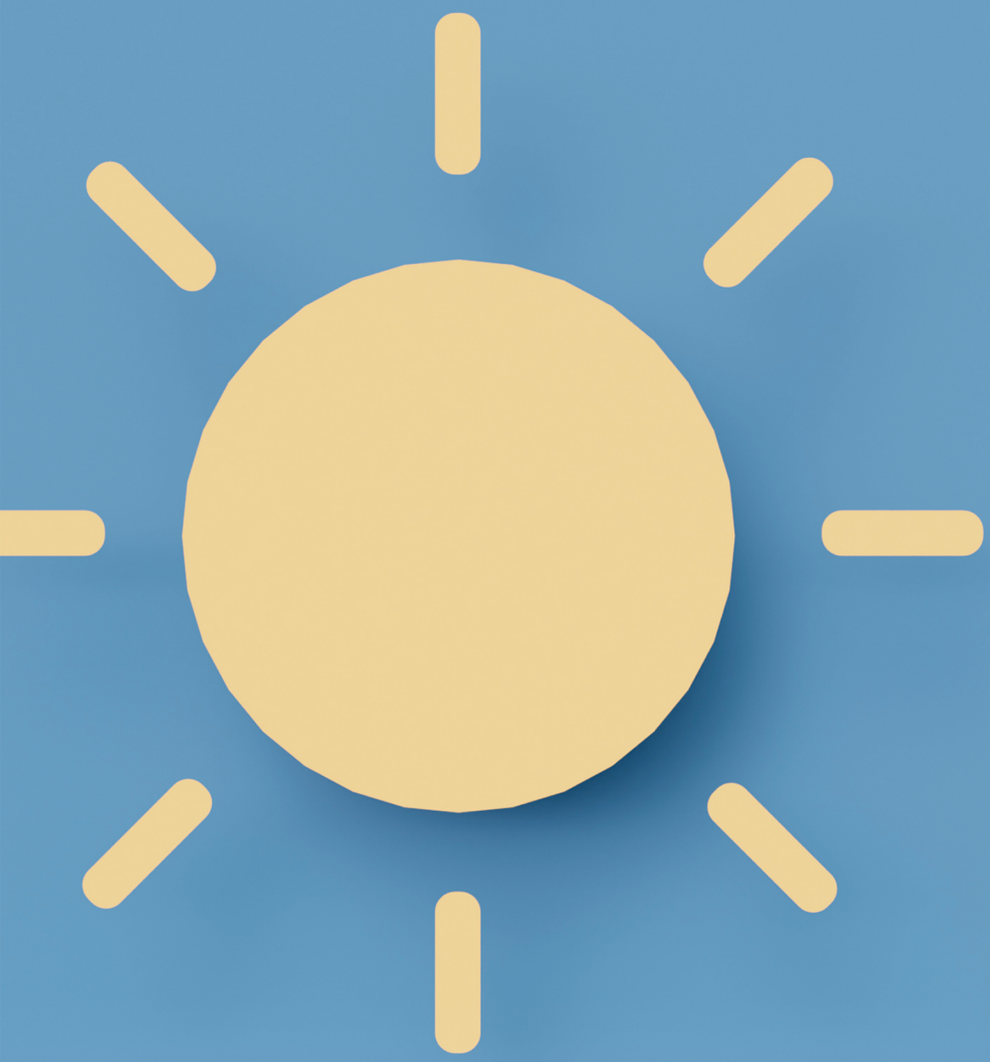

Școlii Gimnaziale “I.H. Rădulescu” București
Telefon / Fax: 021 316 36 33
scoalaihradulescu@gmail.com
www.scoalaihradulescu.ro